

யன்னிரு திருமூறை

(தோத்தரப் பாடல்களுடன்)

அமர்த் திருமதி பகவதி ரூத்திம் அம்மையார்ன்
நினைவு வெளியீடு

24.08.2013

8
Q

ஸ
சிவமயம்

பன்னிரு தீருமாறை

(தோத்திரப் பாடல்களுடன்)

அயர்க் திருமதி

காவுதி கீர்த்தினம் அம்மையாரின்

நினைவு வெளியீடு

24.08.2013

அயர்ப் திருமத் பகவத் ரூத்தினம் அம்மையார்ன்
நினைவு வளரியீடு

அன்னை மாடியல்
28.07.1934

ஆண்டவன் அடியல்
03.09.2012

வம்ச வரலாறு

வானுயர் தூயிகள் கோட்டுரங்கள் மற்றும் எழில்
 மருவி நிற்கும் சாலைகளும் துணையாய் நிற்ப
 ஆய வகைக் கணிப் பொருட்கள் நல்கும் ஈடில்
 அளப்பரிய பெருமை தவழ் மண்கும்பாளின்
 தூய அருங்குடி மைந்தன் நாகநாதர்
 துணை அம்மை தந்த அருஞ் செல்வன் நாமம்
 ஆய தம்பிப்பிள்ளை என அகிலம் போற்றும்
 அண்ணலை அவன் அருங்குணத்து அறிவில் செம்மல் வேறு

நெல்வயல் சூழ் முக்கால வேளாண்மையும்
 நீடு புகழ் கல்வியடிடன் பண்பும் சான்ற
 செப்பும் உயர் வேலைணையின் தீவ்ய அண்ணல்
 தீவ்ய அருங்குடிப்பிறந்தோன் தெய்வ சிந்தை
 மிக்க மைந்தன் சுப்பிரமணியம் ஆசில்
 ஆரணங்காள் அதிமதுர தங்கமுத்து
 கைப்பிடித்து இவ்வாழ்விள் பரிசில் அன்ன
 இன்மொழியாள் இளையயிள்ளை ஈடில் நங்கை!

அண்ணல் தம்பிப்பிள்ளை அழகு தவழ் இன்மொழியாள்
 இளையயிள்ளை கைப்பிடித்து ஏற்றமிகு இல்லறத்தின்
 அரும்பிரசாப் அன்பு தவழ் அன்னவட்சுவி மாண்பு
 மதிதவழ் மாதேவி பகவதி அம்மையுடன்
 சிவனாடியே சேவிக்கும் சிவாக்ஷியமும் மறை
 தீனமோதி அகமசிழும் தீருநாவுக்கரசுடன்
 தீற்கை மிகு தீவ்ய செல்வன் கணபதிப் பிள்ளை மிகு
 தவச் செல்வன் தன்னிகரில் சிதும்பர நாதனொடு!

திருச்செந்தூர் அருள்முறைகள் திவ்ய அருநாமமுறு
 சிற்பானாப் சித்திரவடிவேலன் அன்னைமோடி தவழு
 மறுவில் கைலாசநாதன் மாசில் அருள் வெஞ்சகத்தான்
 என மலர்ந்த எழுவருக்கும் இனிய இளையவனாப்
 தம்பியாப் சகோதரனாப் சாஸ்திரிகு அன்பு தவழு
 முருகாணந்தன் தவழு முன் செய் தவப் பயனும்
 ஒருமித்து ஒன்றி இணை அட்ட மூர்த்திகளாக
 அன்னை மடி தவழுந்து அகிளம்பிதீல் தீகழுந்தார்!

சுவத்துடன் கோலாட்டமுமாப் குதாகவிக்கும் கட்டுவனின்
 ஏற்றமிகு வளமாரி இணையில் வைத்திலிங்கம்
 ஆற்றல் மிகு அருமகனையாள் அன்பு தவழு பொன்னம்மா
 போற்றி மகிழ் இல்லறத்தின் பூந்தளிர்களாக எழில்
 நாலிருவர் நாற்குணைமும் நற்பண்டும் ஒன்றி மகிழ்
 மாதரசி மனோன்மனியும் மாசில் ஒளிர் இரத்தினமும்
 சிந்தும் ஒளிர் பொன் அணியாப் மதியாபரணம் எனும்
 திவ்யமைந்தன் அருந்தம்பி சுந்தரமூர்த்தியடன்!

புவனமெங்கும் புகழ்ப்பற்றும் புவனேஸ்வரியடி_னே
 அருநகையாள் ஆசில் அழகு முத்தாபரணம்
 தவழுமறை தீயான சிந்தை சிவபாத சுந்தரமும்
 இரு நிலைத்தின் எழில் இணையில் இராசமல(ப) ஆய
 எண்மரும் இயைந்து நிற்கும் ஏற்ற மிகு இல்லறத்தின்
 வல்ல மைந்தன் இரத்தினமும் மாசில் துணை வேண்டி நிற்ப
 அன்னை முத்துமாரி அம்மன் அருளும் ஒன்ற அண்ணலும் எம்
 பகவதியாள் கரம்பற்றி பண்டுமிகு இல்வாழ்வின்!

அரும் பரிசாய் ஆற்றல்மிகு அன்பு தவழ் மாலினியும்

பொருந்தும் உயர்தவப்பயனாப் பொற் கொடியாள் ராஜினியும்
வரும் துயர்க்களையும் வல்லமைந்தன் பக்ரதனும்

இணைந்த நங்கை ஏற்றமிகு சிவாஜினியும் அருந்தங்கை
சுகந்த எழில் குபிலிசையாள் சுகந்தினியும் ஆய ஜவர்

ஜெகம் தனில் திகழ்ந்து நிலவொளி போல் தண்மை மிக்கு
தகுந்த தனிர் துணை சான்று சால்பு மிகு இல்லறத்தின்

துலங்கு கலங்கரை விளக்காய் தூய ஒனி பாப்பி நிற்ப!

மாலினியும் மதியழகன் கரங்கள் பற்றி

மயூரன், மிதுவஷன் உடன் இலக்கியாவும்
சீல அஞ்சன மதி தவழ் ராஜினியும் செப்பு அருள்ராஜா

பொற்கரங்கள் பற்றி தூய மைந்தன் ஆகாத்
அருமைத் தங்கை சொல் எழிலாள் அஸ்வினி மழலை சால

தீரமைந்தன் பக்ரதன் பிருந்தா நெஞ்சன்
செப்புக்கணை உண்றி நிற்ப திவ்ய வாழ்வின்

ஆய பரிசாக கர்ணிகாவும் அருமைந்தன் மிதுளனும் மற்றும் ஆய

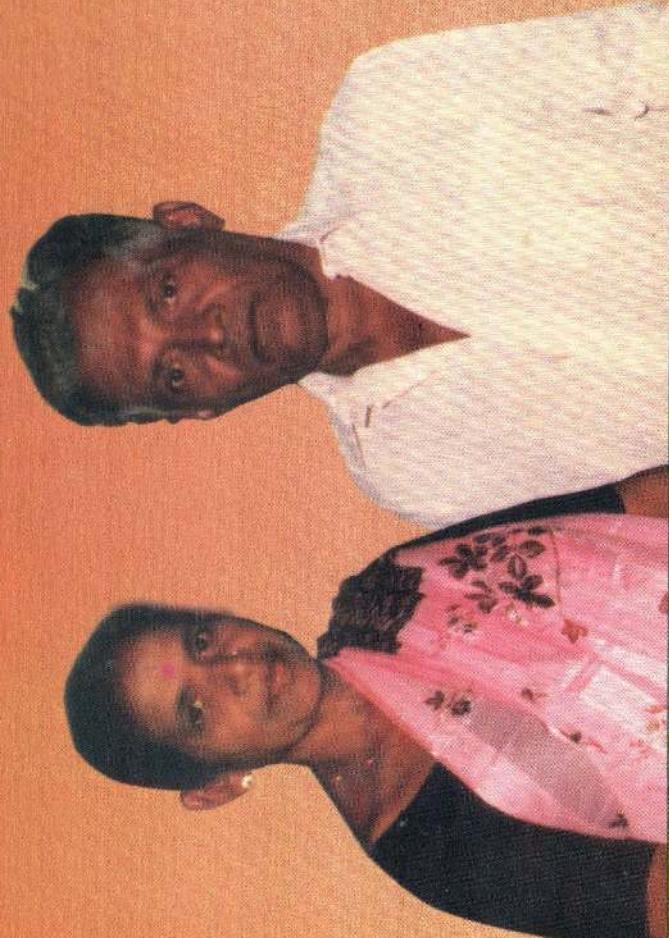
லோஜிகா உடன் பிறப்பாய் ஒன்றி நிற்ப

ஒங்கு மதி சிவாஜினி சிவகோபி சிருஷ்ண
பாங்கு மிகு வன்கரங்கள் வலிந்து பற்றி

மயூராம், ஹரிஸ்ராம் இன் மழலை, சிந்த
தீங்கு) அறியா சிந்து நகை சுகந்தினியும்

தேசு மிகு துகு விக்கினேஸ்வரனின்
தூய அருந் துணைவியாய் சுகந்த வாழ்வின்
சொல் மழலை அஸ்வின், அபிஷீன் அயன் தவழ்.

அயர்கள் இருத்தினம் தம்பதியினர்

உள்ளடக்கம்

	பக்கம்
1. விநாயகர் துதி	01
2. திருஞானசம்பந்தர் அருளிய தேவாரம் 1ம், 2ம், 3ம், திருமுறைகள்	02-16
3. திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிய தேவாரம் 4ம், 5ம், 6ம் திருமுறைகள்	16-28
4. சுந்தரலூர்த்தி நாயனார் அருளிய தேவாரம் 7ம் திருமுறை	30-36
5. மூவர் அருளிய திருவெந்தெழுத்துப் பதிகம்	36-74
6. மாணிக்கவாசக கவாமிகள் அருளிய திருவாசகம், திருக்கோவையார் 8ம் திருமுறை	75-77
7. திருமாளிகைத்தேவர், சேந்தனார் பாடியருளிய திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு 9ம் திருமுறை	78-83
8. திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம் 10ம் திருமுறை	84-85
9. 40 தொகுதிகளின் பிரபந்தங்களிற் கில காளைக்கால் அம்மையார், ஜயத்திகள் காடவர்கோன், சேரமான் பெருமாள், நக்கீரர், கபிவதேவர் 11ம் திருமுறை	86-89
10. சேக்கிழார் அருளிய பெரிய புராணம் 12ம் திருமுறை	90- 91
11. சுந்தரலூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய திருத்தொண்டத்தொகை	90A - 91D
12. அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழ் கந்தரநுடை கந்தரலங்காரம்	92-97 98-100 101-103
13. தேவராய சுவாமிகள் அருளிய கந்த சஷ்டி கவசம்	104-111

14.	பஞ்சபுராணங்கள் (நூயிறு - சனி வரை)	112-118
15.	இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளிய திரு அருட்பா	119-121
16.	ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமி பாடல்கள்	122-125
17.	பப்தினத்துப் பிள்ளையார் பாடல்கள்	127-132
18.	பதினெண் சித்தர் பாடல்கள் சிவவாக்கியர் பாடல்கள்	133-134
19.	பிள்ளையார் வழிபாடு நூற்றெட்டுப் போற்றி	135-138
20.	ஒளவைப் பிராட்டியார் அருளிய விநாயகர் அகவல்	139-141
21.	திருநாவுக்கரச நாயனார் அருளிய திருமேறை அருச்சனைப் பாடல்கள் சிவபிரானுக்குரிய நூற்றெட்டுப் போற்றி	142-144
22.	அம்பிகை நூற்றெட்டுப் போற்றி	145-148
23.	முருகப்பெருமான் வழிபாடு நூற்றெட்டுப் போற்றி	149-152
24.	சிதம்பரம் குருநமச் சிவாயதேவர் அருளிய நமச்சிவாய மாலை	153-161
25.	ஸ்ரீ வெற்வர் பதிகங்கள்	162
26.	கூட்டுப்பிரார்த்தனை நாமாவளி	163-167
27.	குமரகுருபரர் சுவாமிகள் அருளிய சகலகலாவல்லி மாலை	168-169
28.	நவராத்திரிப் பாடல்கள் துக்க நிவாரண அஷ்டகம் அபிராமிப்பட்டர் அருளிய அபிராமி அந்தாதி அபிராமியம்மைப் பதிகம் ஹாரத்தி மங்களம், வாழ்த்து	170-171 172-174 175-176 177 178

—
சிவமயம்

விநாயகர் துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனத்தி வழிபடும் அவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகு கொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே.

- ஞானசம்பந்தர்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்து அடி போற்று கிண்றேனே.

- திருமூலர்

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர்தம் கை.

- கபிலதேவ நாயனார்

வாக்குண்டாம், நல்லமனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனிநுடங்காது பூக்கொண்டு
துப்பார்த்திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம்
துப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

- ஒளவையார்

மன்னுல கத்தினிற் பிறவி மாசற
என்னிய பொருளெலாம் எனிதினில் முற்றுறக்
கண்ணுதல் உடையதோர் களிற்று மாழுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்.

- கந்தபுராணம்

திருவும் கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம துள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகும் ஆழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

- விருத்தாசலப் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

அருளிய தேவாரம்

திருப்பிரமபுரம்

1^{ஆம்} திருமுறை

பண் : நட்டபாடை

ராகம் : கம்பீரநாட்கை

தாளம் : ரூபகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவென்மதி சூடிக்
காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசியென் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடைய மலரான் முனைநாட்பணிந் தேத்த அருள்செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

01

முற்றாலாமையின நாகமோடென முளைக்கொம்பலை பூண்டு
வற்றலொடு கலனாப்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர் கள்வன்
கற்றல் கேட்டலுடைய யார்பெரியார்கழல் கையால் தொழுதேத்தப்
பெற்றம் ஊர்ந்தபிர மாபுரம் மேவிய பெம்மானிவனன்றே.

02

நீர்பரந்தநியிர் புன்சடைமேலோர் நிலா வெண்மதிகுடி
ஏர்பரந்தஇன வெள்வளை சோரளன் உள்ளங் கவர்கள்வன்
ஊர்பரந்தஹல கின்முதலாகிய ஒருரிது வென்னப்
பேர்பரந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

03

விண்மகிழ்ந்தமதில் எய்ததுமன்றி விளங்குதலை ஓட்டில்
உண்மகிழ்ந்துபலி தேரியவந்தென துள்ளம் கவர்கள்வன்
மண்மகிழ்ந்த அர வம்மலர்க் கொன்றை மலிந்த வரைமார்பில்
பெண்மகிழ்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

04

ஒருமை பெண்மையுடையன்சடையன் விடையூரும் இவளென்ன
அருமையாகவுரை செய்ய அமர்ந்தென துள்ளாம் கவர்கள்வன்
கருமை பெற்றகடல் கொள்ளமிதந்ததோர் காலமிதுவென்னப்
பெருமை பெற்றபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

05

மறைகலந்தழலி பாடலொடாடலராகி மழுவேந்தி
இறைகலந்தழின வெள்வளைசோர என்னுள்ளாம் கவர்கள்வன்
கறைகலந்தகடி யார்பொழில் நீடுயர் சோலைக்கதிர் சிந்தப்
பிறைகலந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

06

சடைமுயங்கு புனலன் அனலன்னரி வீசிச் சதிர் வெய்த
உடைமுயங்கும் அரவோடுழி தந்தென துள்ளங் கவர்கள்வன்
கடல்முயங்குகழி சூழ்குளிர்கானல் அம்பொன்னஞ் சிறகன்னம்
பெடைமுயங்குபி மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

07

வியரிலங்குவரை யுந்தியதோள்களை வீரம்விளைவித்த
உயரிலங்கையரையன் வலிசெற்றெனதுள்ளாம் கவர்கள்வன்
துயரிலங்கும்ஹல கிற்பலஹழிகள் தோன்றும் பொழுதெல்லாம்
பெயரிலங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

08

தாணுதல்செய்திறை காணியமாலொடு தண்டாமரை யானும்
நீணுதல்செய்தொழி யந்நிமிர்ந்தா வெனது உள்ளங் கவர்கள்வன்
வாணுதல் செய்மக ஸீர்முதலாகிய வைத்தவரேத்தப்
பேணுதல் செய்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

09

புத்தரொடு பொறியில் சமனும் புறங் கூறுநெறிநில்லா
ஒத்த சொல்லுல கம்பவிதேர்ந்தெனது உள்ளங்கவர்கள்வன்
மத்தயானைமறு கவ்வுரி போர்த்தோர் மாயமிது வென்னப்
பித்தர் போலும்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

10

அருநெறியமறை வல்லமுனியகன் பொய்கை யலர்மேய
பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவன்தன்னை
ஒருநெறியமனம் வைத்துனர் ஞானசம்பந்தன் உரைசெய்த
திருநெறியதமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எளிதாமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவன்னாமலை

1^ஆ திருமுறை

பண் : நட்டபாடை

தாளம் : ரூபகம்

ராகம் : கம்பீரநாட்டை

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்ணாமலை உமையாளொடும் உடனாகிய வொருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழு
மண்ணார்ந்தன அருவித்திரள் மழலைம் முழு வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ணம் அறுமே. 01

தேமாங்கனி கடுவன்கொள விடுகொம்பொடு தீண்டித்
தூமாமழை துறுவல்மிசை சிறு நுண்துளி சிதற
ஆமாம்பினை யணையும்பொழில் அண்ணாமலை அண்ணல்
பூமாங்கழல் புனைசேவடி நினைவார் வினையிலரே. 02

பீலிம்மயில் பெடையொடுறை பொழில்குழ்கழை முத்தம்
குலிம்மணி தரைமேல்நிறை சொரியும் விரிசாரல்
ஆழிம்மழை தவழும்பொழில் அண்ணாமலை அண்ணல்
காலன்வலி தொலைசேவடி தொழுவாரன புகழே. 03

உதிரும்மயி ரிடுவெண்தலை கலனாவுல கெல்லாம்
எதிரும்பலி யுணலாகவும் ஏருதேறுவ தல்லால்
முதிருஞ்சடை யினவெண்பிறை முடிமேல்கொள அடிமேல்
அதிருங்கழல் அடிகட்கிடம் அண்ணாமலை யதுவே. 04

மரவஞ்சிலை தரளம்மிகு மணியுந்து வெள்ளருவி
அரவஞ்செய மூரவம்படும் அண்ணாமலை அண்ணல்
உரவஞ்சடை யுலவும் புனல் உடனாவதும் ஓரார்
குரவங்கமழ் நறுமென்குழல் உமைபுல்குதல் குணமே. 05

பெருகும்புனல் அண்ணாமலை பிறைசேர்க்டல் நஞ்சைப்
பருகுந்தனை துணிவார்பொடி அணிவாரது பருகிக்
கருகும்மிட ருடையார்கமழ் சடையார்கழல் பரவி
உருகும்மனம் உடையார் தமக் குறுநோயடை யாவே.

06

கரிகாலன குடர்கொள்வன கழுகாடிய காட்டில்
நரியாடிய நகுவெண்தலை யுதையுண்டவை யுருள
எரியாடிய இறைவர்க்கிடம் இளவண்டிசை முரல
அரியாடிய கண்ணளொடும் அண்ணாமலை யதுவே.

07

ஓளிறாபுலி யதளாடையன் உமையஞ்சுதல் பொருட்டால்
பிளிறாகுரல் மதவாரன வதனம்பிடித் துரித்து
வெளிறாபட விளையாடிய விகிரதன்ஜிரா வணனை
அளறாபட அடர்த்தானிடம் அண்ணாமலை யதுவே.

08

விளவார்கணி படநூறிய கடல் வண்ணனும் வேதக்
கிளர்தாமரை மலர்மேலுறை கேடில்புக மோனும்
அளவாவணம் ஆழலாகிய அண்ணாமலை அண்ணல்
தளராமுலை முறுவல்லுமை தலைவன்அடி சரணே.

09

வேர்வந்துற மாகுர்தர வெயில்நின்றுழல் வாரும்
மார்பம்புதை மலிசீவர மறையாவரு வாரும்
ஆரம்பர்தம் உரைகொள்ளன்மின் அண்ணாமலை அண்ணல்
கூர்வெண்மழுப் படையான்நல கழல்சேர்வது குணமே.

10

வெம்புந்திய கதிரோன் ஓளி விலகும் விரி சாரல்
அம்புந்திமூ எயில் எய்தவன் அண்ணாமலை அதனைக்
கொம்புந்துவ குயிலாலுவ குளிர் காழியுள் ஞான
சம்பந்தன தமிழ் வல்லவர் அடிபேணுதல் தவமே.

11

திருச்சிந்றம்பலம்

—
சிவமயம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிய தேவாரம் கோளறு திருப்பதிகம்

2^{ஆம்} திருமுறை

பண் : பியந்தைக் காந்தாரம்

ராகம் : நவரோஸ்

தாளம் : திஸ்ர திரிபுடை

திருச்சிந்றம்பலம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுன்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய்- புதன் வியாழம் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

1

என்பொடு கொம்போடாமை இவைமார் பிலங்க
எருதேறி ஏழை யுடனே
பொன் பொதி மத்தமாலை புனல்குடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொ டொன்றோடேழு பதினெட்டொடா டாறும்
உடனாய நாள்கள் அவைதாம்
அன்பொடு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

2

உருவளர் பவளமேனி ஓளிநீ றனிந்து
உமையொடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர்கொன்றைதிங்கண் முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
திருமகள் கலையதூர்தி செய்மாது பூமி
திசைகதெய்வ மானபலவும்
அருநெந்தி நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

3

மதிநு தல்மங்கையொடி வடபால் இருந்து
 மறையோதும் எங் ஸ் பரமன்
 நதியொடு கொன்றைம் வல முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கொதியறு காலன் அங்கி நமனோடு தூதர்
 கொடுநோய்கள் ஆன பலவும்
 அதிகுணம் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

4

நஞ்சனி கண்டன் எந்தை மடவாள் தனோடும்
 விடையேறும் நங்கள் பரமன்
 துஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெஞ்சின அவனரோடும் உரும்திடியும் மின்னும்
 மிகையான பூதம் அவையும்
 அஞ்சிடும் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

5

வாள்வரி அதளதாடை வரிகோ வணத்தர்
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்-
 நாள்மலர் வன்னிகொன்றை நதிகுடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கோளரி உழுவையோடு கொலையானை கேழல்
 கொடுநாக மோடு கரடி
 ஆளரி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

6

செப்பிள முலைநன் மங்கைஒரு பாகமாக
 விடையேறு செல்வன் அடைவார்
 ஒப்பிள மதியும் அப்பும் முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெப்பொடு குளிரும் வாதம் மிகையான பித்தும்
 விணையான வந்து நலியா
 அப்படி நல்லநல்ல ஆவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

7

வேள்படவிழி செய்தனறு விடைமேல் இருந்து
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்-
 வாள்மதி வண்ணிகொன்றை மலர்குடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் குழ்லிலங்கை அரையன் தனோடும்
 இடரான வந்து நவியா
 ஆழ்கடல் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

8

பலபல வேடமாகும் பரனாரி பாகன்
 பசவேறும் எங்கள் பரமன்
 கலமக ளோடெருக்கு முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 மலர்மிசை யோனும்மாலும் மறையோடு தேவர்
 வருகால மான பலவும்
 அளைகடல் மேருநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

9

கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
 குணமாய வேட விகிர்தன்
 மத்தமும் மதியும்நாகம் முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 புத்தரொ டமனைவாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

10

தேனமர் பொழில்கொள்ஆலை விளைசெந்நெல் துண்ணி
 வளர் செம்பொன் எங்கும்திகழி
 நான்முக ஆதியாய பிரமா புரத்து
 மறைஞான.ஞான முனிவன்
 தானுறு கோனும்நாளும் அடியாரை வந்து
 நவியாத வண்ணம் உரைசெய்-
 ஆனசொல் மாலைதூம் அடியார்கள் வானில்
 அரசாள்வர் ஆணை நமதே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

திருக்கேதீச்சரம்

2^ஆ திருமுறை

பண் : நட்டராகம்

ராகம் : பந்துவரானி

தாளம் : ஆதி

திருச்சிற்றம்பலம்

விருது குன்றமா மேருவி னாணர வாவன லெரியம்பாப்
பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றிநின் றுறைபதி யெந்நாளுங்
கருது கிண்றலூர் கணக்டற் கடிகமழ் பொழிலனி மாதோட்டங்
கருத நின்ற கேதீச்சரங் கைதொழுக் கடுவினை யடையாவே.

1

பாடல் வீணையர் பலபல சரிதைய ரெருதுகைத் தருநட்டம்
ஆடல் பேணுவ ரமர்கள் வேண்டநஞ் சண்டிருள் கண்டத்தர்
எட மாவது விருங்கடற் கரையினி லெழிநிகழ் மாதோட்டங்
கேடி லாதகே தீச்சரந் தொழுதெழுக் கெடுமிடர் வினைதானே.

2

பெண்ணோர் பாகத்தர் பிறைதவழ் சடையின ரறைகழல் சிலம்பார்க்கச்
கண்ண மாதரித் தாடுவர் பாடுவ ரகந்தொறு யிடுபிச்சைக்
குண்ண லாவதோ ரிச்சையி னுழல்பவ ருயர்தரு மாதோட்டத்
தண்ண னண்ணுகே தீச்சர மடைபவர்க் கருவினை யடையாவே.

பொடிகொன் மேனியர் புவியத னரையினர் விரிதரு கரத்தேந்தும்
வடிகொன் மூவிலை வேவினர் நூலினர் மறிகடன் மாதோட்டத்
தடிக ளாதரித் திருந்தகே தீச்சரம் பரிந்தசிந் தையராகி
முடிகள் ஈய்த்தடி பேணவல் லார்தம்மேன் மொய்த்தெழும் வினைபோமே.

நல்ல ராற்றவு ஞானநன் குடையர்தம் மடைந்தவர்க் கருளிய
வல்லவர் பார்மிசை வான்பிறப் பிறப்பிலர் மலிகடன் மாதோட்டத்
தெல்லை யில்புக ழெந்தைகே தீச்சர மிராப்பக னினைந்தேத்தி
அல்ல லாசறுத் தரனடி யினைதொழு மன்பரா மடியாரே.

5

பேழை வார்ச்டைப் பெருந்திரு மகடனைப் பொருந்தவைத் தொருபாகம் மாழை யங்கையற் கண்ணிபா வருளிய பொருளினர் குடிவாழ்க்கை வாழை யம்பொழின் மந்திகள் களிப்புற மருவிய மாதோட்டக் கேழல் வென்மருப் பணிந்தநீண் மார்பர்கே தீச்சரம் பிரியாரே. 6

பண்டு நால்வருக் கறமுறைத் தருளிப்பல் லுலகினி லுயிர்வாழ்க்கை கண்ட நாதனார் கடலிடங் கைதொழுக் காதலித் துறைகோயில் வண்டு பண்செயு மாமலர் பொழின்மஞ்ஞஞ நடமிடு மாதோட்டந் தொண்டர் நாபொறுந் துதிசெய வருள்செய் கேதீச்சர மதுதானே. 7

தென்னிலங்கையர் குலபதி மலைநலிந் தெடுத்தவன் முடிதின்டோள் தன்னலங்கெட வடர்த்தவற் கருள்செய்த தலைவனார் கடல்வாய்ப் பொன்னிலங்கிய முத்துமா மணிகஞம் பொருந்திய மாதோட்டத் துன்னி யன்பொடு மடியவ ரிறைஞ்சுகே தீச்சரத்துள்ளாரே. 8

பூவுளானும் பொருகடல் வண்ணனும் புவியிடந் தெழுந்தோடி மேவி நாடிநுன் னடியினை காண்கிலா வித்தக மென்னாகும் மாவும் பூகமுங் கதலியு நெருங்குமா தோட்டநன் னகர்மன்னித் தேவி தன்னொடுந் திருந்துகே தீச்சரத் திருந்தவெம் பெருமானே. 9

புத்த ராய்ச்சில புனைதுகி லுடையவர் புறனுரைச் சமணாதர் எந்த ராகிநின் றுண்பவ ரியம்பிய வேழைமை கேளேன்மின் மத்த யானையை மறுகிட வரிசெய்து போர்த்தவர் மாதோட்டத் தத்தர் மன்னுபா லாவியின் கரையிற்கே தீச்சர மடைமின்னே. 10

மாடெலாமண முரசெனக் கடலினை தொலிகவர் மாதோட்டத்து ஆடலேறுடை யண்ணல்கே தீச்சரத் தடிகளை யணிகாழி நாடு ளார்க்கிறை ஞானசம் பந்தன்சொல் ளவின்றெழு பாமாலைப் பாடலாயின பாடுமின் பக்தர்கள் பரகதி பெறலாமே. 11

திருச்சிற்றம்பஸம்

திருக்கேதீஸ்வரம்

திருக்கோவேஸ்வரம்

திருஞான சம்பந்தர்

அருளிய தேவாரம்

திருக்கோணமாமலை

3ஆங் திருமுறை

பண் : புறநீர்க்கமை

ராகம் : பெனனி

தாளம் : ஆதி

திருச்சிற்றம்பலம்

நிரைகழல் அரவம் சிலம்பொவி அலம்பும்
 நிமலர்நீ றனிதிரு மேனி
 வரைகெழு மகள் ஓர் பாகமாப் புணர்ந்த
 வடிவினா் கொடியனி விடையர்
 கரைகெழு சந்துங் கார் அகிற்பிளவும்
 அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
 குரைகடல் ஒதம் நித்திலம் கொழிக்கும்
 கோணமா மலை யமர்ந்தாரே.

1

கடிதென வந்த கரிதனை யுரித்த
 அவ்வுரி மேனிமேற் போர்ப்பர்
 பிடியன நடையாள் பெய்வளை மடந்தை
 பிறைநுத லவளொடு முடனாய்க்
 கொடிதெனக் கதறுங் குரைகடல் குழந்து
 கொள்ளமு னித்திலஞ் சமந்து
 குடிதென நெருங்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றும்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

2

பனித்திளாந் திங்கட் பைந்தலை நாகம்
 படர்ச்சடை முடியிடை வைத்தார்
 கனித்திளாங் துவர்வாய்க் காரிகை பாக
 மாகமுன் கலந்தவர் மதின்மேல்
 தனித்தபே ருருவ விழித்தழ னாகந்
 தாங்கிய மேருவெனு சிலையாக்
 குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் குழந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

3

பழித்தினங் கங்கை சுடையிடை வைத்துப்
 பாங்குடை மதனளைப் பொடியா
 விழித்தவன் ரேவி வேண்டமுன் கொடுத்த
 விமலனார் கமலமார் பாதர்
 தெழித்துமுன் னரற்றுஞ் செங்கடற் றரளச்
 செம்பொனு மிப்பியுஞ் சுமந்து
 கொழித்தவன் நிரைகள் கரையிடச் சேர்க்குங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

4

தாயினும் நல்ல தலைவரென்றியார்
 தம் அடி போற்றிசைப்பார்கள்
 வாயினும் மனத்தும் மருவி நின்றகலா
 மாண்பினர் காண்பல வேடர்
 நோயினும் பிணியும் தொழிலர்பால் நீக்கி
 நுழைதரு நூவினர் ஞானம்
 கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

5

பரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடு மாணி
 தன்னுயிர் மேல்வரும் கூற்றைத்
 திரிந்திடா வண்ண முதைத்தவற் கருளஞ்
 செம்மையார் நன்மையா ஞடையார்
 விரிந்தயர் மெவைல் மாதவி புன்னை
 வேங்கைவன் செருத்திசென் பகத்தின்
 குருந்தொடு மூல்லை கொடிவிடும் பொழில்குழ்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

6

எடுத்தவன் றருக்கை யிழித்தவர் விரலா
 லேத்திட வாத்தமாம் பேறு
 தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பு
 மிறப்பறி யாதவர் வேள்வி
 தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
 தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்
 கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக ழாளர்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

7

அருவரா தொருகை வெண்டலை யேந்தி
 யகந்தோறும் பலியுடன் புக்க
 பெருவரா யுறையு நீர்மையர் சீர்மைப்
 பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்
 இருவரு மறியா வண்ணமொள் ளளியா
 யுயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன் மாற்கும்
 குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

8

நின்றுனுஞ் சமனு மிருந்துனுந் தேரு
 நெறியலா தனபுறங் கூற
 வென்றுநஞ் சன்னும் பரிசன்ரொருபான்
 மெல்லிய லொடுமூட னாகித
 துன்றுமொண் பெளவலும் மெளவலுஞ் குழந்த
 தாழ்ந்துறு திரைபல மோதிக்
 குன்றுமொண் கானல் வாசம்வந் துலவுங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

9

குற்ற மிலாதார் குரைகடல் குழந்த
 கோணமாமலை அமர்ந்தாரைக்
 கற்றுணர் கேள்விக் காழியர் பெருமான்
 கருத்துடை ஞான சம்பந்தன்
 உற்ற செந்தமிழார் மாலை ஈரைந்தும்
 உரைப்பவர் கேட்பவர் உயர்ந்தோர்
 சற்றமுமாகித் தொல்வினை அடையார்
 தோன்றுவர் வானிடைப் பொலிந்தே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநீற்றுப் பதிகம்

3^{ஆம்} திருமுறை

பண் : காந்தாரம்

ராகம் : நவரோஸ்
தாளம் : ஞபகம்

திருச்சிற்றும்பலம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திரு ஆல வாயான் திருநீறே. 01

வேதத்திலுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஒத்த தகுவது நீறு உண்மையிலுள்ளது நீறு
சீதப் புனல் வயல் குழ்ந்த திரு ஆல வாயான் திருநீறே. 02

முத்தி தருவது நீறு முனிவரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திரு ஆல வாயான் திருநீறே. 03

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி அணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திரு ஆல வாயான் திருநீறே. 04

பூச இனியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம் தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திரு ஆல வாயான் திருநீறே. 05

அருத்தம தாவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும் வெண்ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திரு ஆல வாயான் திருநீறே. 06

எயிலது அட்டது நீறு இருமைக்கும் உள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம் மாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தால வாயான் திருநீறே. 07

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தகுவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவம் அறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந் திரு மேனி ஆல வாயான் திருநீறே. 08

மாலோ டயன்றி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
எல உடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பந் தருவது நீறு
ஆலம துண்டமிடற்றெறம் ஆல வாயான் திருநீறே. 09

குண்டிகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருதவினியது நீறு
எண்டிசைப்பட்ட பொருளா ரேத்துங் தகையது நீறு
அண்டத்தவர் பளிந்தேத்து மாலவாயன் திருநீறே. 10

ஆற்றல் அடல் விடையேறும் ஆலவாயான் திருநீற்றைப்
போற்றிப் புகவி நிலாவும் பூசரன் ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித் தென்னன் உடல் உற்ற தீப்பிணியாபின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அனுளிய தேவாரம் திருவதிகை வீரட்டானம்

4ஆம் திருமுறை

பண் : கொல்லி

ராகம் : நவரோஸ்
தானம் : ஆதி

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றாயின வாறு விலக்ககிளீர்
கொடுமைபல செய்தன நான்றியேன்
யேற்றாயடிக் கேபிர வும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றி னகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

01

நெஞ்சு முமக்கே யிடமாக வைத்தே
னினையாதொருபோது மிருந்தறியேன்
வஞ்சம்மிது வொப்பது கண்டறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை
நனுகாமற் றுரந்து கரந்துமிழர்
அஞ்சேலு மென்னீர் அதிகைக்கெடில
வீரட்டானத் துறையம்மானே.

02

பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்ற வல்லீர்
படுவெண்டலையிற் பலி கொண்டுழல்லீர்
துணிந்தேயுமக் காட்செய்து வாழலுற்றாற்
சடுகின்றது குலை தவிர்த்தருள்லீர்
பிணிந்தார்பொடி கொண்டுமெய் பூசவல்லீர்
பெற்றமேற்றுகந் தீர்ச்சற்றும் வெண்டலைகொண்டு
அணிந்தீர் அடிகேள் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம்மானே.

03

முன்னம் அடியேன் அறியாமையினால்
 முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப்
 பின்னையெடியேன் உமக்காரும் பட்டேன்
 சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
 தன்னையடைந்தார் வினைதீர்ப்பதன்றோ
 தலையாயவர் தங்கடனானதுதான்
 அன்னநடையார் அதிகைக் கெடில
 வீரட்டானத் துறையம்மானே.

04

காத்தாள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையாற்
 கரைநின்றவர் கண்டுகொ ளென்று சொல்லி
 தீதாய கயம்புக நூக்கியிட நிலைக்கொள்ளும்
 வழித்துறை ஒன்றியேன்
 வார்த்தையிது ஓப்பது கேட்டறியேன்
 வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
 ஆர்த்தார் புனலார் அதிகைக் கெடில
 வீரட்டானத் துறையம்மானே.

05

சலம் பூவொடு தூபமறந் தறியேன்
 தமிழோ டிசைபாடல் மறந்தறியேன்
 நலந் தீங்கிலு முன்னை மறந்தறியேன்
 உன்னாம மென்னாவின் மறந்தறியேன்
 உலந்தார் தலையிற் பலிகொண்டு மூல்வாய்
 உடலுள்ளெறு சூலை தவிர்த்தருள்வாய்
 அலந்தேண்டி யேன திகைக் கெடில
 வீரட்டானத் துறையம்மானே.

06

உயர்ந்தேன் மனைவாழ்க்கையும் ஒண்பொருளும்
 ஒருவர்தலை காவலிலாமையினால்
 வயந்தேயுமக் காட்செய்து வரழலுற்றால்
 வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
 பயந்தேயென் வயிற்றினக்மபடியே
 பறித்துப்புரட் டியறுத் தீர்த்திடநான்
 அயர்ந்தே ணடியேன் அதிகைக் கெடில
 வீரட்டானத் துறையம்மானே.

07

வலித்தேன் மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
 வஞ்சம் மனமொன்று மிலாமையினால்
 சவித்தா லொருவர்துணை யாருமில்லைச்
 சங்க வென்குழைக் காதுடைளம் பெருமான்
 கவித்தே என் வயிற்றினக்மபடியே
 கலக்கி மலக்கிட்டுக் கவர்ந்து தின்ன
 அலுத்தே னடியேன் அதிகைக் கெடில
 வீரட்டானத் துறையம்மானே.

08

பொன்போல மினிர்வதோர் மேனியினீர்
 புரிபுன் சடையீர் மெலியும் பிறையீர்
 துன்பே கவலை பிணியென்றிவற்றை
 நனுகாமல் துரந்து கரந்துமிழர்
 என்போலிகள் உம்மை இனித் தெளியார்
 அடியார் படுவ திதுவேயாகில்
 அன்பேயமையும் அதிகைக் கெடில
 வீரட்டானத் துறையம்மானே.

09

போர்த்தாயங்கோ ராணையின் ஈருரிதோல்
 புறங்கா டரங்கா நடமாடவல்லாய்
 ஆர்த்தா னரக்கன்தனை மால்வரைக் கீழ்
 ஆடார்த்திட் டருள் செய்த வதுகருதாய்
 வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தம் எழுந்தால்
 என்வேதனையான விலக்கியிடாய்
 ஆர்த்தார் புனல்குழ் அதிகைக் கெடில
 வீரட்டானத் துறையம்மானே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

திருவாங்கமாலை

4ஆம் திருமுறை

பண் : சாதாரி

ராகம் : பந்துவரானி

தாளம் : ரூபகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையே நீ வணங்காய் தலை
மாலை தலைக்கணிந்து
தலையாலே பலித்தேருந் தலைவனை
தலையே நீ வணங்காய்.

01

கண்காள் காண்மின்களோ கடல்
நஞ்சண்ட கண்டன் றன்னை
யெண்டோள் வீசிநின்றாடும் பிரான் றன்னைக்
கண்காள் காண்மின்களோ

02

செவிகாள் கேண்மின்களோ சிவன்
எம்மிறை செம்பவளாம்
எரிபோல் மேனிப் பிரான்றி றம்மெப்போதுஞ்
செவிகாள் கேண்மின்களோ.

03

மூக்கே நீ முரலாய் முது
காடுறை முக்கணனை
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை
மூக்கே நீ முரலாய்

04

வாயே வாழ்த்து கண்டாய் - மத
யானையுரி போர்த்துப்
பேய் வாழ்காட்டகத் தாடும்பிரான்றனை
வாயே வாழ்த்து கண்டாய்

05

நெஞ்சே நீ நினையாய் - நிமிர்
புஞ்சடை நின்மலனை
மஞ்சாடு மலைமங்கை மணாளனை
நெஞ்சே நீ நினையாய்.

06

கைகாள் கூப்பித் தொழிற் - கடி
மாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்
கைகாள் கூப்பித் தொழிற்.

07

ஆக்கை யாற்பயனென் - அரன்
கோயில் வலம் வந்து
பூக்கை யாலாட்டிப் போற்றி யென்னாதவில்
வாக்கையாற் பயனென்.

08

கால்களாற் பயனென் - கறைக்
கண்டனுறை கோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகரணஞ் சூழாக்
கால்களாற் பயனென்.

09

உற்றா ராருளரோ - யுயிர்
கொண்டு போம்பொழுது
குற்றா வத்துறை கூட்டனல் லானமக்
குற்றா ராருளரோ.

10

இறுமாந்திருப்பன் கொலோ
வீசன் பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக்கீழ்ச் சென்றங்
கிறுமாந் திருப்பன் கொலோ

11

தேடிக்கண்டு கொண்டேன் - திரு
மாலௌடு நான்முகனுந்
தேடித் தேடொணாத் தேவனை யென்னுளே
தேடிக்கண்டு கொண்டேன்.

12

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு

4ஆம் திருமுறை

பண் : காந்தாரம்

ராகம் : நவரோஸ்

தாளம் : ரூபகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர்ப்பிறைக் கண்ணியானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர் சுமந்தேத் திப்புகுவாரவர் பின்புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடுபடா மல் ஜயாறடைகின்றபோது
காதன் மடப்பிடியோடுங் குளிருவருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதங்கண்ட நியா தனகண்டேன்.

01

போழிளங் கண்ணியினானைப் பூந்துகிலா ளொடும்பாடி
வாழியம் போற்றி யென்றேத்தி வட்டமிட்டாடா வருவேன்
ஆழி வலவனின் ரேத்துமையா றடைகின்றபோது
கோழி பெடை யொடுங்கடிக் குளிர்ந்து வருவனகண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதங் கண்டறியா தனகண்டேன்.

02

எரிப்பிறைக் கண்ணியினானை பெய்வளை ளொடும்பாடி
முரித்து விலயங்களிட்டு முகமலர்ந்தாடா வருவேன்
அரித்தொழுகும் வெள்ள ருவியையா றடைகின்றபோது
வரிக்குயில் பேடை யொடாடிவைகி வருவனகண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதங் கண்டறியா தனகண்டேன்.

03

பிறையிளங் கண்ணியினானைப் பெய்வளை யாளொடும்பாடிக்
துறையிளம்பன் மலர்தூவித்தோளைக் குளிரத் தொழுவேன்
அறையிளம் பூங்குயி லாலுமை யாறடைகின்றபோது
சிறையிளம் பேடை யொடாடிச் சேவல் வருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதங் கண்டறியா தனகண்டேன்.

04

ஏடுமதிக் கண்ணியானை யேந்திழை யாளொடும்பாடிக்
காடொடு நாடுமலையுங் கைதொழுதாடா வருவேன்
ஆடலமர்ந் துறைகின்றவையா றடைகின்றபோது
பேடை மயிலொடுங் கடிப்பினைத்து வருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதங் கண்டறியா தனகண்டேன்.

05

தண்மதிக் கண்ணியினானைத் தையனல்லவா ளொடும்பாடி
உண்மெலி சிந்தையனாகி யுனவராவுரு காவருவேன்
அண்ணவமர்ந் துறைகின்ற வையா றடைகின்றபோது
வண்ணப்பகன் நிலொடாடிவைகி வருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதங் கண்டறியா தனகண்டேன்.

06

கடிமதிக் கண்ணியானைக் காரிகையா ளொடும்பாடி
வடிவொடு வண்ண மிரண்டும் வாய்வேண்டுவ சொல்லி வாழ்வேன்
அடிபினை யார்க்குங் கழலானை யாறடைகின்றபோது
இடிகுரவென்ன தொரேன மிசைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதங் கண்டறியா தனகண்டேன்.

07

விரும்பு மதிக்கண்ணியானை மெல்லியலா ளொடும்பாடி
பெரும் புலர் காலையெழுந்து பெறுமலர் கொய்யா வருவேன்
அருங்கலம் பொன்மணி வந்தும் அய்யா றடைகின்றபோது
கருங்கலை பேடை யொடாடிக் கலந்து வருவனகண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதங் கண்டறியா தனகண்டேன்.

08

முற்பிறைக் கண்ணியினானை மொய்குழலா ளொடும்பாடிப்
பற்றிக் கயிற்றுக் கில்லேன் பாடியுமாடா வருவேன்
அற்றருள் பெற்று நின்றா ரோடையா றடைகின்றபோது
நற்றுணைப் பேடை யொடாடி நாரை வருவனகண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதங்க் கண்டறியா தனகண்டேன்.

09

திங்கண் மதிக்கண்ணி யானைத்தே மொழியா ளொடும்பாடி
எங்கருணல் குங்கொலந்தை யெனக் கினியென்னா வருவேன்
அங்கிள மங்கையராடுமையா றடைகின்றபோது
பைங்கினி பேடை யொடாடிப் பறந்து வருவனகண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதங் கண்டறியா தனகண்டேன்.

10

வளர் மதிக்கண்ணியினானை வார் குழலா ளொடும் பாடிக்
களவு படாததோர் காலம் காண்பான் கடைக்கணிக்கின்றேன்
அளவு படாததோர் அன்போடு ஜயாறடை கின்றபோது
இளமனை நாகு தழுவி ஏறுவருவன கண்டேன்
கண்டேன அவர் திருப்பாதம் கண்டறியாதன கண்டேன்.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிய தேவாரம்

தனித் திருக்குறுந்தொகை

5^{ஆம்} திருமுறை

ராகம் : மாயாமாளவகெள்ளள

தாளம் : மிஸ்ர சாபு

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கின வேணிலும்
முசு வண்டுறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசனெந்தை இணையடி நீழுலே.

01

நமச்சி வாயவே ஞானமும் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானரி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நா நவின்றேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னென்றி காட்டுமே.

02

ஆளா காரா ளானாரை யடைந்துய்யார்
மீளா ஆட்செய்து மெய்மையுள் நிற்கிலார்
தோளாத சுரையோதொழும் பர்செவி
வாளா மாய்ந்து மண்ணாகிக் கழிவரே.

03

நடலை வாழ்வுகொண் டென்செய்தீர் நானிலீர்
சுடலை சேர்வது சொற்பிரமாணமே
கடவின் நஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டால்
உடவினார்கிடந் தூர்முனி பண்டமே.

04

பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடி போற்றிலார்
நாக்கைக் கொண்டரன் நாமம் நவில்கிலார்
ஆக்கைக் கேயிரை தேடியலமந்து
காக்கைக் கேயிரை ஆகிக் கழிவரே.

05

குறிகளும் அடையாளமும் கோயிலும்
நெறிகளும் மவர் நின்றதோர் நேர்மையும்
அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஒதிலும்
பொறியிலீர் மன மென்கோல் புகாததே.

06

வாழ்ந்த வாயும் நினைக்க மடதெநஞ்சும்
தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்ததலைவனைச்
குழ்ந்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்தவா வினை யேன்நெடுங் காலமே

07

எழுதுபாவைநல் லார்திறம் விட்டுநான்
தொழுது போற்றிநின் ரேனையும் சூழ்ந்துகொண்டு
உழுத சால்வழியேசுழு வான்பொருட்டு
இழுதை நெஞ்சமிதென் படுகின்றதே

08

நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சுளே
புக்குநிற்கும் பொன்னார் சடைப் புண்ணியன்
பொக்க மிக்கவர் பூவும் நீரும்கண்டு
நக்குநிற்பர் அவர்தம்மை நாணியே.

09

விறகிற் றீயினன் பாலிபற்படு நெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமனிச் சோதியான்
உறவுகோல்நட்டு உணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

திருநாவுக்கரச சுவாமிகள்

அருளிய தேவாரம்

திருத்தாண்டகங்கள்

6^{ஆம்} திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியானை அந்தனர்தஞ் சிந்தை யானை

அருமறையின் அகத்தானை அனுவை யார்க்கும்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்

திகெழாளியைத் தேவர்கள் தங்கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்

கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூரானைப்

பேசாத நாளொல்லாம் பிறவா நாளே.

01

மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கின் உள்ளான்

வாயாரத் தன்னடியே பாடுந் தொண்டர்

இனத்தகத்தான் இமையவர்தம் சிரத்தின் மேலான்

ஏழண்டத் தப்பாலான் இப்பால் செம்பொன்

புனத்தகத்தான் நறுங்கொன்றைப் போதின் உள்ளான்

பொருப்பிடையான் நெருப்பிடையான் காற்றின் உள்ளான்
கனத்தகத்தான் கயிலாயத் துச்சி உள்ளான்

காளத்தி யானவன் என் கண்ணுளானே.

02

ஓசை ஓலியெலாம் ஆனாய் நீயே

உலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயே

வாச மலரெல்லாம் ஆனாய் நீயே

மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே

பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே

பிரானாய் அடின்மேல் வைத்தாய் நீயே

தேச விளக்கெலாம் ஆனாய் நீயே

திருவையா ரகலாத் செம்பொற் சோதி

03

எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே
 ஏகம்பம் மேவி இருந்தாய் நீயே
 நல்லாரை நன்மை அறிவாய் நீயே
 ஞானச் சுடர்விளக்காய் நின்றாய் நீயே
 பொல்லா வினைகள் அறுப்பாய் நீயே
 புகழ்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 செல்வாய செல்வந் தருவாய் நீயே
 திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ

04

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
 செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர் நற் சோதீ மிக்க
 உருவேயென் னுறவேயென் ஊனே ஊனின்
 உள்ளமே உள்ளத்தின் உள்ளே நின்ற
 கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
 கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
 அருவாய வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
 ஆவடுதன் டுறையுறையும் அமரர் ஏறே.

05

பொது

அப்பன்றீ அம்மை நீ ஜை னும் நீ
 அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ
 ஓப்புடைய மாதரும் ஓண்பொரு ஞும் நீ
 ஒருகுலமுஞ் சுற்றமும் ஒரு ரும் நீ
 துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்றுவாய் நீ
 இப்பொன் நீ இம்மணி நீ இம்முத் து நீ
 இறைவன் நீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீயே

06

பொது

நாமார்க்குங் குடிஅல்லோம் நமனை அஞ்சோம்
 நரகத்தில் இடர்ப்படோம் நடலை இல்லோம்
 ஏமாப்போம் பினியறியோம் பணிவோம் அல்லோம்
 இன்பமே எந்நாளும் துன்பம் இல்லை
 தாமார்க்குங் குடி அல்லாத் தன்மை ஆன
 சங்கரன் நற் சங்கவெண் குழையோர் காதில்
 கோமாற்கே நாம்என்றும் மீளா ஆளாய்க்
 கொய்மலர்ச்சே வடியினையே குறுகினோமே.

07

நிலைபெறுமா ரெண்ணுதியேல் னெஞ்சே நீவா
 நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
 புலர்வதன்முன் னலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
 பூமாலை புனர்ந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
 தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
 சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
 அலைபுளல் சேர் செஞ்சடையெம் ஆதியென்று
 மாரூரா வென்றென்றே யலறா நில்லே.

08

திருவாரூர்

முன்ன மவனுடைய நாமங்கேட்டாள்
 மூர்த்திய வனிருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள்
 பின்னை யவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
 பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சியானாள்
 அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
 அகன்றாள் அகவிடத் தாரசாரத்தைத்
 தன்னை மறந்தாள் தன் நாமம் கெட்டாள்
 தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன்தானே.

09

திருப்புக்கூர்

எண்ணுகேன் என்சொல்லி யெண்ணுகேனோ
 எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணிலவல்லால்
 கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகணில்லேன்
 கழலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்
 ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்
 ஒக்க அடைக்கும் போதுணரமாட்டேன்
 புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

திருக்கச்சியேகம்பம் – காஞ்சிபுரம்
 கருவுற்ற நாள் முதலாக உன்
 பாதமே காண்பதற்கு
 உருகிற்று என் உள்ளமும் நானும் கிடந்து அலந்து
 எய்த்து ஒழிந்தேன்
 திருவொற்றி யூரா! திருவால வாயா!
 திருவாரூரா!
 ஒருபற்று இலாமையும் கண்டு இரங்காய்
 கச்சி ஏகம்பனே!

10

திருப்பாதிரிப் புவியூர்

விடையான் விஞும்பி என் உள்ளத்து இருந்தான்
 இனி நமக்கு இங்கு
 அடையா அவலம், அருவினை சாரா;
 நமனை அஞ்சோம்
 புடையார் கமலத்து அயன்போல் பவர்
 பாதிரிப்புவியூர்
 உடையான் அடியார் அடி அடியோங்கட்கு
 அரியது உன்டே?

11

புள்ளிருக்கு வேளுர்

பத்திமையால் பணிந்து அடியேன் தன்னைப் பல்நாள்
 பராமாலை பாடப் பயில் வித்தானை
 எத்தேவும் ஏத்தும் இறைவன் தன்னை
 எம்மானை என் உள்ளத்து உள்ளே ஊறும்
 அத்தேனை அமுதத்தை ஆவின் பாலை
 அண்ணிக்கும் தீங்கரும்பை அரணை ஆதிப்
 புத்தேனைப் புள்ளிருக்குவேளுரானை
 போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கினேனே.

பேராயிரம் பரவி வானோர் ஏத்தும்
 பெம்மானை பிரிவிலா அடியார்க்கு என்றும்
 வாராத செல்வம் வருவிப்பானை
 மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்தும் ஆகி
 தீராநோய் தீர்த்தருள வல்லான் தன்னை
 திரிபுரங்கள் தீ ஏழத் தின்சிலை கைக்கொண்ட
 பேரானை, புள்ளிருக்கு வேளுரானை
 போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கினேனே.

12

பாவநாசத் திருப்பதிகம் 4ஆம் திருமுறை

ஆனக்காவில் அணங்கினை
 ஆரூர் நிலாய அம்மானை
 கானப் பேரூர்க் கட்டியைக்
 கானுஸ் முளைத்த கரும்பினை
 வானப் பேரார் வந்தேத்தும்
 வாய்மூர் வாழும் வலம்புரியை
 மானக் கயிலை மழகளிற்றை
 மதியைச் சுடரை மறுவேனே.

4ஆம் திருமுறை

உடம்பெனும் மனைய கத்துள்
 உள்ளமே தகளியாக
 மடம்படும் உணர்நெய் யட்டி
 உயிரெனுந் திரிம யக்கி
 இடம்படு ஞானத் தீயால்
 எரிகொள இருந்து நோக்கில்
 கடம்பமர் காளை தாதை
 கழலடி காண லாமே.

13

திருச்சிற்றும்பலம்

—
சிவமயம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிய தேவாரம் திருவென்னை நல்லூர்

7^{ஆம்} திருமுறை

பண் : இந்தனம்

ராகம் : மாயாமானவகெள்ளை
தாளம் : ரூபகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானே அருளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணைய் நல்லூரருட் உறையுள்
அத்தாழனக் காளாயினி அல்லேலன் என்வாமே. 01

நாயேன்பல நாஞும்நினைப் பின்றி மனத்துன்னை
போயாய்த்திரிந் தெய்த்தேன்பெற வாகா அருள்பெற்றேன்
வேயார் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்வெணைய் நல்லூரருட் உறையுள்
ஆயாவுனக் காளாயினி அல்லேன் என்வாமே. 02

மன்னேமற வாதேநினைக் கின்றேன் மனத்துன்னைப்
பொன்னேமணி தானேவயி ரம்மேபொரு துந்தி
மின்னார் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணைய் நல்லூரருட் உறையுள்
அன்னேயுனக் காளாயினி அல்லேன் என்வாமே 03

முடியென்றினிப் பிறவேன்பெறின் முவேன் பெற்றமூஞ்
கொடியேன்பல் பொய்யேயுரைப் பெனைக்குறிக் கொள்நீ
செடியார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணைய் நல்லூரருட் உறையுள்
அடிகேளுனக் காளாயினி அல்லேன் என்வாமே 04

பாதம்பணி வார்கள்பெறு பண்டம் அது பணியாய்
ஆதன்பொரு ளானேன்றி வில்லேளருளாளா
தாதார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணைய் நல்லூரருட் உறையுள்
ஆதீயுனக் காளாயினி அல்லேன் என்வாமே 05

தண்ணார்மதி சூட்டதழல் போலும் திருமேனி
 எண்ணார்பர மூன்றுமெரி யுண்ண நகை செய்தாய்
 மண்ணார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட் உறையுள்
 அண்ணாவுனக் காளாயினி அல்லேன் எனலாமே * 06

ஊனாயுயி ரானாயுட லானாயுலகானாய்
 வானாய்ந்தில னானாய்க்டல் ஆனாய் மலையானாய்
 தேனார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட் உறையுள்
 ஆனாயுனக் காளாயினி அல்லேன் எனலாமே 07

ஏற்றார்புர மூன்றுமெரி யுண்ணச் சிலைதொட்டாய்
 தேற்றாதன சொல்லித்திரி வேனோசெக்கர் வானீர
 ஏற்றாய்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட் உறையுள்
 ஆற்றாயுனக் காளாயினி அல்லேன் எனலாமே 08

மழுவாள்வலன் எந்தீமறை யோதீமங்கைபங்கா
 தொழுவாரவர் துயராயின தீர்த்தல் உன்தொழிலே
 செழுவார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட் உறையுள்
 ஆழகாயுனக் காளாயினி அல்லேன் எனலாமே 09

காரூர்புனல் எய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கையால்
 பாரூர்புக மீழ்தித்திகழ் பன்மாமணி யுந்திச்
 சீரூர்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட் உறையுள்
 ஆசூரன்ளம் பெருமாற்கா ளல்லே னெனலாமே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

திருமழுபாடு

7ஆம் திருமுறை

பண் : நட்டராகம்

ராகம் : பந்துவராளி

தானம் : ரூபகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை யரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர்கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழுபாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே யுன்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே

01

கீளார் கோவணமும் திருநீறுமெய் பூசியுன்றன்
தானே வந்தடைந்தேன் தலைவாளனையேன்று கொண்ணீ
வாளார் கண்ணிப்பகா மழுபாடியுள் மாணிக்கமே
கேளா நின்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே

02

எம்மான் எம்மனையென்று எனக்கெட்டனைச் சார்வாகார்
இம்மாயப்பிறவி பிறந்தே யிறந்தெய்த்து ஒழிந்தோன்
மைம்மாம் பூம்பொழில்குழ் மழுபாடியுள் மாணிக்கமே
அம்மான் நின்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே

03

பண்டேநின்னடியேன் அடியார் அடியார்கட்கெல்லாம்
தொண்டே பூண்டொழிந்தேன் தொடராமைத் துரிசறுத்தேன்
வண்டார் பூம்பொழில்குழ் மழுபாடியுள் மாணிக்கமே
அன்டா நின்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே

04

கண்ணா யேழுலகும் கருத்தாய் அருத்தமுமாய்ப்
பண்ணார் இன்தமிழாய்ப் பரமாய பரஞ்சடரே
மண்ணார் பூம்பொழில்குழ் மழுபாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னா நின்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே

05

நாளார் வந்தனுகி நலியாமனம் நின்தனக்கே
ஆளாய் வந்தடைந்தேன் அடியேனையும் ஏன்றுகொண்ணீ
மாளா நாளருஞும் மழபாடியுள் மாணிக்கமே
ஆளாய் நின்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே

06

சந்தாருங் குழையாய் சடைமேற்பிறை தாங்கிநல்ல
வெந்தார் வெண்பொடியாய் விடையேறிய வித்தகனே
மெந்தார் சோலைகள்குழ் மழபாடியுள் மாணிக்கமே
எந்தாய் நின்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே

07

வெய்யவிரிசுட்ரோன் மிகுதேவர் கணங்களெல்லாம்
செய்யமல்களிட மிகு செம்மையுள் நின்றவனே
மையார் பூம்பொழில்குழ் மழபாடியுள் மாணிக்கமே
ஐயா நின்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே

08

நெறியே நின்மலனே நெடுமாலயன் போற்றிசெய்யும்
குறியே நீர்மையனே கொடியேறிடையாள் தலைவா
மறிசேர் அங்கையனே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அறிவே நின்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே

09

ஏரார் முப்புரமும் எரியச் சிலைதொட்டவனை
வாரார் கொங்கையுடன் மழபாடியுள் மேயவனை
சீரார் நாவலர்க்கோன் ஆரூரன் உரைத்ததமிழ்
பாரோர் ஏத்தவல்லார் பர்லோகத் திருப்பாரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

திருக்கேதீச்சரம்

7^{ஆம்} திருமுறை

பண் : நட்டபாடை

ராகம் : கம்பீரநாட்டை
தாளம் : ஞபகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்நனைகவிழ்வாய்
மத்தம்மதயானையுரி போர்த்த மனவாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தா ரெலும்பணி வான்திருக்கேதீச்சரத்தானே

01

சுடுவார்பொடி நீறும்நல்ல துண்டப்பிறைக்குஞ்
கடமார்களியானை யுரியனிந்த கறைக்கண்டன்
படமேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின்கரைமேல்
திடமாயுறை கின்றான்திருக் கேதீச்சரத்தானே

02

அங்கம் மொழியன்னார வர்அமரர் தொழுதேத்த
வங்கம்மலிகின்ற கடன்மா தோட்ட நன்னகரிற்
பங்கஞ் செய்தபிறைகுடினன் பாலாவியின்கரைமேல்
செங்கண்ணார வசைத்தான்திருக் கேதீச்சரத்தானே

03

கரியகறைக் கண்டன்னலகண்மே லொருகண்ணான்
வரியசிறை வண்டியாழ்செயுமா தோட்டநன்னகருட்
பரியதிரை யெறியவரு பாலாவியின்கரைமேல்
தெரியுமறைவல்லான் திருக்கேதீச்சரத்தானே

04

அங்கத்துறு நோய்களடியார்மே லொழித்தருளி
வங்கம்மலிகின்ற கடன்மா தோட்டநன்னகரிற்
பங்கஞ்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின்கரைமேல்
தெங்கம் பொழில்குழ்ந்த திருக்கேதீச்சரத்தானே

05

வெய்யவினை யாயவடியார் மேலாழித் தருளி
வையம்மலி கின்றகடன் மாதோட்ட நன்னகரிற்
பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேற்
செய்யசடை முடியான் திருக்கேதீச்சரத்தானே

06

ஹனத்துறு ஞோய்களாடி யார்மேலா ழித்தருளி
வானத்துறு மலியுங்கடன் மாதோட்ட நன்னகரிற்
பானத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனெத்த யிறணிந்தான் திருக்கேதீச் சரத்தானே

07

அட்டன் னழகாகவரை தன்மேலர வார்த்து
மட்டுண்டு வண்டாடும் பொழின்மாதோட்ட நன்னகரிற்
பட்டவரி நுதலாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
சிட்டன்த மையாள்வான் திருக்கேதீச் சரத்தானே

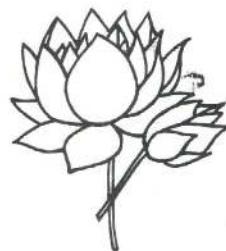
08

மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்ட நன்னகரிற்
பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவனென யாள்வான் திருக்கேதீச் சரத்தானே

09

கறையார்கடல் குழந்தகழி மாதோட்ட நன்னகருள்
சிறையார்பொழில் வண்டியாழ் சேயுங்கேதீச் சரத்தானை
மறையார்புக மூரன்னடித் தொண்டனுன்னுரை செய்த
குறையாத் தமிழ் பத்தும் சொலக் கூடாகொடுவினையே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

மூவா் அருளிய திருவைந்தெழுத்துப்பதிகங்கள் திருஞானசம்பந்தர்

3^{ஆம்} திருமுறை

பண் : காந்தார பஞ்சமம்

ராகம் : கேதாரகெள்ளள
தாளம் : ஆதி

திருச்சிற்றம்பலம்

துஞ்சலும், துஞ்சல் இல்லாத போழ்தினும்,
நெஞ்சகம் நெந்து நினைவின், நாள்தோறும்
வஞ்சகம் அற்று) அடி வாழ்த்த வந்தகூற்று)
அஞ்ச, உதைத்தன அஞ்ச(க)ள முத்துமே

01

மந்திர நான்மறை யாகி, வானவர்
சிந்தையுள் நின்று) அவர் தம்மை ஆள்வன,
செந்தழல் ஓம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு)
அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்ச(க)ள முத்துமே

02

ஊனில் உயிர்ப்பை ஒடுக்கி, ஒண்கடர்
ஞான விளக்கினை ஏற்றி, நன்புலத்
தேனை வழிதிறந்து) ஏத்து வார்க்கு)இடர்
ஆன கொடுப்பன அஞ்ச(க)ள முத்துமே

03

நல்லவர் தீயர் எனாது, நச்சினர்
செல்லல் கெடச்சிவ முத்தி காட்டுவ
கொல்ல நமன்தமர் கொண்டு போம்இடத்து)
அல்லல் கெடுப்பன அஞ்ச(க)ள முத்துமே

04

- கொங்கு அலர் வன்மதன் வாளி ஜந்து), அகத்து) அங்கு உள பூதமும் அஞ்சு, ஜம்பொழில், தங்கு) அர வின்படம் அஞ்சு, தம்முடை அங்கையில் ஜவிரல், அஞ்சு) எ முத்துமே 05
- தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும், வெம்மை நரகம் விளைந்த போழ்தினும், இம்மை வினைஅடர்த்து) எய்தும் போழ்தினும், அம்மையி னும்துணை அஞ்சு) எ முத்துமே 06
- வீடு பிறப்பை அறுத்து மெச்சினர் பீடை கெடுப்பன, பின்னை நாள்தொறும் மாடு கொடுப்பன, மன்னு மாநடம் ஆடில கப்பன அஞ்சு) எ முத்துமே 07
- வண்டு) அமர் ஓதி மடந்தை பேணின, பண்டை இராவணன் பாடி உய்ந்தன, தொண்டர்கள் கொண்டு துதித்த பின் அவர்க்கு) அண்டம் அளிப்பன அஞ்சு) எ முத்துமே 08
- கார்வணன் நான்முகன் கானு தற கொணாச் சீர்வணச் சேவடி செவ்வி நாள்தோறும் பேர்வணம் பேசிப் பிதற்றும் பித்தர்கட்கு) ஆர்வணம் ஆவன அஞ்சு) எ முத்துமே 09
- புத்தர் சமன்கழுக் கையர் பொய்கொளாச் சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின, வித்தக நீரு) அணி வார்வி ணைப்பகைக்கு) அத்திரம் ஆவன, அஞ்சு) எ முத்துமே 10
- நற்றமிழ் ஞான சம்பந்தன் நான்மறை கற்றவன் காழியர் மன்னன் உன்னிய அற்றம்லில் மாலைந் ஜந்தும் அஞ்செழுத்து) உற்றன, வல்லவர் உம்பர் ஆவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தர் சுவாமிகள் அருளிய

நமச்சிவாய் பதிகம்

3ஆம் திருமுறை

பண் : கெளசிகம்

ராகம் : பைரவி

தானம் : ஆதி

திருச்சிற்றம்பலம்

காதல் ஆகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி,
ஒது வார்த்தமை நன்னெறிக்கு) உய்ப்பது.
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருள் ஆவது.
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே

01

நம்பு வார்அவர் நாவில் நவிற்றினால்
வம்பு நாள்மலர் வார்மது ஒப்பது.
செம்பொ னார்தில கம்உல குக்கு)எலாம்
நம்பன் நாமம் நமச்சிவாயவே

02

நெக்குள் ஆர்வம் மிகப்பெரு கிந்நினென்து.
அக்கு மாலைகொடு அங்கையில் என்னுவார்
தக்க வானவ ராத்தகு விப்பது.
நக்கன் நாமம் நமச்சி வாயவே

03

இயமன் தூதரும் அஞ்சவர், இன்சொலால்
நயம்வந்து) ஒதவல் லார்த்தமை நன்னினால்,
நியமம் தான்னினை வார்க்கு)இனி யான்நெற்றி
நயனன் நாமம் நமச்சி வாயவே

04

கொல்வார் ஏனும். குணம்பல நன்மைகள்
இல்லார் ஏனும், இ ம்புவர் ஆயிடின்,
எல்லாத் தீங்கையும் நீங்குவர் என்பரால்.
நல்லார் நாமம் நமச்சி வாயவே

05

மந்த ரம்அன பாவங்கள் மேவிய
பந்த ணையவர் தாழும் பகர்வரேல்.
சிந்தும் வல்வினை செல்வழும் மல்குமால்,
நந்தி நாமம் நமச்சி வாயவே

06

நரகம் ஏழ்புக நாடினர் ஆயினும்
உரைசெய் வாயினர் ஆயின் உருத்திரர்
விரவி யேபுகு வித்திடும் என்பரால்,
வரதன் நாமம் நமச்சி வாயவே

07

இலங்கை மன்னன் எடுத்த அடுக்கல்மேல்
தலங்கொள் கால்விரல் சங்கரன் ஊன்றலும்
மலங்கி வாய்மொழி செய்வதன் உய்வகை
நலங்கொள் நாமம் நமச்சிவாயவே

08

போதன் போதன கண்ணனு மன்னல்தன்
பாதந் தான்முடி நேடிய பண்பராய்
யாதுங் காண்பரி தாகி யலந்தவர்
ஒதும் நாமம் நமச்சி வாயவே.

09

கஞ்சி மண்டையர் கையில் உன் கையர்கள்
வெஞ்சொல் மிண்டர் விரவிலர் என்பரால்
விஞ்சை அண்டர்கள் வேண்ட அமுதுசெய்
நஞ்சள் கண்டன் நமச்சி வாயவே

10

நந்தி நாமம் நமச்சிவா யஎனும்
சந்த யால்தமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல்
சிந்தை யால்மகிழ்ந்து) ஏத்தவல் லார்எலாம்
பந்த பாசம் அறுக்க வல்லார்களே

11

திருச்சிந்தம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

4ஆம் திருமுறை

பண் : காந்தார பஞ்சமம்

ராகம் : கேதாரகெளனள

தாளம் : ஆதி

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழுக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடவிற் பாய்ச்சினு
நற்றுணை யாவது நமச்சிவாயவே

01

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரண்டுஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே

02

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகில்அவை ஒன்றும் இல்லையாம்
பன்னிய உலகினில் பயின்ற பாவத்தை
நன்னிநின் அறுப்பது நமச்சிவாயவே

03

இடுக்கண்பட் இருக்கினும் இரந்து யாரையும்
விடுக்கின் பிரான்னன் வினவுவோம் அல்லோம்.
அடுக்கல்கீழ்க் கிடக்கினும் அருளின் நாம்உற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சிவாயவே

04

வெந்தநீ(று) அருங்கலம்விரதி கட்கு)எலாம்
அந்தணர்க்கு) அருங்கலம் அருமறை ஆ(று)அங்கம்.
திங்களுக்கு) அருங்கலம் திகழும் நீள்முடி.
நங்களுக்கு) அருங்கலம் நமச்சிவாயவே

05

சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்
நலமில நாடொறு நல்கு வானவன்
குலமில ராகிலுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே

06

வீடினார் உலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினார் அந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
ஒடினேன் ஓடிச்சென்று) உருவங் காண்டலும்
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சிவாயவே

07

இல்லக விளக்கது இருள்கெ டுப்பது.
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது.
பல்லக விளக்கது பலரும் காண்பது.
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே

08

முன்நெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்நெறி யேசரன் ஆதல் திண்ணமே
அன்நெறி யேசென் அங் அடைந்தவர்க்கு எல்லாம்
நன்நெறி யாவது நமச்சி வாயவே

09

மாப்பினை தழுவிய மாதோர் பாகத்தன்
பூப்பினை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழு
நாப்பினை தழுவிய நமச்சி வாய்ப்பத்து
ஏத்தவல் லார்தமக்கு)இடுக்கண் இல்லையே!

10

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

7^{ஆம்} திருமுறை

பண் : பழம் பஞ்சரம்

ராகம் : சங்கராபரணம்

தானம் : மிள்ரசாப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப்
பாத மேமனம் பாவித்தேன்,
பெற்றலும் பிறந்தேன் இனிப்பிற
வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்,
கற்ற வர்தொழு தேத்தும் சீர்க்கறை
யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்ற வா! உளை நான்ம றக்கினும்
சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே

01

இட்டன் உன்னடி ஏத்து வார்இகழ்ந்
திட்ட நாள்மறந் திட்டநாள்,
கெட்ட நாள்இவை யென்ற லால்கரு
தேன்கி ளர்புனல் காவிரி,
வட்ட வாசிகை கொண்ட டிதொழு
தேத்து பாண்டிக் கொடுமுடி
நட்ட வாடனை நான்ம றக்கினுஞ்
சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே

02

ஓவு நாள் உணர்வு அழியும் நாள் உயிர்
போகும் நாள் உயர் பாடைமேல்
காவு நாள் இவை என்ற லால்கரு
தேன்கி ளர்புனல் காவிரிப்
பாவு தன்புனல் வந்தி ழிபரஞ்
சோதி! பாண்டிக் கொடுமுடி
நாவ லா! உளை நான்ம றக்கினுஞ்
சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே

03

எல்லை யில்புகழ் எம்பிரான்! எந்தை
 தம்பி ரான்! என் பொன்! மாமணி
 கல்லை உந்தி வளம்பொ ழிந்திழி
 காவி ரியதன் வாய்க்கரை
 நல்ல வர்தொழு தேத்துஞ் சீக்கறை
 யூரின் பாண்டிக் கொடுமுடி
 வல்ல வா!வனை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே

04

அஞ்சி னார்க்கு) அரண்ஆதி யென்றாடி
 யேனும் நான்மிக அஞ்சினேன்,
 அஞ்சல்! என்றாடித் தோண்ட னேற்கு(கு)அருள்
 நல்கி னாய்க்கு(கு)அழி கின்ற(து)என்?
 பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவை மார்குடைந்
 தாடு பாண்டிக் கொடுமுடி
 நஞ்ச ணிகண்ட! நான்ம றக்கினும்
 சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே

05

ஏடு வான்இளம் திங்கள் சூடினை,
 என்பின் கொல்புவித் தோலின்மேல்
 ஆடு பாம்ப(து) அரைக்கு) அசைத்த
 அழகனே! அம்தன் காவிரிப்
 பாடு தண்புனல் வந்தி ழிபரஞ்
 சோதி! பாண்டிக் கொடுமுடி
 சேட னே!யுனை நான்ம றக்கினும்
 சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே

06

விரும்பி நின்மலர்ப் பாத மேநினைந்
 தேன்வி னைகளும் விண்டன,
 நெருங்கி வண்பொழில் சூழ்ந்தெ ழில்பெற
 நின்ற காவிரிக் கோட்டிடைக்
 குரும்பை மென்முலைக் கோதை மார்குடைந்
 தாடு பாண்டிக் கொடுமுடி
 விரும்ப னே!யுனை நான்ம றக்கினும்
 சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே

07

செம்பொன் நேர்சடை யாய்தி ரிபுரம்
 தீயே மூச்சிலை கோவினாய்ஞ
 வம்பு வாங்குழ வாளைப் பாகம்
 அமர்ந்து காவிரிக் கோட்டிடைக்
 கொம்பின் மேற்குயில் கூவ மாமயில்
 ஆடு பாண்டிக் கொடுமுடி
 நம்ப ணே!எனை நான்ம றக்கினும்
 சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே

08

சார ணன்!தந்தை! எம்பி ரான்!எந்தை!
 தம்பி ரான்!என்பொன்! மாமணி!என்று
 பேர ணாயிர கோடி தேவர்
 பிதற்றி நின்று பிரிகிலார்,
 நார ணன்.பிர மன்தொழு முங்கறை
 யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
 கார ணா!உனை நான்ம றக்கினும்
 சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே

09

கோணி யபிறை குடி யைக்கறை
 யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
 பேணி யபெரு மானைப் பிஞ்ஞகப்
 பித்த ணைப்பிறப்பு இல்லியைப்
 பானு லாவரி வண்ட றைகொன்றைத்
 தார ணைப்படப் பாம்பு)அரை
 நாண ணைத்தொண்டன் ஊரன் சொல்லிவை
 சொல்லு வார்க்கில்லை துன்பமே

10

திருச்சிந்றம்பஸம்

—
சிவமயம்

மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருவாசகம் சிவபூராணம்

8ஆம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழம் தளைநீக்கி
அல்லவறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே -எல்லை
மருவா நெறி அளிக்கும் வாதலூர் எங்கோன்
திருவா சகம் என்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் ழங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உள் மகிழும் கோன் கழல்கள் வெல்க
சிரம் குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
ாசன் அடி போற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளும்மலை போற்றி
சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்

அவன் அரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
 முந்தை விளைமுழுதும் ஓயுறைப் பன்யாவ்
 கண்ணுதலான் தன்கருளைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார்கழல் இறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளாங்கொளியாய்
 எண்ணிறைந்து எல்லை இலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
 பொல்லா விளையேன் புகழும் ஆறு ஒன்றியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல் அசரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறத்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னிடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யான் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஜயா எனாங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம் விமலா
 பொய்ஆயின எல்லாம் போய்அகல வந்தருளி
 மெஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நனியானே
 மாற்றம் மனம் கழிய நின்றமறை யோனே
 கறந்தபால் கண்ணலொடு நெய்கலந்தால் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோர் ஜூந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்விளையேன் தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்துளவுகும் புழுஅழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பதுவாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலன்ஜூந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துஉள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசம்ஆழம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதேஅளவிலாப் பெம்மானேயயய
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்ஞ்சுளத்தால் கொண்டுள்ளவர் தங்கருத்தின்
 நோக்குஅரிய நோக்கே நுனுக்குஅரிய நுன்னுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றுஇன்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுன்னுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே

வேற்று விகார விடக்குடம் பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம்ஜூயா அரனேஒ என்றுஎன்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய் கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டுஇங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம்பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாளியெழுச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே!

புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
எற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்

எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்குழ்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே!
எற்றுயர் கொடியுடை யாய்னை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

1

அருணன்திந் திரன்திசை அனுகினன் இருள்போய்

அகன்றது உதயும்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழுளழ நயனக்

கடிமலர் மலரமற் றன்னலங் கண்ணாம்
திரள்நிறை அறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே!
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லே! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி

குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஒவின தாரகை யொளிழுளி உதயத்து

ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவ! நற் செறிகழல் தாளினை காட்டாய்!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே!
யாவரும் அறிவரி யாயெமக் கெளியாய்!
எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

3

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஓருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஓருபால்
 துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஓருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஓருபால்;
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஓருபால்;
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே!
 என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

4

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் என்றினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம் உளைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா!
 சிந்தனைக் கும்அரி யாய்! எங்கள் முன்வந்து
 ஏதங்கள் அறுத்தெழுமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

5

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தார் அவர் பலரும்
 கைமபுறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றார் அணங் கின்மண வாளா!
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்குழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே!
 இப்பிறப் பறுத்தெழுமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

6

அதுபழச் சுவையென அழுதென அறிதற்கு
 அரிதென எளிதென அமரஞும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவன்அவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருஞும்
 மதுவளர் பொழில்குழ் திரு உத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்! திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுஎமைப் பணிகொளும் ஆற்து கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

7

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்;
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்?
 பந்தணை விரலியும் நீயும்நின் னடியார்
 பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே!
 செந்தழல் புரைதிரு மேளியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி.
 அந்தண னாவதும் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தே! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு னே உன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழுச்செய் தானே!
 வன்திருப் பெருந்துறை யாய்! வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே!
 கடலமு தே! கரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய்! உல குக்குயி ரானாய்!
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

9

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையின் நாள்நாம்
 போக்குகின் நோம் அவ மே இந்தப் பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவும்நின் னலர்ந்தமெயக் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்!
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெம்பாவை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டங்கண்
 மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
 மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த் தொலிபோய்
 வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
 போதா ரமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
 ஏதேனு மாகாள் கிடந்தாளென் னேயென்னே
 ஈதே எந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
 பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
 சீசி பிவைவயுஞ் சிலவோ விளையாடி
 ஏசு மிடமீதோ? விண்ணோர்க் கேத்துதற்குக்
 கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருஞந்
 தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் ரம்பலத்துள்
 ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்.

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தனா னந்தன் அமுதன்னன் றள்ளுறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர் ஈசன்பழு வடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
 சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உண்ணெனக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்
 தெண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலூரு தேன்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட்ட கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்
 ரோலம் இடினும் உணராய் உணராய்கான்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருஞும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குள் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோளைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். 6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலவமர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாவென் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெனஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப்பழம் பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பனிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய். 9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஒத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்தன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகாள்
 ஏதவன்ஊர் ஏதவன்பேர் ஆருந்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரன்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஜயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கான் ஆரழல்போற்
 செய்யாவென் ணீராடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மனவாளா
 ஜயாநீ ஆட்கொண் டருஞும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடுந்
தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்

கூத்தனிவ் வானும் குவலயழும் எல்லோழும்
காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி

வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்

ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்

ஏத்தி இருஞ்சளைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்

அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்

எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்

சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைப்புண் கலனாடக்

கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடச் சிற்றம் பலம்பாடி

வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி

ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்

சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிக்கர
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணேனாரைத் தான்பனியாள்
பேரரையற் கிங்குனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்

என்னீத் திகழ்ந்தெம்மை ஆஞ்சைடயாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொவிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்

பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆஞ்சைடயாள்

தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்கரக்கும் இன்னருளே

என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்.

16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்

கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி

இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருஞ்சு சேவகனை

அங்கன் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்

பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்

வின்னோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்

தண்ணார் ஓளிமுழங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்

வின்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகித்
தண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்

பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்

றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம்கேள்

எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க

கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்

எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

19

போற்றி அருளுக்நின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுக்நின் அந்தமான் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈராம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யாடுட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய அருட்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

சோதியே சுடரே குழ்ளி விளக்கே
 சுரிகுழல் பனைமுலை மட்ந்தை
 பாதியே பரணேபால் கொள்வென் னீற்றாய்
 பங்கயத்து அயனும்மால் அறியா
 நீதியே செல்வத்திருப் பெருந்துறையில்
 நிறை மலர்குருந்தம் மேவியசீர்
 ஆதியே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 அதெந்துவே என்று அருளாயே

01

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
 கண்ணனே விண் உளோர்பிரானே
 ஒருத்தனே உன்னைஒலம் இட்டுஅலறி
 உலகுள்ளாம் தேடியும் காணேன்
 திருத்தம் ஆம் பொய்கைத் திருப்பெருந்துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
 அருத்தனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 அதெந்துவே என்று அருளாயே

02

ஙங்கள் நாயகனே என்உயிர்த் தலைவா
 ஏலம்வார் குழலிமார் இருவர்
 தங்கள் நாயகனே தக்க நல்காமன்
 தனது உடலதழல் எழவிழித்த
 செங்கண் நாயகனே திருப்பெருந்துறையில்
 செழு மலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
 அங்கணா அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 அதெந்துவே என்று அருளாயே

03

கமலம்நான் முகனும்கார் முகில்நிறத்துக்
 கண்ணனும் நன்னுதற்கு அரிய
 விமலனே எமக்கு வெளிப்பாடாய் என்ன
 வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்
 திமிலம் நான்மறைசேர் திருப்பெருந்துறையில்
 செழும் மலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
 அமலனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 அதெந்துவே என்று அருளாயே

04

துடிகொள் நேர்இடையாள் சரிகுழல் மடந்தை
 துணைமுலைக் கண்கள் தோய்சுவடு
 பொடிகொள் வான்தழலில் புள்ளிபோல் இரண்டு
 பொங்கு ஓளி தங்கு மார்பின்னே
 செடிகொள் வான்பொழில் குழ்திருப்பெருந்துறையில்
 செழும் மலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
 அடிகளே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 அதெந்துவே என்று அருளாயே

05

துப்பனே தூயாய் தூயவெள் நீறு
 துதெந்து எழுதுளங்கு ஓளி வயிரத்து
 ஒப்பனே உன்னை உள்குவார் மனத்தில்
 உறுசவை அளிக்கும் ஆர்அழுதே
 செப்பம் ஆம்மறை சேர் திருப்பெருந்துறையில்
 செழும் மலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
 அப்பனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 அதெந்துவே என்று அருளாயே

06

மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
 மேவெலர் புரங்கள் மூன்று எரித்த
 கையனே காலால் காலனைக் காய்ந்த
 கடுமதழல் பிழும்பு அன்ன மேனிச்
 செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந்துறையில்
 செழும்மலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
 ஜயனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 அதெந்துவே என்று அருளாயே

07

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
 மொட்டறா மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
 பத்தியாய் நினெந்து பரவுவார் தமக்குப்
 பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்
 சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே யென்றாரு ளாயே

08

மருளனேன் மனத்தை மயக்குஅற நோக்கி
 மறுமையோடு இம்மையும் கெடுத்த
 பொருளனே புனிதா பொங்கும்வாள் அரவம்
 கங்கைநீர் தங்கும் செம்சடையாய்
 தெருஞும் நான்மறை சேர் திருப்பெருந்துறையில்
 செழும்மலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
 அருளனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 அதெந்துவே என்று அருளாயே

09

திருந்துவார் பொழில்குழ் திருப்பெருந்துறையில்
 செழும் மலர்க்குருந்தம் மேவிய சீர்
 இருந்தவாறு என்னிஏச்சரா நினெந்திட்டு
 என்னுடைய எம்பிரான் என்றுளன்று
 அருந்தவா நினெந்தே ஆதரித்து அழைத்தால்
 அலைகடல் அதனுளே நின்று
 பொருந்த வாகயிலை புகுநெறிஇதுகான்
 போதராய் என்று அருளாயே

10

திருச்சிற்றம்பஸம்

கச்சித்திருவேகம்பத்தில்

அருளிச் செய்யப்பட

திருப்பொற்சன்னம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலை தூக்கி

முளைக்குடம் தூபம் நல் தீபம் வைம்மின்
சத்தியும் சோமியும் பார் மகளும்

நாமகளோடுபல் லாண்டி சைமின்
சித்தியுங் கெளரியும் பார்ப் பதியுங்

கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அத்தனை யாறனம் மாளைப் பாடி

ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

01

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்

பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்க வேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரண்ன கண்ணீர்

வம்மின்கள் வந்துடன் பாடு மின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நி லாமே

குனிமின் தொழுமினெங் கோளெங் கூத்தன்
தேவியுந் தானும் வந்தெம்மை யாளச்

செம் பொன்செய் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

02

கந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்

தூய பொன் சிந்தி நிதிப ரப்பி

இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்

எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன் றன்பொருமான்

ஆழியான் நாதன்நல் வேலன் தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யான் கொழுநற்

கேய்ந்த பொற்சன்னம் இடித்து நாமே.

03

காசனி மின்கள் உலக்கை யெல்லாங்
 காம்பனி மின்கள் கறையுரலை
 நேசமுடைய அடியவர்கள்
 நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
 தேசமெல் லாம் புகழ்ந் தாடுங் கச்சித்
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடிப்
 பாசவினையைப் பறித்து நின்று
 பாடிப் பொற் சண்ணம் இடித்து நாமே.

04

அறுகெடுப் பாரய னும்மரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர ணோடமரர்
 நறுமுறு தேவர் கணங்க ளெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்லதெடுக்க வொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்த வில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்க ணப்பற்
 காடப்பொற் சண்ணம் இடித்து நாமே.

05

உலக்கை பலவோச்ச வார்பெரியர்
 உலகமெ லாமுரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
 காண உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டு கொண்டு
 நான்மலர்ப் பாதங்கள் குடத் தந்த
 மலைக்கு மருகணைப் பாடிப் பாடி
 மகிழ்ந்து பொற்கண்ணம் இடித்து நாமே.

06

குடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப அர்ப்ப
 நாமும் அவர் தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 பாடகம் மெல்லடி ஆர்க்கும் மங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்
 காடக மாமலை அன்ன கோவுக்
 காடப் பொற் சண்ணம் இடித்து நாமே.

07

வாள்தடங் கண்மட மங்கை நல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத்
 தோன்திரு முண்டற் துதைந்தி லங்கச்
 சோத்தெம்பி ராணென்று சொல்லிச் சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங் காட்டி
 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி
 ஆடப் பொற்சன்னம் இடித்தும் நாமே.

08

வையகம் எல்லாம் உரல தாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந் துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடப்பொற் சன்னம் இடித்தும் நாமே.

09

முத்தணி கொங்கைள் ஆட ஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆட ஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்
 பித்தெம் பிராணொடும் ஆட ஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட
 அத்தன் கருணையொடாட ஆட
 ஆடப்பொற் சன்னம் இடித்தும் நாமே.

10

மாடு நகைவாள் நிலாவெ றிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ எந்து டிப்பப்
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்ட வாறும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மாளைத் தேடி
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடி னானுக்
 காடப்பொற் சன்னம் இடித்தும் நாமே.

11

மையமர் கண்டனை வான் நாடர்

மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் றன்னை
ஜையனை ஜையர்பி ரானை நம்மை

அகப்படுத் தாட்கொண் டருமை காட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்

போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றோ டித்தோட்
பையர வல்குல் மடந்தை நல்லீர்

பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்க ருங்கன்

வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை யாரமு தெங்க ளப்பன்

எம்பெரு மானிம வான்ம கட்டுத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்ற கப்பன்

தமையன்னம் ஜைன் தாள்கள் பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண் மூலை மங்கை நல்லீர்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொ லிப்பத்

தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலை யாடச்
செங்கனி வாயித முந்து டிப்பச்

சேயிலை யீர்சிவ லோகம் பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அராவி ரைக்குங்

கற்றைச் சடைமுடி யான்க ழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

14

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை

நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத்
தேனைப் பழச்சைவ ஆயி னானைக்

சித்தம் புகுந்துதித் திக்க வல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட
கூத்தனை நாத்தமும் பேற வாழ்த்திப்
பானற் றடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

15

ஆவகை நாமும் வந் தன்பர் தம்மோ
 டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடி விண்மேல்
 தேவர் கனாவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல் கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்ற கொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

16

தேனக மாமலர்க் கொன்றை பாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்ச டைமேல்
 வானக மாமதிப் பின்னை பாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கை யேந்தும்
 ஊனக மாமழுக் குலம் பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உப்யவன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல் பாடி
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

17

அயன் தலை கொண்டு செண் டாடல் பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடி யாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

18

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலை பாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் றில்லை பாடிச்
 சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
 கட்டிய மாகணக் கச்சை பாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்த கைம்மேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம் பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதிய மாயிருள் ஆயினார்க்குத்
 துன்பமு மாய்தின்பம் ஆயி னார்க்குப்
 பாதிய மாய்மற்றும் ஆயிர்னார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினாருக்
 காதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்
 காடப் பொற் சன்னம் இடித்தும் நாமே.

20

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

திருப்பொருந்துறையில்

அருளிச் செய்யப்பட

அடைக்கல்யத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

செழுக் கமலத்திரள் அன்னின்
சேவடி சேர்ந்து அமைந்த
பழுத்த மனத்து அடியர் உடன்
போயினர் யான் பாவியேன்
புழுக்கண் உடைப் புன்குரம்பைப்
பொல்லாக்கல்வி ஞானமிலா
அழுக்கு மனத்து அடியேன்
உடையாப் உன் அடைக்கலமே.

01

வெறுப்பனவே செய்யும் என்
திறுமையை நின் பெருமையினால்
பொறுப்பவனே ஏராப் பூண்பவனே
பொங்கு கங்கை சடைச்
செறுப்பவனே நின் திருவருளால்
என் பிறவியை வேர்
அறுப்பவனே உடையாப்
அடியேன் உன் அடைக்கலமே.

02

பெரும் பெருமான் என் பிறவியை
வேரறுத்துப் பெரும் பிச்சக்த
தரும் பெருமான் சதுரப்பெருமான்
என் மனத்தின் உள்ளே
வரும் பெருமான் மலரோன்
நெடுமால் அறியாமல் நின்ற
அரும் பெருமான் உடையாப்
அடியேன் உன் அடைக்கலமே.

03

பொழிகின்ற துன்பம் புயல் வெள்ளத்தில்
 நின் கழல் புனைகொண்டு
 இழிகின்ற அன்பர்கள் ஏறினர்
 வான் யான் இடர்க்கடல் வாய்ச்
 சழிசென்று மாதர்திரை போரக்
 காமச் சுறவு எறிய
 அழிகின்றனன் உடையாய்
 அடியேன் உன் அடைக்கலமே.

04

சுருள்புரி கூழையர் குழலில் பட்டு
 உன்திறம் மறந்து இங்கு
 இருள் புரியாக்கையிலே கிடந்து
 எய்த்தனான் மைத்தடம்கண்
 வெருள் புரிமான் அன்னோக்கிதன்
 பங்க வின்னோர் பெருமான்
 அருள் புரியாய் உடையாய்
 அடியேன் உன் அடைக்கலமே

05

மாழை மைப்பாவிய கண்ணியர்
 வன்மதத்து இட உடைந்து
 தாழியைப் பாவு தயிர்போல்
 தளர்ந்தேன் தடமலர்த்தாள்
 வாழி எப்பேரது வந்து எந்நாள்
 வணங்குவன் வினையேன்
 ஆழி அப்பா உடையாய்
 அடியேன் உன் அடைக்கலமே

06

மின்கணினார் நுடங்கும் இடையார்
 வெகுளி வலையில் அகப்பட்டுப்
 புன்கணன் ஆய்ப் புரண்வேணப்
 புரளாமல் புகுந்து அருளி
 என்கணிலே அமுது ஊறித்
 தித்தித்து என்பிழைக்கு இரங்கும்
 அம்கணனே உடையாய்
 அடியேன் உன் அடைக்கலமே

07

மாவடு வகிர் அன்ன கண்ணி
 பங்கா நின்மலர் அடிக்கே
 கூவிடுவாய் கும்பிக்கே இடுவாய்
 நின்குறிப்பு அறியேன்
 பாஇடை ஆடுகுழல் போல்
 கரந்து பரந்தது உள்ளாம்
 ஆகெடுவேன் உடையாய் அடியேன்
 உன் அடைக்கலமே

08

பிறிவு அறியா அன்பர் நின்அருள்
 பெய் கழல்தான் தாள் இளைக்கீழ்
 மறிவு அறியாச் செல்வம் வந்து
 பெற்றார் உன்னை வந்திப்பது ஓர்
 நெறிஅறியேன் நின்னையே
 அறியேன் நின்னையே அறியும்
 அறிவு அறியேன் உடையாய்
 அடியேன் உன் அடைக்கலமே

09

வழங்குகின்றாய்க்கு உன்அருள் ஆர்
 அமுதத்தை வாரிக்கொண்டு
 விழுங்குகின்றேன் விக்கினேன்
 வினையேன் என்விதி இன்மையால்
 தழங்கு அரும்தேன் அன்னை தண்ணீர்
 பருகத்தந்து உய்யக் கொள்ளாய்
 அழுங்குகின்றேன் உடையாய்
 அடியேன் உன் அடைக்கலமே

10

திருச்சிற்றம்பலம்

பிழத்தபத்து திருத்தோனிபூத்தில் அருளியது முத்திக்கலப்புராத்தல்

வாழ்விக்க வந்த செம்பொருள்
உம்பர்கட்கு அரசே! ஒழிவு அற நிறைந்த
யோகமே! ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்பு எனப் பழுத்து, என் குடிமுழுது ஆண்டு
வாழ்வு அற வாழ்வித்த மருந்தே!
செம்பொருள் துணிவே! சீர்உடைக் கழலே!
செல்வமே! சிவபெருமானே!
எம்பொருட்டு, உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்:
எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே?

01

கடைப்பாமல் காத்த மய்ப்பொருள்
விடைவிடாது உகந்த விண்ணவர் கோவே!
வினையனேன் உடைய மெய்ப் பொருளே!
முடைவிடாது, அடியேன் முத்து, அற மண்ணாய்,
முழுப் பழுகு குரம்பையில் கிடந்து,
கடைப்பா வண்ணம் காத்து, என ஆண்ட
கடவுளே! கருணைமா கடலே!
இடைவிடாது, உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்:
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே?

02

பொய்ம்மையை ஒழித்த செம்மை
அம்மையே! அப்பா! ஒப்பு இலா மாமணியே!
அன்பினில் விளாந்த ஆர் அழுதே!
பொய்ம்மையே பெருக்கி, பொழுதினைச் சுருக்கும்,
பழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்கு,
செம்மையே ஆய. சிவபதம் அளித்த
செல்வமே! சிவபெருமானே!
இம்மையே, உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்!
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே?

03

கருள் நீக்கியதெருள்

அருள் உடைச் சட்ரே! அளிந்தது ஓர் கனியே!
 பெரும்திறல் அரும் தவர்க்கு அரசே!
 பொருள் உடைக் கலையே! புகழ்ச்சியைக் கடந்த
 போகமே! யோகத்தின் பொலிவே!
 தெருள் இடத்து அடியார் சிந்தையுள் புகுந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே!
 இருள் இடத்து, உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்:
 எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே?

04

செப்புதற்கு அரிய செழுஞ்சூர்

ஒப்பு உனக்கு இல்லா ஒருவனே! அடியேன்
 உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே!
 மெய்ப் பதம் அறியா வீறு இலியேற்கு
 விழுமியது அளித்தது ஓர் அன்பே!
 செப்புதற்கு அரிய செழும் சுடர் மூர்த்தி!
 செல்வமே! சிவபெருமானே!
 எய்ப்பு இடத்து, உன்னைச் சிக்கெனப்பிடித்தேன்
 எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே?

05

உள்ளக் கோயிலன் அம்பலக் காட்சி

அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டு, ஆண்டு
 அளவுஇலா ஆனந்தம் அருளி.
 பிறவிலேர் அறுத்து, என் குடிமுழுது ஆண்
 பிஞ்ஞாகா! பெரிய எம் பொருளே!
 திறவிலே கண்ட காட்சியே! அடியேன்
 செல்வமே! சிவபெருமானே!
 இறவிலே, உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே?

06

வணங்க வழிவகுத்து கழல்

பாசவேர் அறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
 பற்றுமாறு, அடியனேற்கு அருளி,
 பூசனை உகந்து, என் சிந்தையுள் புகுந்து,
 பூங்கழல் காட்டிய பொருளே!
 தேசு உடை விளக்கே! செழும் சுடர் மூர்த்தி!

செல்வமே! சிவபெருமானே!
ஈசனே! உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே?

07

ஸ்குமாய் நிறைந்தவன்
அத்தனே! அண்டர்-அண்டமாய் நின்ற
ஆதியே! யாதும் ஈறுஇல்லாச்
சித்தனே! பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே! சிவபெருமானே!

பித்தனே! எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்து,
பிழைத்து, அவை அல்லையாய் நிற்கும்
எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே?

08

அன்னையூறும் தயை உடையான்
பால் நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்து, நீ, பாவியேனுடைய
ஊனினை உருக்கி, உள்ளொளி பெருக்கி,
உலப்பிலா ஆனந்தம் ஆய
தேனினைச் சொரிந்து, புறம்-புறம் திரிந்த
செல்வமே! சிவபெருமானே!
யான்உனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே?

09

நிலையலாப் புலால் உபம்பே கன்ய நன்ற கற்பகம்
புன்புலால் யாக்கை புரை-புரை கனிய
பொன்னெடும் கோயிலாப் புகுந்து, என்
என்பெலாம் உருக்கி, எளியையாய் ஆண்ட
ஈசனே! மாசிலா மணியே!
துன்பமே, பிறப்பே, இறப்பொடு, மயக்காம்
தொடக்கு எலாம் அறுத்த நற் சோதீ!
இன்பமே! உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே?

10

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

திருப்பொன்னூஞ்சல்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரார் பவளங்கான் முத்தம்கயிறாக
ஏராரும் பொற்பலகை ஏறியினிதமர்ந்து
நாராயணன் அறியா நான்மலர்த்தாள் நாயடியேற்கு
ஊராகத் தந்தருளும் உத்ரகோசை மங்கை
ஆராஅமுதின் அருட்டாளினெப்பாடிப்
போரார்வேற் கண்மடவீர் பொன்னூசலாடாமோ

01

மூன்றங்கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்தங்கு தேவர்களும் காணாமலரடிகள்
தேன்தங்கித்தித்தித் தமுதாறித் தான்தெளிந்தங்கு
ஊன்தங்கி நின்றுருக்கும் உத்தரகோச மங்கைக்
கோன்தங் கிடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞை
போன்றங் கண்நடையீர் பொன்னூசலாடாமோ

02

முன்னீறு மாதியும் இல்லான் முனிவர்குழாம்
பன்னாறுகோடி இமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்னீ றெனக்கருளி தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்னாற மன்னுமனி உத்தரகோச மங்கை
மின்னேறு மாடவியின்மாளிகை பாடிப்
பொன்னேறு ழுண்முலையீர் பொன்னூசலாடாமோ

03

நஞ்சமர் கண்டத்தன் அண்டத்தவர் நாதன்
மஞ்சதோய் மாடமனி உத்தரகோசமங்கை
அஞ்சொலாள் தன்னோடும் கூட யடியவர்கள்
நெஞ்சளே நின்றமுதம் ஊறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூப்புகழ்பாடிப்
புஞ்சமார் வெள்வளையீர் பொன்னூசலாடாமோ

04

ஆழோ அலியோ அரிவையோ என்றிருவர்
 காணாக் கடவுள் கருணையினாற் தேவர்குழாம்
 நாணாமே உய்ய ஆட்கொண்டருளி நஞ்சதனை
 ஊணாக உண்டருஞும் உத்தர கோசமங்கைக்
 கோணார் பிறைச் சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
 பூணார்வனமுலையீர் பொன்னூசலாடாமோ

05

மாதாடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
 தாதாடு கொன்றைச் சடையா ணடியாருள்
 கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டெடன் தொல்பிறவித்
 தீதோடாவண்ணம் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
 காதோடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பால்
 போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னூசலாடாமோ

06

உன்னற் கரியதிரு உத்தர கோசமங்கை
 மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
 பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்
 அன்னத்தின் மேலேறி ஆடுமணி மயில்போல்
 என்னத்தன் என்னையுமாட் கொண்டான் எழில்பாடிப்
 பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னூசலாடாமோ

07

கோல வரைக் குடுமி வந்து குவலயத்துச்
 சால வழுதுண்டு தாழ் கடனின் மீதெழுந்து
 ஞாவிமிகப் பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
 சீலம் திகழும் திருவுத்தர கோச மங்கை
 மாலுக் கரியானை வாயார் நாம்பாடிப்
 பூலித்தகங் குழூந்து பொன்னூசலாடாமோ

08

தெங்குலவு சோலைத் திருவுத்தர கோசமங்கை
 தங்குலவு சோதித் தனியுருவம் வந்தருளி
 எங்கள் பிறப்பறுத்திட்டு எந்தரமு மாட்கொள்வான்
 பங்குலவு கேரிதையும் தானும் பணி கொண்ட
 கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
 பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னூசலாடாமோ

09

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

மாணிக்கவாசகர் அருளிய

திருவாசகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையீல் அருளியது

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்துஉன்
விரையார் கழற்குனன்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர்ததும்பி
வெதும்பி உள்ளாம்
பொய்தான் தவிர்ந்து உன்னைப் போற்றிசயசய
போற்றி என்னும்
கைதான் நெகிழிவிடேன் உடையாய் என்னைக்
கண்டு கொள்ளோ.

தல்லையீல் அருளியது

தந்தது உன்தன்னைக் கொண்டது என்தன்னைக்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தம் ஒன்று இல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றது ஒன்று என்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம்பெருமான்
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடல்இடம் கொண்டாய்
யான் இதற்கு இலன் ஓர்கைம்மாறே.

தல்லையீல் அருளியது

குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே
ஈறிலாக் கொழுஞ் சுடர்க் குன்றே
மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்து
என் மனத்திடை மன்னிய மன்னே
சிறை பெறா நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயும்
திருப்பெருந்துறை யுறை சிவனே
இறைவனே நீ என் உடல் இடம் கொண்டாய்
இளி உன்னை என் இரக்கேனே.

திருப்பெருந்துறையல் அருள்யது

வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ
 வேண்ட முழுதுந் தருவோய் நீ
 வேண்டும் அயன் மாற்கு அரியோய் நீ
 வேண்டி என்னைப் பணி கொண்டாய்
 வேண்டி நீ யாது அருள் செய்தாய்
 யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால்
 வேண்டும் பரிசு ஒன்று உண்டு என்னில்
 அதுவும் உன்தன் விருப்பன்றே.

திருத்தோண்புத்தல் அருள்யது

பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியேனுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளுளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்தமாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனைப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருஞுவதினியே.

திருப்பெருந்துறையல் அருள்யது

அப்பனே எனக்கு அமுதனே
 ஆனந்தனே அகம்நெக அன்றூறுதேன்
 ஒப்பனே உனக்கு உரிய அன்பரின்
 உரியனாய் உனைப்பருக நின்றது ஓர்
 துப்பனே! சுடர் முடியனே துணையாளனே
 தொழும்பாளர் எய்ப்பினில்
 வைப்பனே எனை வைப்பதோ சொலாய்
 நைய வையகத்து எங்கள் மன்னனே!

திரு உத்தரகோசமங்கையல் அருள்யது

கடையவனேனை கருணையினாற்
 கலந்தாண்டு கொண்ட
 விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய்
 விறல் வேங்கையின் தோல்
 உடையவனே மன்னும் உத்தர
 கோச மங்கைக்கு அரசே
 சடையவனே! தளர்ந்தேன் எம்பிரான்
 என்னைத் தாங்கிக் கொள்ளே.

திருச்சிந்றம்பலம்

—
சிவமயம்

மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருக்கோவையார்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிக ஸீர்தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தள்கொண்டோங்குதெய்வ
மருவளர் மாலையொர் வல்லியி னொல்கி யன்னடைவாய்ந்து
உருவளர் காமன்றன் வென்றிக் கொடிபோன் ரொளிர்கிண்றதே.

சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்துமென் சிந்தையுள்ளூம்
உறைவா னுயர்மதிற் கூடலின் ஆய்ந்தவொண் மெந்தமிழின்
துறைவாய் நுழைந்தனை யோவன்றி யேழிசைச் சூழல்புக்கோ
இறைவா தடவரைத் தோட்கென்கொ லாம்புகுந்தெய்தியதே.

ாசற் கியான்வைத்த வன்பி னகன்றவன் வாங்கியவென்
பாசத்திற் காரென் றவன்தில்லை யின்னொளி போன்றவன்தோள்
பூசத் திருநீ றெனவெரூத் தாங்கவன் பூங்கழல்யாம்
பேசத் திருவார்த்தை யிற்பெரு நீளம் பெருங்கண்களே.

ஆநந்த வெள்ளத் தழுந்துமொர் ஆருயிர் ஈருருக்கொண்டு
ஆநந்த வெள்ளத் திடைத்தினைத் தாலொக்கும் அம்பலஞ்சேர்
ஆநந்த வெள்ளத் தறைகழ லோனருள் பெற்றவரின்
ஆநந்த வெள்ளாம்வற் றாதுமுற் றாதிவ் வணிநலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

திருவிசைப்பா

9^{ஆம்} திருமுறை

சேந்தனார் அருளியது

தலம் : திருவீழிமிழலை

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் களியைக்
 கரையிலாக் கருணைமா கடலை
 மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
 மதிப்பவர் மனமனி விளக்கைச்
 செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எம் சிவனைத்
 திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
 கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளாம்
 குளிரளன் கண்குளிர்ந் தனவே.

(01)

திருமாளைக்கத்தேவர் அருளியது

தலம் : சிதம்பரம்

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
 உனர்வுகுழ் கடந்ததோர் உணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மனிக் குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
 அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே
 அம்பலம் ஆடரங் காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

(02)

தனதநற் தோழா சங்கரா சூலபாணியே
 தானுவே சிவனே

கனகநற்றானே கற்பகக் கொழுந்தே

கண்கள் மூன்றுடையதோர் கரும்பே

அனகனே குமரவிநாயக சனக

அம்பலத்து அமரர் சேகரனே

உனகழல் திணையெயன் நெஞ்சினுள் இனிதாத்

தொண்டனேன் நுகருமா நுகரே.

(03)

கருவூர்த்தேவர் அருளியது

அன்னமாய்- விசும்பு பறந்தயன் தேட
அங்கனே பெரியீந் சிறிய
என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த
எளிமையை என்றும்நான் மறக்கேன்
முன்னம்மால் அறியா ஒருவனாம் இருவா
முக்கணா நாற்பெருந் தடந்தோட
கன்னலே தேனே அழுதமே கங்கை
கொண்டசோ ளோச்சரத் தானே.

(04)

திருமாள்கைத்தேவர் அருளியது

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற நெற்றிக்
கண்ணுடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே, யோக வெள்ளமே,
மேருவில் வீரா
ஆறணி சடையெம் மற்புதக் கூத்தா
அம்பொன்செய், யம்பலத்தரசே
ஏறணி கொடி யெம்மீசனே, புன்னைத்
தொண்டனே னிசையுமாறிசையே

(05)

கருவூர்த்தேவர் அருளியது

திருமகன் முருகன் தேவியேல் உடையாள்
திருமகள் மருமகன் தாயாம்
மருமகன் மதனன் மாமனேல் இமவான்
மஸையுடை யரையர்தம்பாவை
தருமலி வளனாஞ்சிவபுரன் தோழன்
தனபதி சாட்டியக் குடியார்
இருமுகங் கழல்மூன் ரேமுகைத் தலமேழ்
இருக்கையி விருந்தா சனுக்கே.

(06)

திருமாள்கைக்தேவர் அருளியது
 காமனைக் காலன் தக்கன் மிக்கெச்சன்
 படக்கடைக் கணித்தவன் அல்லாப்
 பேய்மனம் பிறிந்த தவப்பெருந் தொண்டர்
 தொண்டனேன் பெரும்பற்றப் புவியூர்க்
 சேநற் தில்லை வட்டங் கொண்டாண்ட
 செல்வச் சிற்றம்பலக் கூத்தா
 பூமலரடிக்கீழ் பூராண பூதங்கள்
 பொறுப்பரென் புன்சொலின் பொருளே

(07)

கருவூர்த்தேவர் அருளியது
 பரிந்த செஞ்சுடரோ பரிதியோ மின்னோ
 பவளத்தின் குழவியோ பசும்பொன்
 சொரிந்த சிந்தூரமோ தூமனித்திரரோ
 சுந்தரத் தரசிது வென்ன
 தெரிந்தவை திகர்வாழ் திருவிடைக்கழியிற்
 திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
 வரிந்த வெஞ் சிலைக்கை மைந்தனை அஞ்சொல்
 மையல் கொண்டையுறும் வகையே.

(08)

சேந்தனார் அருளியது
 தன்னடி நிழற்கீழ் என்னையும் தகைத்த
 சசிகுலா மவுவியைத்தானே
 என்னிடைக் கமலம் மூன்றினுள் தோன்றி
 எழும் செழுஞ்சுடரினை அருள்சேர்
 மின்நெந்டுங் கடலுள் வெள்ளத்தைவீழி
 மிழலையுள் விளங்கும் வெண்பளிங்கின்
 பொன்னடிக் கடிமை புக்கினிப்போக
 விடுவனோ பூண்டு கொண்டேனே.

(09)

ஏகநாயகனை இமையவர்க்கு அரசை
 என்னுயிர்க்கு அமுதினை எதிரில்
 போகநாயகனைப் புயல் வணற்கு அருளிப்
 பொன்னெடுஞ் சிவிகையா ஊர்ந்த
 மேகநாயகனை மிகுதிருவீழி மிழலை
 விண்ணிழி செழுங்கோயில்
 யோகநாயகனை அன்றி மற்றொன்றும்
 உண்டென உணர்கிலேன் யானே

(10)

—
சிவமயம்

திருப்பல்லாண்டு

9^{ஆம்} திருமுறை

சேந்தனார் அருளியது

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆவிக்கும் அந்தனர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல்
லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. (01)

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவுபெற் ரேன்பெற்ற
தார்பெறு வார் உலகில்
ஊரும் உலகும் கழற உளாறி
உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (02)

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாஞ்சுமை கோன்
அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறி தந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. (03)

குழலொழி யாழோவில் கூத்தொலி
 ஏத்தொலி எங்குங் குழாம் பெருகி
 விழவொலி விண்ணளவும் சென்று
 விம்மி மிகு திரு வாழுரின்
 மழவிடை யாற்கு வழி வழி
 யாளாய் மணஞ் செய் குடி பிறந்த
 பழ அடியாரோடுங் கூடி எம்மானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே. (04)

மின்டு மனத்தவர் போமின்கள்
 மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
 கொண்டுங் கொடுத்தும் குடி குடி
 ரசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்து
 அண்டங் கடந்த பொருள் அளவில்லதோர்
 ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
 பண்டும் இன்றுமென்றும் உள்ள பொருள்
 என்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே. (05)

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
 அணியிடை ஆதிரைநாள்
 நாரா யண்ணொடு நான்முகன் அங்கி
 இரவியும் இந்திரனும்
 தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
 திசையனைத்தும் நிறைந்து
 பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே. (06)

எந்தை என்தாய் சுற்றும் முற்றும்
 எமக்கு அமுதாம் எம்பிரான் என்றென்று
 சிந்தை செய்யும் சிவன்
 சீரடியார் அடிநாய் செப்புறை
 அந்தமில் ஆனந்தச் சேந்தன்
 எனைப் புகுந்தாண்டு கொண்டாருயிர் மேல்
 பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே
 என்று பல்லாண்டு கூறுதுமே. (07)

சேலுங் கயலுந் திளைக்குங்
 கண்ணார் இளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம்
 போலும் பொடியணி மார்பிலங்
 குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
 மாலும் அயனும் அுறியா
 நெறிதந்து வந்தென் மனத்தகத்தே
 பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின்
 ரானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. (08)

சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன்
 செங்கண்மால் எங்குந்திசை திசையன
 கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக்
 குழாங்குழா மாய்நின்று கூத்தாடும்
 ஆவிக்கு அமுதைன் ஆர்வத்
 தனத்தினை அப்பனை ஒப்பமரர்
 பாவிக்கும் பாவகத்து அப்புறத்
 தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. (09)

சொல்லாண்ட சுருதிருபொருள்
 சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
 சில்லாண் டிற்சிதையுஞ்சில
 தேவர் சிறுநெறி சேராமே
 வில்லாண் டகன கத்திரன்
 மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்
 பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந்
 தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. (10)

—
சிவமயம்

திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம்

10^ஆ திருமுறை

ஐந்து கரத்தனை ஆடனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

ஒருவனே தேவன்

ஒன்று அவன்தானே; இரண்டு அவன் இன்னருள்;
நின்றவன் மூன்றினுள்; நான்கு உணர்ந்தான்; ஐந்து
வென்றனன்; ஆறு விரிந்தனன்; ஏழு உம்பர்ச
சென்றனன்; தான் இருந்தான்; உணர்ந்து எட்டே. (01)

ஒன்றாய், வேறாய், உடனாய்

ஒக்க நின்றானை, உலப்பு - இவி தேவர்கள்
நக்கன் என்று ஏத்திடும் நாதனை, நாள்தொறும்
பக்கம் நின்றார் அறியாத பரமனைப்
புக்கு நின்று, உன்னி, யான் போற்றி செய்வேனே. (03)

மன்னூரம் வின்னூரம் அவனே

அகல்-இடத்தார் மெய்யை, அண்டத்து வித்தை,
புகல்-இடத்து என் றனை போத விட்டானைப்
பகல்-இடத்தும் இரவும் பணிந்து ஏத்தி
அகல்-இடத்தே இருள் நீங்கி நின்றேனே. (04)

சிவனோடு ஒக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனோடு ஒப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனம் கடந்து அன்று பொன்னொளி மின்னும்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே. (05)

அவனை ஒழிய அமரரும் இல்லை
அவன்றிச் செய்யும் அருந்தவும் இல்லை
அவன்றி மூவரால் ஆவது ஒன்றில்லை
அவன்றி ஊர் புகுமாறு அறியேனே.

(06)

அவனே தலைவன்

கண்ணுதலான் ஒரு காதலின் நிற்கவும்
என்னிலி தேவர் இறந்தார் எனப்பலர்;
மன் உறுவார்களும் வான் உறுவார்களும்
அன்னல் இவன் என்று அறியகிலார்களே.

(12)

அகைத்தும் பார்க்கன்றான்

கடந்து நின்றான் கமல மலர் ஆதி;
கடந்து நின்றான் கடல் வண்ணம் எம்மாயன்;
கடந்து நின்றான் அவர்க்கு அப்புறம் ஈசன்;
எங்கும் கடந்து நின்றான் எங்கும் கண்டுநின் றானே. (14)

ஒள் ஒள் சேர்க்கை

முடிவும் பிறப்பையும் முன்னே படைத்த
அடிகள் உறையும் அருநெறி நாடில்;
இடியும் மழக்கமும் ஈசர் உருவும்;
கடிமலர்க் குன்றம் மலை-அது தானே

(20)

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிகிலர்
அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந் திருந்தரே.

(270)

ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினையில்லை நாணாமே
சென்றே புகுங்கதி இல்லைநாஞ் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந்துய்மினே.

(2104)

சிவ சிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாஞாஞ்
சிவ சிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவ சிவ என்னச் சிவகதிதானே.

(2716)

சிவமயம்

40 தொகுதிகளின் பிரயந்தங்களிற் சில

11^வ திருமுறை

காரைக்கால் அம்மையார்

பிரானென்று தன்னைப் பன்னாள் பரவித்தொழுவார்
இடர்கண்டு
இரானென்று நிற்கின்ற ஈசன்கண்ணார்
இனவண்டு கிண்டிப்
பொராநின்ற கொன்றைப் பொதும்பாக் கிடந்து
பொம்மென்னுறைவாய்
அராநின்றிரைக்கும் சடைச் செம்பொன்
நீண்முடி அந்தணனே

பிறந்துமொழி பயின்ற பின்னெல்லாம் காதல்
சிறந்துநின் சேவடியே சேந்தேன் - நிறந்திகழும்
மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து வானோர் பெருமானே
எஞ்ஞான்று தீர்ப்ப தீடர்

ஐயாழகள் காடவர்கோன்

ஓடுகின்ற நீர்மை ஒழிதலுமே உற்றாரும்
கோடுகின்றார் மூர்ப்புங் குறுகிற்று - நாடுகின்ற
நல்லைச் சிற்றம்பலடே நன்னாமுன் நல்நெஞ்சே
தில்லைச் சிற்றம்பலமே சேர்

சேரமான் பெருமாள்

பொன்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
மேனிபொலிந் திலங்கும்
மின்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
வீழ்ச்சை வெள்ளிக்குன்றம்
தன்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
மால்விடை தனைக் கண்ட
என்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
ஆகிய ஈசனுக்கே

நக்கிரி

வாவா மணிவாயால் மாவின்தளிர்கோதிக்
கூவாதிருந்த குயிற்பிள்ளாய் - ஓவாதே
பூமாம் பொழில் உடுத்த பொன்மதில்குழ் காளத்திக்
கோமான் வர ஒருக்காற் கூவு

தொழுது நமனுந்தன் தூதுவர்க்குச் சொல்லும்
வழுவில் சீர்க் காளத்தி மன்னன் - பழுதிலாப்
பக்தர்களைக் கண்டாற் பணிந்தகலப் போமின்கண்
எத்தனையும் சேய்த்தாக நின்று

கப்பலதேவர்

ஆவா மனிதர் அறிவிலரே யாதொன்றும்
ஆவார் போற் காட்டி அழிகின்றார் - ஆ ஆ
பகல்நாடிப் பாடிப் படர்ச்சைக்குப் பல்பூப்
பகல்நாடி ஏத்தார் பகாந்து

தீயான மேனியனே செம்பவளக் குன்றமே
தீயான சேராமல் செய்வானே - தீயான
செம்பொற் புரிசைத் திருவாளு ராய்னன்னைச்
செம்பொற் சிவலோகஞ் சேர்.

—
சிவமயம்

நக்கீர் அருளிய திருமுருகாற்றுப்படை

11^{ஆம்} திருமுறை

வெண்பாக்கள்

குன்றம் எறிந்தாய் குரைகடலில் குர்தடிந்தாய்
புன்தலைய பூதப் பொருப்படையாய் - என்றும்
இளையாய் அழகியாய் ஏறூர்ந்தான் ஏறே
உழையாயென் உள்ளத் துறை. 01

குன்றம் எறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
அன்றங்கு அமரரிடர் தீர்த்ததுவும் - இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவும் கல்பொதும்பில் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை மேல். 02

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் - வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் குர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை. 03

இன்னம் ஓருகால் என(து) இடும்பைக் குன்றுக்கும்
கொள்ளவில்வேல் குர்தடிந்த கொற்றவா - முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டு(உ)ருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும். 04

உன்னை யொழிய ஓருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஓருவரையான் பின்செல்லேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா, வாணோர் கொடியவினை தீர்த்து) அருளும்
வேலப்பா, செந்தில் வாழ்வே. 05

அஞ்ச முகம் தோன்றின், ஆறுமுகம் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சல் என, வேல் தோன்றும் - நெஞ்சில்
ஓருகால் நினைக்கின், இருகாலும் தோன்றும்
முருகா என்று), ஓதுவார் முன்

06

முருகனே செந்தி முதல்வனே, மாயோன்
மருகனே, யீசன் மகனே, - ஓருகைமுகன்
தம்பியே, நின்னுடைய தண்டைக்கால், எப்பொழுதும்
நம்பியே, கைதொழுவேன் நான்

07

காக்கக் கடவியநீ காவா(து) இருந்தக்கால்
ஆர்க்குப் பரமாம் அறுமுகவா - பூக்கும்
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
இடம் காண் இரங்காய் இனி

08

பரங்குன்றின் பன்னிருகைக் கோமான்தன் பாதம்
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு - கருங்காமல்
ஆசையாய் நெஞ்சே அணிமுருகாற் றுப்படையைப்
பூசையாக் கொண்டே புகல்

09

நக்கீர் தாம் உரைத்த நன்முருகாற் றுப்படையைத்
தற்கோல நாள்தோறும் சாற்றினால் - முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
தான்நினைத்த எல்லாம் தரும்.

10

—
சிவமயம்

சேக்கிழார் அருளிய

12^{ஆம்} திருமுறை யாரியபூராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகெ லாமுனர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

கற்பனை கடந்தசோதி
கருணையே யுருவமாகி
அற்புதக் கோலம்நீடி
யருமறை சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோமமாகும்
திருச்சிற்றம்பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம் செய்கின்ற
பூங்கழல் போற்றி போற்றி!

ஆதியாய் நடுவும் ஆகி அளவிலா அளவும் ஆகிச்
சோதியாய் உணர்வும் ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்
பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆணும் ஆகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி ! போற்றி !

அண்ணலே எனை ஆண்டு கொண்டருளிய அழுதே!
வின்னிலே மறைந்தருள்புரி வேதநாயகனே
கண்ணினால் திருக்கயிலையில் இருந்தநின் கோலம்
நன்னிநான் தொழுநயந்து அருள்புரியெனப் பணிந்தார்.

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னையென்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டுநான் மகிழ்ந்துபாடி
அறவா நீ ஆடும் போதுன் அடியின்கீழ் இருக்களன்றார்.

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன் திருநடம்
 கும்பிடப் பெற்று
 மன்ன்.லே வந்த பிறவியே எனக்கு வாலிதாம்
 இன்பம் ஆம் என்று
 கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக் கைமலர்
 உச்சிமேற் குவித்துப்
 பண்ணினால்நீடி அறிவரும்பதிகம் பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்

தண்ணளிவென் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
 மன்னவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர் பூமழை சொரிந்தார்
 அண்ணலவன் கண்ணெதிரே அணிவீதி மழவிடைமேல்
 விண்ணவாகள் தொழுநின்றான் வீதிவிடங்கப் பெருமான்.

மதிவளர் சடைமுடி மன்றுளாரை முன்
 துதிசெய்யும் நாயன்மார் தூயசொல்மலர்
 பொதிநலன் நூகர்தரு புனிதர் பேரவை
 விதிமுறை உலகினில் விளங்கி வெல்கவே.

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
 பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
 சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
 பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
 ஒன்று காதலித்து உள்ளமும் ஓங்கிட
 மன்றுளார் அடியார் அவர் வான்புகழ்
 நின்றது எங்கும் நிலவி உலகெலாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய திருத்தொண்டத்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைவாழ் அந்தனர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
 திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
 இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
 இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
 வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
 விரிபொழில்குழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க் கடியேன்
 அல்லிமென் மூல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே

1

இலைமலிந்த வேல்நம்பி ஏறிபத்தர்க் கடியேன்
 ஏனாதி நாதன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்
 கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க் கடியேன்
 கடவுரிற் கலயன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்
 மலைமலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ் சாறன்
 எஞ்சாத வாட்டாயன் அடியார்க்கும் அடியேன்
 அலைமலிந்த புனல்மங்கை ஆனாயற் கடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

2

மும்மையால் உலகாண்ட முர்த்திக்கும் அடியேன்
 முருகனுக்கும் உருத்திர பகுபதிக்கும் அடியேன்
 செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கும் அடியேன்
 திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்

மெய்மையே திருமேனி வழிபாடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதைதாள் மழுவினால் ஏறிந்த
அம்மையான் அடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளோ.

3

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைதன் அடியார்க்கும் அடியேன்
பெருமிழலைக் குறும்பர்க்கும் பேயார்க்கும் அடியேன்
ஒரு நம்பி அப்புதி அடியார்க்கும் அடியேன்
ஒலிபுனல்குழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியேன்
அருநம்பி நமிநந்தி அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளோ.

4

வம்பறா வரிவண்டு மணம்நாற மலரும்
மதுமலர்நற் கொன்றையான் அடியலாற் பேணா
எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஏயர்கோன் கலிக்காமன் அடியார்க்கும் அடியேன்
நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்
நாட்டமிகு தண்டிக்கும் மூர்க்கற்கும் அடியேன்
அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளோ.

5

வார்கொண்ட வனமுலையாள் உமைபங்கன் கழலே
மறவாது கல்எறிந்த சாக்கியர்க்கும் அடியேன்
சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புவிக்கும் அடியேன்
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்
கார்கொண்ட கொடைகழறிற் றறிவார்க்கும் அடியேன்
கடற்காழிக் கணநாதன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோன் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளோ.

6

பெர்ய்யடிமை இல்லாத புலவர்க்கும் அடியேன்
 பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர் கடியேன்
 மெய்யடியான் நரசிங்க முனையரையற் கடியேன்
 விரிதிரைகுழ் கடல்நாகை அதிபத்தர்க் கடியேன்
 கைதடிந்த விரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
 கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன்
 ஜயடிகள் காடவர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளோ.

7

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக் கொண்டிருந்த
 கணம்புல்ல நம்பிக்கும் காரிக்கும் அடியேன்
 நிறைக்கொண்ட சிந்தையான் நெல்வேலி வென்ற
 நின்றசீர் நெடுமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
 துறைக்கொண்ட செம்பவளாம் இருளகற்றுஞ் சோதித்
 தொன்மயிலை வாயிலான் அடியார்க்கும் அடியேன்
 அறைக்கொண்ட வேல்நம்பி முனையடுவார்க் கடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளோ.

8

கடல்குழ்ந்த உலகெலாம் காக்கின்ற பெருமான்
 காடவர்கோன் கழற்சிங்கன் அடியார்க்கும் அடியேன்
 மடல்குழ்ந்த தார்நம்பி இடங்கழிக்குந் தஞ்சை
 மன்னவனாம் செருத்துணைதன் அடியார்க்கும் அடியேன்
 புடைகுழ்ந்த புலியதள்மேல் அரவாட ஆடி
 பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கும் அடியேன்
 அடல்குழுந்த வேல்நம்பி கோட்புலிக்கும் அடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளோ.

9

பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
 பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்
 திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்

முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்
அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

10

மன்னியசீர் மறைநாவன் நின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாள் மானிக்கும் நேசனுக்கும் அடியேன்
தென்னவனாய் உலகாண்ட செங்கணார்க் கடியேன்
திருநீல் கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியேன்
என்னவனாம் அரண்டியே அடைந்திட்ட சடையன்
இசைஞானி காதலன் திருநாவ லூர்க்கோன்
அன்னவனாம் ஆரூரன் அடிமைகேட் டுவப்பார்
ஆரூரில் அம்மானுக்கு அன்பராவாரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

அருளைக்கிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழ் விநாயகர் துதி

ராகம்: கம்பீரநாட்டை.

தாளம் : ஆதி

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொடவல் பொரி
கப்பிய கரிமுகன் அடிபேணி
கற்றிடு மடியவர் புத்தியில் உறைபவர்
கற்பக மெனவினை கடிதேகும்
மத்தமு மதியமும் வைத்திடும் அரன் மகன்
மற்பொரு தீரன்புய மதயானை
மத்தள வயிற்னை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே
முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா
அஞ்சுய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
அப்புன மதனிடை யிபமாகி
அக்குற மகளூட ண்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள் பெருமாளே

ராகமாலிகை : 1 கரஹரப்ரியா, 2 சிலகரி, 3 அம்ஸநாதம்,
4 நாட்ட குறிஞ்சி

தாளம் : ஆதி

பக்கரை விசித்ரமணி, பொற்கலனை யிட்ட நடை,
பட்சியெனும் உக்ரதுர, கழுநீபப்
பக்குவ மலர்த்தொடையும், அக்குவடு பட்டெடாழிய,
பட்டுருவ விட்டருள், கை, வடிவேலும்
திக்கது மதிக்கவரு, குக்குடமும், ரகை தரு,
சிற்றடியும் முற்றிய பன்னிருதோளும்

செய்ப்பதியும் வைத்துயார், திருப்புகழ் விருப்பமொடு.
 செப்பன் எனக்கருள்கை, மறவேனே
 இக்கவரை நற்கணிகள், சர்க்கரை பருப்புடன் நெய்.
 எட்டொரி, யவல் துவரை யிளாந்றி, வண்
 டெச்சில் பயறப்பவகை, பச்சரிசி பிட்டு, வென்
 ளரிப்பழம் இடிப்பல் வகை, தனிமூலம்
 மிக்க அடிசிற்கடலை, பகுணம் எனக் கொள்ளாரு
 விக்கின சமர்த்தன் எனும், அருளாழி
 வெற்ப குடிலச்சடில், விற்பரமரப்பராருள்.
 விதகை மருப்படைய, பெருமாளோ.

திருப்பூங்குன்றம்

ாகும்: சண்முகப்பிரியா

தானம் : திஸ்ர திரிபுடை

முத்தைத் தருபத்தித் திருநகை
 அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
 முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர
 முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின்
 முற்பட்டது கற்பித்திருவரு
 முப்பத்துமு வர்க்கத்தமரும்
 பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு
 ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு
 பட்டப்பகல் வட்டத்திகிரியில்
 பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய
 பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
 பகுத்தொடு ரகுத்தருள்வதும்
 தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர
 நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
 திக்கொட்க நடிக்கக் கழுகொடு
 திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்
 தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
 சித்ரப்பவு ரிக்குத் திரிகடக
 கொத்துப்பறை கொட்டக் கனமிசை
 குக்குக்குகு குக்குக் குகுகுகு
 குத்திப்பகை பக்குப்பிடியென
 எனவோதும்
 அடிபேணப்
 இரவாகப்
 ஒருநாளே
 கழுதாடத்
 எனவோதக்

கொட்டுப்பற்றும் நட்பற்றவுணரை
வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
குத்துப்பட வொத்துப் பொரவுல் பெருமாளே

പ്രമുഖരിൽ

ರಾಕಮ್: ಸತ್ತಸಾವೇರಿ

தானம் : ஆதி

அகரமுமாகி அதிபனுமாகி அதிகமுமாகி
 அயனெனவாகி அரியெனவாகி அருளெனவாகி
 இகரமுமாகி எவைகளுமாகி இனிமையுமாகி
 இருநிலமீதில் எளியனும்வாழ எனதுமுன்னுடி
 மகபதியாகி மருவும் வலாரி மகிழ்களிக்கறும்
 வனமுறை வேண் அருளிய பூஜை மகிழ் கதீகாமம்
 செக்கண சேகு தகுதிமி தோதி திமியென ஆடு
 திருமலிவான பழுமுதிர்சோலை மலைமிசை மேவ

- ଅକମାକି
 - ଅବମେଲାୟ
 - ବରୁବୋଣେ
 - ବରବେଣ୍ଣୁମ୍
 - ବଦିବୋଣେ
 - ଉଣ୍ଟଯୋଣେ
 - ମଧ୍ୟିଲୋଣେ
 - ପେରନ୍ମାଣେ

up to

ராகம்: செஞ்சுநட்டி

காலை : - வி. கி.

நாதவிந்து கலாதீ நமோ நம
 வேத மந்ர சொருபா நமோ நம
 ஞான பண்டித சாமீ நமோ நம
 வெகுகோடி
 நாமசம்பு குமாரா நமோ நம
 போக அந்தரி பாலா நமோ நம
 நாக பந்த மழுரா நமோ நம
 சேததண்ட வினோதா நமோ நம
 கீத் கிண்கிணி பாதா நமோ நம
 தீர் சம்ரம வீரா நமோ நம
 தீப மங்கள ஜோதீ நமோ நம
 தூய அம்பல லீலா நமோ நம
 தேவ குஞ்சி பாகா நமோ நம
 ஈதலும் பல கோலால பூஜையும்
 ஒதலும் குண ஆசார நீதியும்
 ஈரமும் குரு சீர்பாத சேவையும்
 ஏழ் தலம் புகழ் காவேரியால் விளை
 சோழமண்டல மீதே மனோகர
 ராஜ கெம்பிர நாடாஞும் நாயக
 ஆதரம்பயில் ஆரூர் தோழமை
 சேர்தல் கொண்ட வரோடே முன்

ஆடல் வெங்பி மீதேறிமா
ஆதி அந்த உலா ஆசு பாடிய
சேர் கொங்கு வைகாலூர் நன்னாடதில்
ஆவிநன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் - பெருமானே

ராகம்: செஞ்சுக்ருட்டி

தாளம் : கண்டசாப்பு

சரண கமலாலயத்தை, அரை நிமிஷ நேர மட்டில்,
தவழுறை தியானம் வைக்க, அறியாத
சட கசட மூட மட்டி பவ வினையிலே சனித்த
தமியன் மிடியால் மயக்கம் உறுவேனோ
கருணை புரியாதிருப்பது, எனகுறையி வேளை செப்பு,
கயிலை மலை நாதர் பெற்ற, குமரோனே
கடக புய மீதி ரத்ன, மணியணி பொன் மாலை செச்சை
கமழு மணமார் கடப்பம், அனிவோனே
தருண மினை யாமிகுத்த, கனமதுறு நீள்சவுக்ய,
சகல செல்வயோகம் மிக்க, பெருவாழ்வு
தகைமை சிவஞான முத்தி, பரகதியும் நீ கொடுத்து
உதவி புரியவேணு நெய்த்த வடிவேலா
அருணதள பாதபத்மம், அநுதினமுமே துதிக்க.
அரிய தமிழ்தான் அனித்த, மயில் வீரா
அதிசயம் அனேகம் உற்ற, பழனி மலை மீதுதித்த
அழகதிரு, ஏரகத்தின், முருகோனே

ராகம்: ஆனந்தபைரவி

தாளம் : ஆதி

உம்பார்தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி
ஒன்கடலில் தேனமுதத் துணர்லூறி
இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்
என்றன் உயிர்க் காதரவுற் றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத் தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே
அன்பார்தமக் கானநிலைப் பொருளோனே
ஐந்துகரத் தானைமுகப் பெருமானே.

சுவாமி மலை

ராகம்: அம்சாநந்தி

நிறைமதி முகமெலு
நெறிவிழி கணையெனு
உறவுகொள் மடவர்க
உன்திரு வடியினை
மறைப்பயி லரிதிரு
மருவல ரசர்கள்
குறமகள் தனைமண
குருமலை மருவிய

தானம் : ஆதி
மொளியாலே
நிகராலே
ஞாவாமோ
யருள்வாயே
மருகோனே
குலகாலா
மருள்வோனே
பெருமாளே

பழமுத்திர்சோலை

ராகம்: மோகனம்

தானம் : சந்த தானம்

காரணமதாக வந்து	புவி மீதே
காலன் அனுகாதிசெந்து	கதிகாண
நாரணனும், வேதன்முன்பு	தெரியாத
ஞான நடமே புரிந்து	வருவாயே
ஆரமுத, மான தந்தி	மணவாளா
ஆறுமுகம், ஆற்றிரண்டு	விழியோனே
குரர் கிளை, மாள வென்ற	கதிர்வேலா
சோலை மலை, மேவிநின்ற	பெருமாளே

ராகம்: சரஸ்வதி

தானம் : ஆதி

கலைமேவு ஞானப் பிரகாச	
கடலாடி, ஆசைக்,	கடலேரி
பலமாய வாதில் பிரழாதே	
பதி ஞான வாழ்வைத்	தருவாயே
மலை மேவு மாயக் குறமாதின்	
மணமேவு வாலக்	குமரேசா
சிலை வேட சேவல் கொடியோனே	
திருவாணி கூடல்	பெருமாளே

திருச்செந்தூர்

ராகம்: உசேனி

தானம் : சந்த தானம் ரூபகம்

இயலிசையில் உசித வஞ்சிக்	கயர்வாகி
இரவுபகல் மனதுசிந்தித்	துழலாடே
உயர்கருணை புரியும் இன்பக்	கடல்முழ்கி
உளையெனதுள் அறியும் அன்பைத் தருவாயே	
மயில் தகர்கல் இடையர் அந்தத்	திணைகாவல்
வனசகுற மகளை வந்தித்	தணைவோனே
கயிலைமலை அளைய செந்திற்	பதிவாழ்வே
கரிமுகவன் இளைய கந்தப்	பெருமாளே

திருக்கழுக்குன்றம்

ராகம்: ஆரா

தானம் : ஆதி

பக்தியால் யானுளைப் பலகாலும்
 பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி
 முத்தனா மாறேனைப் பெருவாழ்வில்
 முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
 உத்தமாதான சற்குண நேயா
 ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
 வித்தகா ஞானசத் தினிபாதா
 வெற்றிவே லாயுதப் பெருமாளே.

—
சிவமயம்

அருணகிரிநாதர் அருளிய கந்தாநுட்தி

காப்பு
ஸ்பூதி தயானம்

நெஞ்சக் கனகல்லும் நெகிழ்ற துருகத்
தஞ்சக் தருள்சன் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனனமா ஸலசிறந் திடவே
பஞ்சக் கரவா ஸனபதம் பணிவாம்.

நால்
நூல் மதயானையை வெல்ல
ஆடும் பரிவே லணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகனைச் செருவில்
சாடுந் தனியா ணைச்கோ தரனே.

(01)

தீராப்பன் தீர
கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
திடுவாய் வடிவே லிறைதாள் நினைவாய்
சடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே.

(02)

பெண்ணாகை ஒழிக்க
மட்டுர் குழல்மங் கையர்மை யல்வலைப்
பட்டு சல்படும் பரிசென் றொழிவேன்
தட்டு டறவேல் சயிலத் தெறியும்
நிட்டு ரநிரா குலநிர்ப் பயனே.

(03)

ஏ. பண்ணைக்கை

செம்மான் மக்கை டி திருடுந் திருடன்
பொம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சம்மா விருசொல் றறவென் றலுமே
அும்மா பொருளோன் றுமற்ற் திலனே.

(04)

கிருள்வழி நடக்க

முருகன் தனிவேல் முனிநம் குரு வென்
றருள் கொண் டறியா ரறியுந் தரமோ
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றொளியன் றெனநின் றதுவே.

(05)

அவ்டாவதானஞ் செய்ய

முருகன் குமரன் குக்கெனன் றுமொழிந்
துருகுஞ் செயல் தந் துணர்வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவுங்
குருபுங் கவவென்ன் குணபஞ் சுரேன.

(06)

கீல்வாழ்க்கை நீக்க

வடிவுந் தனமும் மனமுங் குணமுங்
குடியுங் குலமுங் குடிபோ கியவா
அடியந் தமிலா அயில்வே லரசே
மிடியென் றொருபா விவெளிப் படினே.

(07)

குருமந்திரம் பெற

சாடுந் தனிவேல் முருகன் சரணம்
குடும் படிதந் ததுசொல் லுமதோ
வீடுஞ் சர்ர்மா முடிவே தமும்வெங்
காடும் புனமுங் கமமுங் கழலே.

(08)

மனவருத்தந் தீர

எந்தா யுமெனக் கருள் தந் தையுநீ
 சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
 கந்தா கதிர்வே லவனே யுமையாள்
 மைந்தா குமரா மறைநா யகனே.

(09)

நினைத்தபடி தர்சனம் கொடுக்க

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
 மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
 கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
 குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே.

(10)

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

அருணக்ஞாதர் அருளிய கந்தரலங்காரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

யானைக்(கு) ஒளையப்ரானைக் கண்டமை

ராகம்: ஹம்லத்வநி

அடலருணைத்திருக் கோபுரத்தே அந்த வாயிலுக்கு
வடஅருகில் சென்று கண்டுகொண்டேன் வருவார்தலையில்
தட்பவெளிப்படு குட்டுடன் சர்க்கரை மொக்கியகைக்
கடதட கும்பக் களிற்றுக்கிளைய களிற்றினையே.

நால்

குமரன் கருணை அமலம் ஆக்கியது

ராகம்: நாட்டை

பேற்றைத் தவம்சற்றும் இல்லாத என்னை ப்ரபஞ்சம் என்னும்
சேற்றைக் கழிய வழிவிட்ட வா ! செஞ்சடாடவிமேல்
ஆற்றைப் பணியை யிதழியைத் தும்பையை யம்புலியின்
கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன் க்ருபாகரனே. (01)

வேநன் ஸ்ரீலால் நாலும் ஸ்ரைந்தன

ராகம்: அடாணா

தேர் அணி இட்டுப் புரம்ளரித் தான்மகன் செங்கையில்வேல்
கூர் அணி இட்டு)அனு ஆகிக் க்ரவுஞ்சம் குலைந(து) அரக்கர்
நேர் அணி யிட்டு வளைந்த கடகம் நெளிந்ததுகூர்ப்
பேர் அணி கெட்டது தேவேந்தர் லோகம் பிழைத்ததுவே. (02)

நாள்கோள் ஒவைசைவ் வேள்முன் என்சைய்யும்?

ராகம்: குந்தல வராளி

நாள் என்சையும்? வினைதான்னன் செயும்? எனை நாடி வந்த
கோள்ளன் செயும்? கொடும் கூற்று)என்சையும்? குமரேசர் இரு
தானும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் ஷண்முகமும்
தோனும் கடம்பும் எனக்குமுன்னேவந்து தோன்றிடி ணே. (03)

ஜயன்கால் யீடு)அயன் கைளமுத்து அழிந்தது
ராகம்: பைரவி

சேல்பட்டு) அழிந்தது செந்தூர் வயல்பொழில் தேங்கடம்பின்
மால்பட்டு) அழிந்தது பூங்கொடியார்மன(ம்) மாமயிலோன்
வேல்பட்டு) அழிந்தது வேலையும் சூரனும் வெற்பும் அவன்
கால்பட்டு) அழிந்தது) இங்கு) என்தலைமேல் அயன் கையெழுத்தே (04)

பக்தியல் ஞானம் உத்தமம் ஒல்லை
ராகம்: ஆகிரி

நீர்க்குமிழிக்கு நிகர் என்பர் யாக்கைநில்லாதுசெல்வம்
பார்க்கும் இடத்து) அந்தமின்போலும் என்பர் பசித்து வந்தே
எற்கும் அவர்க்கு) இட என்னின் எங்கேனும் எழுந்திருப்பார்
வேல்குமரற்கன்பு)இலாதவர் ஞான மிகவும் நன்றே. (05)

விழிமாழ் முன்புசைய் பழவழந்த்
ராகம்: ஷண்முக ப்ரியா

விழிக்குத் துணைத்திரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெ-ம்ளை குன்றா
மொழிக்குத் துணைமுருகாவெனும் நாமங்கள் முன்புசை-த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோரைம் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலும் செங்கோடன் மழூரமுமே. (06)

வேள் கழல் மறவார் தாழ்ணலர்; வாழ்வார்
ராகம்: தோடி

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித்தோனை விளங்குவள்ளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாஹனனைச்
சாந்துணைப் போதும் மறவாதவர்க்கு) ஒரு தாழ்(வு) இல்லையே. (07)

நெஞ்சே! ஏது தஞ்சம் ஒரி?
ராகம்: மாண்டு

படிக்கின்றிலை பழநித்திரு நாமம் படிப்பவர்தாள்
முடிக்கின்றிலை முருகாளன் கிலைமுசி யாமலிட்டு
மிடிக்கின்றிலைபரமானந்தம் மேற்கொள விம்மிவிம்மி
நடிக்கின்றிலை நெஞ்சமே! தஞ்சம் ஏது நமக்கினியே. (08)

குமரேசன் அடியார்க்கு எமராஜன் ஒழவான்
ராகம்: ஹரிகாம்போதி

“குமரா சரணம் சரணம்” என்று அண்டர் குழாம் துதிக்கும்
அமரா வதியின் பெருமாள் திருமுகம் ஆறும்கண்ட
தமர் ஆகிவைகும் தனிஆன ஞான தபோதநர்க்கு) இங்கு
எமராசன் விட்ட கடை ஏடு வந்துஇனி என்செயுமே?

(10)

செங்கோடற் காணக் கண்கோழ வேண்டும்

ராகம்: நீலாம்பரி

மாலோன் மருகண மன்றாடி மெந்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினியில்
சேலார் வயல்பொழிற் செங்கோடனைச்சென்று கண்டுதொழு
நாலாயிரங்கண் படைத்துஇலனே அந்த நான்முகனே.

(10)

தாவிப் படரக் கழல்தா

ராகம்: ஸாவேரி

காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்து)எனைக் காத்து) அருளாய்
தூவிக் குலமயில் வாகன ணேதுணை ஏதும் இன்றித்
தாவிப் படரக் கொழுகொம்பு (இ)லாத தனிக்கொடிபோல்
பாவித் தனிமனம் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே.

(11)

திருவழறுதல்வரு திருமுழுத் தர்சனம்

ராகம்: ரஞ்சனி

திருவடி யும்தண்டையும்சிலம்பும்சிலம்பு) ஊடுருவப்
பொருவடி வேலும் கடம்பும் தடம்புயம் ஆ(று)இரண்டும்
மருவடி வான வதனங்கள் ஆறும் மலர்க்கண்களும்
குருவடி வாய்வந்து)என் உள்ளம் குளிரக் குதிகொண்டவே.

(12)

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

தேவாய சுவாமிகள் அருளிய கந்த சம்ஹி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்லும் பலித்துக் கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும் நிமலரருள்
கந்தர் சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர் வமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நால்

நில மண்டில ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடனஞ் செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலால்ளனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக

ஆறுமுகம் படைத்த ஜயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவண பவனார் சுதியில் வருக.
 ரவண பவச ரரரர ரரர
 ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 வினபவ சரவண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசர ஹணப வருக வருக
 அசரர் குடிகெடுத்த ஜயா வருக
 என்னை யாளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனக் காக்க வேலோன் வருக
 ஜயம் கிலியும் அடைவுடன் செளாவும்
 உ-யொளி செளாவும் உபிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளாவும் கிளரோளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஓளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன் நினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னென்றி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல் பூஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரோளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி மூழங்க
 செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண

மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடு டுடுடு டுடுடு டுடு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யானும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா விநோதனென்
 ருன்றிரு வடியை உறுதியென் ரெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே விரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ஸிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வா-தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரதன் வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே யிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ஸிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க

நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
பிட்ட மிரண்டும் பெடுவேல் காக்க
வட்டக் குத்ததை வல்வேல் காக்க
பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
ஜவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
கை எரிண்டும் கருணை வேல் காக்க
முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
பின்கை யிரண்டும் பின்னவ எருக்க
நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
எப்பொழு தும்மெணை எதிர்வேல் காக்க
அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
வரும்பக றன்னில் வச்ரவேல் காக்க
அரையிரு டன்னில் அளையவேல் காக்க
ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
தாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நொடியி னோக்க
தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
பார்க்கப் பார்க்கப் பாலம் பொடிபட
பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைக டின்னும் புழைக்கடை முனியும்
கொள்ளிவாய் பேய்களும் குறைப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பிரம ராஷ்தரும்
அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசிகாட் டேரி இத்துங்ப சேணையும்
எல்லினு மிருட்டிலும் எதிர்படு மண்ணரும்
கன்பூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்

தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பாவைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக் களன்பும்
 நகமு மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைக ஞடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சளை தனையும்
 ஓட்டியச் செருக்கும் ஓட்டியப் பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைத்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோட
 படியினின் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட ணங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறிய
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதிற்செதி லாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பைக்க் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வாடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் றனலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோட
 புலியும் நரியும் புன்னாி நாயும்
 எவியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந் தோடத்
 தேஞும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதி னிலிறங்க
 ஓளிப்புஞ் சுருக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்பும் பித்தம்
 குலைசயங் குள்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடலவிப் பிரிதி

பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பரு ரை யாப்பும்
 எல்லாப் பினியும் என்றனெனக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே முலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவருமெனக்கா
 மண்ணாளரசரும் மகிழ்துற வாகவும்
 உன்னெனத் துகிக்க உன்றிரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழோளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தனிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்காமத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் ஆழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல் வராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமக ணன்றாய்
 என்னா விருக்க யானுளைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினே னாடினேன் பரவச மாக
 ஆடினே னாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியிலணியப்
 பாச வினெனகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புட னிரவி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க

வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகஞ்சன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவ ஸ்குரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மெந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந்தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
 கந்த சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததை
 காலையில் மாலையில் கருத்துடனாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒரு நாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஒதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருஞவர்
 மாற்றல் ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ரெட்டா வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாற் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துன வாகச்

குரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத் தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளாம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு தில்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெற்றிப் புனையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில் நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணஞ் சரணம் சரவண பவழம்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்.

வேலும் மயிலும் துணை

—
சிவமயம்

பஞ்சபுராணங்கள்

நூயிறு

தேவாரம்

திருச்சிந்றம்பலம்

உருவமும் உயிருமாகி ஓதிய உலகுக் கெல்லாம்
பெருவினை பிறப்பு வீடாய் நின்ற வெம்பெருமான் மிக்க
அருவிபொன் சொரியும் அண்ணாமலையுளாய் அண்டர் கோவே
மருவிநின் பாத மல்லால் மற்றொரு மாடிலேனே.

திருவாசகம்

கடையவ னேனைக் கருணையி
னாற் கலந் தாண்டு கொண்ட
விடையவனே விட்டுதுதி கண்டாய்
விற்ள் வேங்கையின் தோல்
உடையவனே மன்னு முத்தர
கோசமங் கைக் கரசே
சடையவ னேதளர்ந் தேனெம்பி
ராளென்னைத் தாங்கிக் கொள்ளோ.

திருவியசப்பா

நையாத மனத்தினைன நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஜயாநி உலாப்போந்த அன்று முதல் இன்று வரை
கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ அருள் கோடைத் திரைலோக்கிய சந்தரனே.

திருப்பல்லாண்டு

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில் அனியிடை ஆதிரை நாள்
நாராயணனொடு நான் முகன் அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல் புகழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

அன்னலே யெனையாண்டு கொண்டருளிய அழுதே
வின்னிலே மறைந்தருள்புரி வேத நாயகனே
கண்ணினால் திருக்கயிலையில் இருந்த நின்கோலம்
நன்னிநான் தொழுநயந் தருள்புரி எனப்பணிந்தார்.

திருச்சிந்றம்பலம்

திங்கள்

தேவாரம்

திருச்சிந்றம்பலம்

கருவாய்க் கிடற்றுன் கழலே நினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன் நாமம் பயின்றேன் உனதருளால்
திருவாய் பொலியச் சிவாயநமவென்று நீறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீ பாதிரிப் புவியூரானே.

திருவாசகம்

கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு குடி கெடினும்
நள்ளேன் நினதடியாரோடு அல்லால் நரகம் புகினும்
என்னேன் திருவருளாலே இருக்கப் பெறின் இறைவா
உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னையல்லா தெங்கள் உத்தமனே.

திரு விஷைசப்பா

முத்தீயாளர் நான்மறையர் மூவாயிரவர் நின்னோடு
ஒத்தே வாழும் தன்மையாளர் ஓதிய நான்மறையைத்
தெத்தே வென்ன வண்டுபாடும் தென்தில்லை அம்பலத்துள்
அத்தா உன்தன் ஆடுடல் காண அணைவதும் என்று கொலோ.

திருப்பல்ளாண்டு

சொல்லாண்ட சுருதிப் பொருள்

சோதித்த தூப்மனத் தொண்டருள்ளீர்

சில்லாண்டிற் சிலையும் சிலதேவர்

சிறுநெறி சேராமே

வில்லாண்ட கனகத் திரள்மேரு

விடங்கன் விடைப்பாகன்

பல்லாண்டெனும் பதங்கடந்தானுக்கே

பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்.
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்துபாடி
அறவா நீ ஆடும் போது உன் அடியின்கீழ் இருக்க என்றார்.

திருச்சிந்றம்பலம்

செவ்வாய்

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருவற்ற நாள்முத லாகவுன் பாதமே காண்பதற்கு
உருகிற்றெ ன்னுள்ளமும் நானும் கிடந்தலந் தெய்த தொழிந்தேன்.
திருவொற்றி யூரா திருவாலவாயா திருவாரூரா
ஒரு பற்றிலா மையும் கண்டிரங்காய் கச்சியே கம்பனே.

திருவாசகம்

அன்றே யென்தன் ஆவியியும்
உடலும் உடைமை யெல்லாமும்
குன்றே யனையாய் எனை ஆட்
கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
இன்றோர் இடையூ ரெங்ககுண்டோ
எண்தோள் முக்கக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்
நானே இதற்கு நாயகமே.

திருவிசைப்பா

அன்னமாய் விசம்பு பறந்தயன் தேட
அங்கனே பெரிய நீ சிறிய
என்னையாள் விரும்பி யென்மனம் புகுந்த
எளிமையை யென்றும் நான் மறக்கேன்
முன்னம்மா லறியா வொருவனாம் மிருவா
முக்கண்ணா நாற்பெருந் தடந் தோள்
கன்னலே தேனே அமுதமே கங்கை
கொண்ட சோழேச்சரத்தானே.

திருப்பல்ளாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னடை மடவாருமை கோன்
அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறி தந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறை விளங்கப்
பூதபரம்பரை பொலியப் புனித வாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற் புகலி திருான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக் கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

புதன்

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாமலாம் வைகலும்
என்னில் நல்லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவில்லை
கண்ணில் நல்லஃதுமும் கழுமல வளங்கர்
பெண்ணில் நல்லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

திருவாசகம்

வழங்கு கின்றாயக் குன் னருளா
ரமுத்தை வாரிக் கொண்டு
விழுங்குகின்றேன் விக்கினேன் வினை
யே வென் விதியின்மை யால்
தமுங்கருந் தேனன்ன தண்ணீர்
பருகத் தந்து உய்யக் கொள்ளாய்
அழுங்குகின்றேன் உடையாய் அடியேன்
உன் அடைக்கலமே.

திருவிஷசப்பா

பவள மால் வரையைப் பனி படர்ந்தனைய தோர்
பட்ரொளி தரு திரு நீறும்
குவளை மாமலர்க் கண்ணியும் கொன்றையும் துன்று
பொற்குழல் திருச் சடையும்
திவள மாளிகை குழ் தரு தில்லையில்
திரு நடம் புரிகின்ற
தவள வண்ணனை நினை தொறும் என்மனம்
தழல் மெழுகு ஒக்கின்றதே.

திருப்பல்லாண்டு

தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கு
அண்டத் தொடு முடனே
பூதலத் தோரும் வணங்கப் பொற் கோயிலும்
போனகமும் அருளிச்
சோதி மணி முடித் தாமமும் நாமமும்
தொண்டறகு நாயகமும்
பாதகத்துக்குப் பரிசு வைத்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்தன்
திருநடம் குமபிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே யெனக்கு
வாலிதா மின்பமா மென்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக்
கைமலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி யறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வியாழன்

தேவாரம்

திருக்கிற்றம்பலம்

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என்மனத்தே
வழுவாதிருக்க வரம் தரவேண்டும் இவ் வையகத்தே
தொழு வார்க்கிரங்கி யிருந்தருள் செய் பாதிரிப் புலிஷுர்ச்
செழுநீர்ப்புனல் கங்கை செஞ்சடை மேல் வைத்த தீவன்னனே.

திருவாசகம்

முத்தனே முதல் வா முக்கண்ணா முனிவா
மொட்டறா மலர் பறித் திறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத்தருள் செய்யும்
சித்தனே செல்வத்திருப் பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றருளாயே.

திருவிகைசப்பா

தனதனத் தோழா சங்கரா குல
பாணியே தாணுவே சிவனே
கனக நற்துணே கற்பகக் கொழுந்தே
கண்கள் மூன்றுடைய தோர் கரும்பே
அனகனே குமர விநாயக சனக
அம்பலத் தமர சேகரனே
உனகழல் இனை என நெஞ்சினுள் இனிதாத்
தொண்டனேன் நுகருமா நுகரே.

திருப்பல்ளாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவுபெற் றேன்பெற்ற
தார்பெறு வார் உலகில்
ஹரும் உலகும் கழற உளரி
உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

ஞானத்தின் திருவுருவை நான் மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மன்னில் வளர் மதிக் கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க் கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்
கானத்தின் எழு பிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்.

திருக்கிற்றம்பலம்

வெள்ளி

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அல்ல வென் செயும் அருவினை யென் செயும்
 தொல்லை வஸ்வினைத் தொந்தந்தா னென் செயும்
 தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம் பல வனார்க்கு
 எல்லை யில்ல தோர் அடிமை பூண்டேனுக்கே.

திருவாசகம்

வினைப்பிறவி யென்கின்ற வேதனையிலகப்பட்டுத்
 தனைச் சிறிதும் நினையாதே தளர் வெய்திக் கிடப்பேனை
 எனைப் பெரிதும் ஆட்கொண்டு என் பிறப்பறுத்த இணையிலியை
 அனைத்துலகும் தொழும் தில்லையம்பலத்தே கண்டேனே.

திருவிஷசப்பா

கடியார் கணம் பூல்வர் கண்ணப்பர் என்றுன்
 அடியார் அமர் உலகம் ஆள நீ ஆளாதே
 முடியா முத் தீவேள்வி மூவாயிரவரொடும்
 குடிவாழ்க்கை கொண்டு நீ குலாவிக் கூத் தாடினையே.

திருப்பல்லாண்டு

குழலொழி யாழோலி கூத்தொலி
 ஏத்தொலி எங்குங் குழாம் பெருகி
 விழவொலி வின்னாவும் சென்று
 விம்மி மிகு திரு வாருரின்
 மழவிடை யாற்கு வழி வழி
 யாளாய் மனஞ் செய் குடிப் பிறந்த
 பழ அடியாரோடுங் கூடி
 எம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

நின்றாலு மிருந்தாலுங் கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
 மென்றாலுந் துயின்றாலும் விழித்தாலும் இமைத்தாலும்
 மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலும் மறவாமை
 குன்றாத உணர்வுடையார் தொண்டராங் குணமிக்கார்.
 திருச்சிற்றம்பலம்

சனி

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்
 பொடிகொண் மேனியர் புலிய தளரையினர்
 விரிதரு கரத் தேந்தும்
 வடிகொண் மூவிலை வேலினர் நூலினர்
 மறிகடன் மாதோட்டத்
 தடிகளாதரித் திருந்த கேதீச்சரம்
 பரிந்த சிந்தை யராகி
 முடிகள் சாய்ந்ததி பேண வல்லார் தம் மேல்
 மொய்த் தெழும் வினைபோமே.

திருவாசகம்

செங்க ணெடு மாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
 பொங்கு மலாப்பாதும் பூதலத்தே போந்தருளி
 எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தர முமாட கொண்டு
 தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
 அங்கணன் அந்தணனாயறை கூவி வீட்டுருளும்
 அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

திருவிசைப்பா

ஏகநாயகனை இமையவர்க் கரசை
 என்னுயிரக் கமுதினை எதிரில்
 போக நாயகனைப் புயல் வண்ணற் கருளிப்
 பொன்னெடுஞ் சிவிகை யாழுர்ந்த
 மேகநாயகனை மிகுதிதிரு வீழி மிழலை
 விண்ணிழி செழுங் கோயில்
 யோக நாயகனை யன்றி மற்றொன்றும்
 உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

திருப்பல்லாண்டு

சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன்
 செங்கண்மால எங்குந்திசை திசையன
 கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக்
 குழாங்குழா மாய்ந்தின்று கூத்தாடும்
 ஆவிக்கு அமுதைன ஆர்வத்
 தனத்தினை அப்பணை ஓப்பமரர்
 பாவிக்கும் பாவகத்து) அப்புறத்
 தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

அந்நகரில் அமாந்தங்கண் இனிது மேவி
 ஆழிபுடை குழிந்தொலிக்கும் ஈழந்தனில்
 மன்னுத்ருக் கோணமலை மகிழ்ந்து செங்கண்
 மழுவிடையார் தமைப்போற்றி வணங்கிப் பாடிச்
 சென்னிமதி புளைமாட மாதோட்டத்தில்
 திருக்கேதீச்சரத் தண்ணல் செய்யபாத
 முன்னி மிகப் பணிந்தேத்தி அன்பரோடும்
 உலவாத கிழி பெற்றா உவகையுற்றார்.
 திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளிய

திருஅருட்பா

அம்பலத் தரசே அருமருந்தே
ஆனந்தத் தேனே அரள்விருந்தே
பொதுநடத் தரசே புண்ணியனே
புலவரெலாம் புகழ் கண்ணியனே
மலைதரு மகளே மடமயிலே
மதிமுக அழுதே இளங்குயிலே
அனந்தக் கொடியே இளம்பிடியே
அற்புதத் தேனே மலைமானே
சிவசிவ சிவசிவ சின்மய தேஜா
சிவசுந் தரகுஞ் சிதந்தராஜா
படன் விவேக பரம்பர வேதா
நடன சபேச சிதம்பர நாதா
அரிபிர மாதியர் தேடிய நாதா
அரகர சிவசிவ ஆடிய பாதா
இக்கரை கடற்றிடில் அக்கரையே
இருப்பது சிதம்பர சர்க்கரையே
நடராஜன் எல்லார்க்கும் நல்லவனே
நல்ல வெலாஞ்செய வல்லவனே
அரகர சிவசிவ மாதே வா
அருளாமு தந்ததர வாவா
அம்பல வாணர்தம் அடியவரே
அருளா சாள்மணி முடியவரே
அருட்பெருஞ் ஜோதியைக் கண்டேனே
ஆனந்தத் தெள்ளாமு துண்டே ணே

அருட்ஜோதித் தெய்வமென
 யாண்டுகொண்ட தெய்வம்
 அம்பலத்தே யாடுகின்ற
 ஆனந்தத் தெய்வம்
 பொருட்சாரு மறைகளைலாம்
 போற்றுகின்ற தெய்வம்
 போதாந்தத் தெய்வம் உயர்
 நாதாந்தத் தெய்வம்
 என்னியிநா என்னியவா
 நெனக்கருஞும் தெய்வம்
 தெருப்பாடலுவந்தெனயுஞ்
 சிவமாக்குந் தெய்வம்
 சிற்சபையில் விளங்குகின்ற
 தெய்வமதே தெய்வம்

தாயாகித் தந்தையுமாய்த் தாங்கின்ற தெய்வம்
 தன்னைநிகர் இல்லாத தனித்தலைமைத் தெய்வம்
 வாயார வாழ்த்துகின்றோர் மனத்தமர்ந்த தெய்வம்
 மலரடின் சென்னிமிசை வைத்தபெருஞ் தெய்வம்
 காயாது கனியாகிக் கலந்தினிக்குந் தெய்வம்
 கருணைநிதித் தெய்வமுற்றுங் காட்டுவிக்குந் தெய்வம்
 சேயாக எனைவளர்க்குந் தெய்வமகா தெய்வம்
 சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம்

கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப்பருஞும் களிப்பே
 காணார்க்கும் கண்டவர்க்கும் கண்ணனிக்கும் - கண்ணே
 வல்லார்க்கும் மாட்டர்க்கும் வரம்அளிக்கும் வரமே
 மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கும் மதியே
 நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே
 நரர்களுக்கும் சரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்கும் நலமே
 எல்லார்க்கும் பொதுவில்நடம் இடுகின்ற சிவமே
 என்அரசே யான்புகலும் இசையும் அணிந்தருளே

அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட்டருள்புரிதல் வேண்டும்
 ஆருயிரக்கட்செல்லாம்நான் அன்புசெயல் வேண்டும்
 எப்பாரும் எப்பதமும் எங்கனும்நான் சென்றே
 எந்தெநின தருட்புகழை இயம்பியிடல் வேண்டும்
 செப்பாத மேனிலைமேல் சுத்தசிவ மார்க்கம்
 திகழ்ந்தோங்க அருட்சோதி செலுத்தியிடல் வேண்டும்
 தப்பேது நான்செயினும் நீபொறுத்தல் வேண்டும்
 தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும் வேண்டுவனே

பெற்றதாய்தனை மக மறந்தாலும்
 பிள்ளையைப் பெறும் தாய் மறந்தாலும்
 உற்ற தேகத்தை உயிர் மறந்தாலும்
 உயிரைரமேவிய உடல் மறந்தாலும்
 கற்றனெஞ்சங் கலை மறந்தாலும்
 கண்கள் நின்று இமைப்பது மறந்தாலும்
 நற்றவத்தவர் உள்ளிருந் தோங்கும்
 நமச்சிவாயத்தை நான் மறவேனே

ஒருமையுடன் நினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற
 உத்தமர்தம் உறவுவேண்டும்
 உள்ளன்று வைத்துப் புறம்மொன்று பேசவார்
 உறவுகல வாமைவேண்டும்
 பெருமைபெறு நினதுபுகழ் பேசவேண்டும்
 பொய்மை பேசா திருக்கவேண்டும்
 பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும்மத மானபேய்
 பிடியா திருக்கவேண்டும்
 மருவுபெண் ஆசையை மறக்கவே வேண்டும்உனை
 மறவா திருக்கவேண்டும்
 மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும் நோயற்ற
 வாழ்வில்நான் வாழுவேண்டும்
 தருமிகு சென்னையில் கந்தகோட் தத்துள்வளர்
 தலம்ழங்கு கந்தவேளே
 தன்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சன்முகத் தெய்வமணியே

ஸ்ரீ தாயுமானசவாமி பாடல்கள்

1. திருவருள்விலாசப் பரசிவ வணக்கம்
பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அங்குகிளிங்கு எனாதபடி எங்கும் ப்ரகாசமாய்
ஆனந்த பூர்த்திஆகி
அருளொடு நிறைந்தது எது? தன் அருள் வெளிக்குளே
அகிலாண்ட கோடிஎல்லாம்
தங்கும் படிக்குஇச்சை வைத்து, உயிர்க்கு உயிராய்த்
தழைத்தது எது? மனவாக்கினில்
தட்டாமல் நின்றது எது? சமயகோடிகள்எலாம்
தம்தெய்வம் எம்தெய்வம் என்று

எங்கும் தொடர்ந்துஎதிர் வழக்குஇடவும் நின்றது எது?
எங்கணும் பெருவழக்காய்,
யாதினும் வல்லஒரு சித்துஆகி, இன்பமாய்
என்றைக்கும் உள்ளது எது? மேல்
கங்குல்பகல் அறநின்ற எல்லைளது எது? அது
கருத்திற்கு இசைந்ததுஅதுவே
கண்டன எலாம் மோன உருவெளியது ஆகவும்
கருதிஅஞ் சலிசெய்குவாம்.

2. பரிபூரணானந்தம்

ஆசைக்குஷர் அளவுஇல்லை அகிலம்எல் லாம்கட்டி
ஆளினும் கடல்மீதிலே
ஆணைசெல வேநழனெவர்; அளகேசன் நிகராக
அம்பொன்மிக வைத்தபேரும்
நேசித்த ரசவாத வித்தைக்கு அலைந்திடுவர்;

நெடுநாள் இருந்தபேரும்
 நிலையாக வேலைனும் காயகற் பம்தேடி
 நெஞ்சுபுண் ஆவர்; எல்லாம்
 யோசிக்கும் வேளையில் பசிதீர உண்பதும்
 உறங்குவதும் ஆகமுடியும்;
 உள்ளதே போதும்நான் நான்னைக் குள்ளியே
 ஒன்றைவிட்டு ஒன்றுபற்றிப்
 பாசக் கடற்குளே வீழாமல் மனதுஅற்ற
 பரிசுத் த நிலைய அருள்வாய்;
 பார்க்கும்தீடம் எங்கும்ஒரு நீக்கம் அறநினைகின்ற
 பரிசூர ணானந்தமே!

3. பொருள் வணக்கம்

நித்தியமாய்; நிர்மலமாய்; நிஷ்களமாய்;
 நிராமயமாய்; நிறைவாய்; நீங்காச்
 சத்தமுமாய்த்; தூரமுமாய்ச்; சமீபமுமாய்த்
 துரியநிறை சடராய்; எல்லாம்
 வைத்துஇருந்த தாரகமாய்; ஆனந்த
 மயம் ஆகி, மனம்வாக்கு எட்டாச்
 சித்துஉருவாய் நின்றஒன்றைச்; சுகாரம்பப்
 பெருவெளியைச் சிந்தை செய்வாம்

விண்ணாதி பூதம்எல்லாம் தன் அகத்தில்
 அடக்கிவெறு வெளியாய்; ஞானக்
 கண்ணாரக் கண்டான்பர் கண்ணாடே
 ஆனந்தக் கடலாய்; வேறுஒன்று
 எண்ணாத படிக்குஇரங்கித் தானாகச்
 செய்துஅருளும் இறையே உன்தன்
 தண்ணாரும் சார்ந்தஅருள் தளைநினைந்து
 கரமலர்கள் தலைமேல் கொள்வாம்

எந்நாள் கண்ணே

1. தெய்வ வணக்கம்

நீர்பூத்த வேணி நிலவுளரிப்ப மன்றுஆடும்
 கார்பூத்த கண்டனையான் காணுநாள் எந்நாளோ.
 பொன்ஆரும் மன்றுள்மணிப் பூவைவிழி வண்டுசுற்றும்
 என்ஆர் அமுதின்நலம் இச்சிப்பது எந்நாளோ.
 நீக்கிமலக்கட்டு அறுத்து நேரே வெளியில்எம்மைத்
 தூக்கிவைக்கும் தாளைத் தொழுதிடுநாள் எந்நாளோ.
 கருமுகம்காட்டாமல்என்றும் கர்ப்பூரம்வீசும்
 திருமுகமே நோக்கித் திருக்குஅறுப்பது எந்நாளோ.
 வெஞ்சேல் எனும்விழியார் வேட்கைநஞ்சுக்கு அஞ்சினரை
 அஞ்சேல் எனும்கைக்கு அபயம்என்பது எந்நாளோ.

ஆறசம யத்தும் அதுஅதுவாய் நின்றுஇலங்கும்
 வீறுபரைதிருத்தாள் மேவுநாள் எந்நாளோ
 பச்சைநிற மாய்ச்சிவெந்த பாகம் கலந்துஹலகை
 இச்சையுடன் ஈன்றாளை யாம்காண்பது எந்நாளோ
 ஆதிஅந்தம் காட்டாது அகண்டிதமாய் நின்று உணர்த்தும்
 போதவடிவு ஆம்அடியைப் போற்றுநாள் எந்நாளோ
 கங்கை நிலவஜைடைக் காட்டானைத் தந்தைஎனும்
 புங்கவெண்கோட்டு ஆளைபதம் புந்திவைப்பது எந்நாளோ
 அஞ்சுமுகம் காட்டாமல் ஆறுமுகம்காட்டவந்த
 செஞ்சரணச் சேவடியைச் சிந்தைவைப்பது எந்நாளோ

2. குருமரபின் வணக்கம்

துய்ய கரமலரால் சொல்லாமல் சொன்னான்மை
 ஜயனைக்கல் ஆல்அரசை யாம்அளைவது எந்நாளோ.

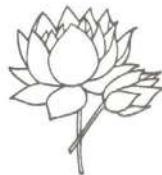
சிந்தையினுக்கு எட்டாத சிற்சகத்தைக் காட்டவெல்ல
 நந்திஅடிக் கீழ்க்குடியாப் நாம் அணைவது எந்நாளோ.
 எந்தை சனற்குமரன் ஆதினமை ஆட்கொள்வான்
 வந்த தவத்தினரை வாழ்த்துநாள் எந்நாளோ.
 பொய்கண்டார் காணாப் புனிதம்எனும் அத்வைத
 மெய்கண்ட நாதன்அருள் மேவுநாள் எந்நாளோ.
 பாதிவிருத்த தத்தால்இப் பார்விருத்தம் ஆகுண்மை
 சாதித்தார் பொன்அடியைத் தான்பணிவது எந்நாளோ.

சிற்றம் பலம்மன்னும் சின்மயர் ஆம் தில்லைநகர்க்
 கொற்றங் குடிமுதலைக் கூறுநாள் எந்நாளோ.
 குறைவுஇல்அருள் ஞானமுதல் கொற்றங் குடிஅடிகள்
 நறைமலர்த்தட்கு அன்புபெற்று நாம்கிருப்பது எந்நாளோ.
 நாள் அவங்கள் போகாமல் நன்னெனியைக் காட்டினமை
 ஆளவந்த கோலங்கட்கு அன்புவைப்பது எந்நாளோ.
 என்அறிவை உள்அடக்கி என்போல் வரும்மவுனி
 தன்அறிவுக்கு உள்ளேநான் சாருநாள் எந்நாளோ.
 ஆறுள்ளன்றை நாடின் அதற்கு ஆறுமுண்டாம் என்று
 கூறும் மவுனி அருள் கூடுநாள் எந்நாளோ.
 நில்லாமல் நின்று அருளை நேரேபார் என்றழரு
 சொல்லாமல் மவுனி அருள் தோற்றுநாள் எந்நாளோ.
 வைதிகம் ஆம் சைவ மவுனிமவு னத்துஅளித்த
 மெய்திகழ்ந்துளன் அல்லல் விடியுநாள் எந்நாளோ.
 வாக்குமனம் அற்ற மவுனிமவு னத்துஅருளே
 தாக்கவும்என் அல்லல்லாம் தட்டுஅழிவது எந்நாளோ.

3. அடியார் வணக்கம்

வெம்பந்தம் தீர்த்து உலகுஆள் வேந்தன் திருஞான
 சம்பந் தனைஅருளால் சாருநாள் எந்நாளோ.
 ஏரின் சிவபோகம் இங்குஇவற்கே என்னழழ
 வாரம்கொள் செங்கையர்தாள் வாரம்வைப்பது எந்நாளோ.
 பித்தர் இறை என்று அறிந்து பேதைபால் தூதுஅனுப்பு
 வித்த தமிழ்ச்சமர்த்தர் மெய்புகழ்வது எந்நாளோ.

போதலூர் நாடுஅறியப் புத்தர்தமை வாதில்வென்ற
 வாதலூர் ஜயன் அன்பை வாஞ்சிப்பது எந்நாளோ.
 ஒட்டுடன்பற்று இன்றி உலகைத் துறந்தசெல்வப்
 பட்டினத்தார் பத்ரகிரி பண்புணர்வது எந்நாளோ.
 கண்டதுபொய் என்று அகண்டா காரசிவம் மெய்னவே
 விணடசிவ வாக்கியர்தாள் மேவுநாள் எந்நாளோ.
 சக்கர வர்த்தி தவராஜு யோகினனும்
 மிக்கதிரு மூலன்அருள் மேவுநாள் எந்நாளோ.
 கந்தர்அநு பூதிபெற்றுக் கந்தர்அநு பூதிசொன்ன
 எந்தை அருள்நாடி இருக்குநாள் எந்நாளோ.
 என்னாரிய சித்தர் இமையோர் முதல்ஆன
 பண்ணவர்கள் பக்தர்அருள் பாலிப்பது எந்நாளோ.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் நாடல்கள்

1. திரு ஏகம்ப மாலை

கட்டளைக் கலித்துறை

1. அறம்தான் இயற்றும் அவனிலும்
கோடி அதிகம்இல்லம்
துறந்தான் அவனில் சத்கோடி
உள்ளத் துறவுட்டையோன்
மறந்தான் அறக்கற்று அறிவோடு
இருந்துமிரு வாதனை அற்று
இறந்தான் பெருமையை என்சொல்லு
வேங்கக்சி ஏகம்பனே.

1

2. பிறக்கும் பொழுது கொடுவந்தது
இல்லை பிறந்துமன்மேல்
இறக்கும் பொழுது கொடுபோவது
இல்லை இடைநடுவில்
குறிக்கும்இச் செல்வம் சிவன்தந்தது
என்று கொடுக்க அறியாது
இறக்கும் குலாமருக்கு என்சொல்லு
வேங்கக்சி ஏகம்பனே.

2

3. கல்லாப் பிழையும் கருதாப்
பிழையும் கசிந்துஉருகி
நில்லாப் பிழையும் நினையாப்
பிழையும்நின் அஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையும் துதியாப்
பிழையும் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்
வாய்க்கச்சி ஏகம்பனே.

3

2. திருக்காளாத்தி

1. பத்தும் புகுந்து பிறந்து
வளர்ந்துபட்டாடைசற்றி
முத்தும் பவளமும் பூண்டும்ஷடி
ஆடி முடித்தபின்பு
செத்துக் கிடக்கும் பினத்தரு
கேளுனிச் சாம்பினங்கள்
கத்தும் கணக்குள்ள காண்கயி
லாபுரிக் காளாத்தியே.
2. வாளான் மகவுஅரிந்து ஊட்டவல்
லேன் அல்லேன்; மாதுசொன்ன
குளால் இளமை துறக்கவல்
லேன் அல்லேன்! தொண்டு செய்து
நாள் ஆறில் கண்டிடந்து அப்பவல்
லேன் அல்லேன்; நான் இனிச்சென்று
ஆளாவது எப்படி யோதிருக்
காளாத்தி அப்பனுக்கே.

விருத்தம்

1. முன்னை இட்டதீ முப்பு ரத்திலே
பின்னை இட்டதீ தென்னி வங்கையில்
அன்னை இட்டதீ அடிவ யிற்றிலே
யானும் இட்டதீ மூன்க மூன்கவே

6

திருவெண்காட்டுத் திருவிசைப்பா விருத்தம்

1. பூதமும் கரணம் பொறிகள்ஜம் புலனும்
பொருந்திய குணங்கள்ஓர் மூன்றும்
நாதமும் கடந்த வெளியிலே நீயும்
நானுமாய் நிற்கும்நாள் உளதோ
வாதமும் சமய பேதமும் கடந்த
மனோலய இன்பசா கரமே
எதும்ஒன்று அறியேன் யாதுநின் செயலோ
இறைவனே ஏகநா யகனே.

7

உடல்கூற்று வண்ணம்
 (இசை வாய்பாடு)

ஓருமடமாதும் ஓருவனும் ஆகி
 இன்பசுகம்தரும் அன்புபொருந்தி
 உணர்வுகளங்கி ஒழுகியவிந்து
 ஊறுசுரோணித மீதுகலந்து

பளியில்லூர்பாதி சிறுதுளிமாது
 பண்டியில்வந்துபு குந்துதிரண்டு
 பதுமம் அரும்பு கமடம் இதென்று
 பார்வைமெய்வாய்செவி கால்கைகள் என்று

உருவமும் ஆகி உயிர்வளர்மாதம்
 ஓன்பதும் ஓன்றும் நிறைந்தமடந்தை
 உதரம் அகன்று புவியில்விழுந்து
 யோகமும்வாரமும் நாளும் அறிந்து

மகளிர்கள் சேனை தரஅணை ஆடை
 மண்படைந்திட தெந்துகவிழ்ந்து
 மடமயில்கொங்கை அமுதம் அருந்தி
 ஓர் அறிவுளர் அறிவு ஆகிவளர்ந்து

ஓளிநகை ஊறல் இதழ்மடவாரும்
 உவந்துமுகந்திட வந்துதவழ்ந்து
 மடியில்இருந்து மழைலை மொழிந்து
 வாழிருபோனை நாமம் விளம்ப

உடைமணி ஆடை அரைவடம் ஆட
 உண்பவர்தின்பவர் தங்களொடு உண்டு
 தெருவில் இருந்து புழுதி அளைந்து
 தேடியபால்ரொடு ஓடிநடந்து
 அஞ்சவயதாகி விளையாடியே

உயர்தருஞான குருஉபதேச
 முந்தமிழின்கலை யும்கரைகண்டு
 வளர்பிறைன்று பலரும்விளம்ப
 வாழ்பதினாறுபி ராயமும்வந்து

மயிர்முடிகோதி அறுபதநீல
 வண்டு இமிர்தண்தொடை கொண்டைடபுனைந்து
 மணிபொன்றிலங்கு பணிகள் அணிந்து
 மாதகர்போகதர் கூடிவணங்க

மதனசொருபன் இவன்னனமோக
 மங்கையர்கண்டும் ருண்டுதிரண்டு
 வரிவிழிகொண்டு சுழியளரிந்து
 மாமயில்போல்அவர் போவதுகண்டு

மனதுபொறாமல் அவர்பிறகுழடி
 மங்கலசெங்கல சந்திகழ்கொங்கை
 மருவமயங்கி இதழ் அமுதுண்டு
 தேடியமாழுதல் சேரவழங்கி

ஒருமுதல்ஆகி முதுபொருளாய்கி
 ருந்தனங்களும் வம்பில்லிழுந்து
 மதனக்கந்த விதனமிதிது என்று
 வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து

வளமையும்மாறி இளமையும்மாறி
 வன்பல்விழுந்துஇரு கண்கள்இருண்டு
 வயதுமுதிர்ந்த நரைதிரைவந்து
 வாதவிரோதகு ரோதம் அடைந்து
 செங்கையினில்லர்த டியும்ஆகியே

வருவது போவது ஒருமுதுகூனு
 மந்தினனும்படி குந்திநடந்து
 மதியும் அழிந்து செவிதிமிர்வந்து
 வாய் அறியாமல்வி டாமல்மொழிந்து

துயில்வரும்நேரம் இருமல்பொறாது
 தொண்டையும் சஞ்சம் உலர்ந்துவறன்டு
 துகிலும்திழந்து சனை பும் அழிந்து
 தோகையர்பாலகர்கள் கோரணிகொன்டு

கலியுகம்மீதில் இவர்மரியாதை
 கண்டிடும்என்பவர் சஞ்சலம்மிஞ்ச
 கலகலன்று மலசலம்வந்து
 கால்வழிமேல்வழி சாரநடந்து

தெளிவும்இராமல் உரைதடுமாறி
 சிந்தையும்நெஞ்சம் உலந்துமருண்டு
 திடமும் அழிந்து மிகவும் அலைந்து
 தேறிநல்ஆதாவு ஏதுள்ளெநாந்து

மறையவன்வேதன் எழுதியவாறு
 வந்ததுகண்டமும் என்றுதெளிந்து
 இனியெனகண்டம் இனிஎன தொந்தம்
 மேதினிவாழ்வுநி லாதினிநின்ற

கடன்முறைபேசும் எனஉரைநாவு
 தங்கிலிமுந்துகை கொண்டுமொழிந்து
 கடைவழிகஞ்சி ஒழுகிடவந்து
 பூதமுநாலுசு வாசமும் நின்று
 நெஞ்சதடுமா நிவரும்நேரமே

வளர்பிறைபோல எயிறும் உரோம
 மும்சடையும்சிறு குஞ்சியும்விஞ்ச
 மனதும்இருண்ட வடிவுமிலங்க
 மாமலைபோல்யம தூதர்கள் வந்து

வலைகொடுவீசி உயிர்கொடுபோக
 மைந்தரும்வந்துகு னிந்தழுநொந்து
 மடியில்விமுந்து மனைவிபுலம்ப
 மாழ்கினரேஇவர் காலம் அறிந்து

பழையவர்கானும் எனும் அயலார்கள்
 பஞ்சபறந்திட நின்றவர்பந்தர்
 இடும்எனவந்து பறையிடமுந்த
 வேபினம்வேக விசாரியும்என்று

பலரையும்ஏவி முதியவர்தாம்இ
 ருந்தசவம்கழு வுஞ்சிலர் என்று
 பணிதுகில் தொங்கல் களபம் அணிந்து
 பாவகமேசெய்து நாறும் உடம்பை
 வரிசைகெடாமல் எடும்என்ஒடி
 வந்துஇளமைந்தர்கு னிந்துசமந்து
 கடுகிநடந்து சுடலை அடைந்து
 மானிடவாழ்வென வாழ்வெனநொந்து

விறகுஇடைழுடி அழல்கொடுபோட
 வெந்துவிமுந்துமு றிந்துநின்னங்கள்
 உருகிஎலும்பு கருகிஅடங்கி
 ஓர்பிடிநீரும்ஓ லாதஉடம்பை
 நம்பும் அடியேனை இனி ஆளுமே.

—
சிவமயம்

பதினெண் சித்தர் யாடல்கள் சிவவாக்கியர் யாடல்

காங்கு

விநாயகர் வணக்கம்

அரியதோர் நமச்சிவாய மாதியந்த மானதும்
ஆறிரண்டு நூறுதேவ ரண்றுரைத்தை மந்திரம்
சுரியதொரெழுத்தையுன்னிச் சொல்லுவேன் சிவவாக்கியம்
தோஷதோஷ பாவமாயை தூரதூர ஓடவே
கரியதோர் மிகத்தையுற்ற கற்பகத்தைக் கைதொழுக்
கலைகள் நூல்கள் ஞானமும் கருத்தில்வந்து திக்கவே
பெரியபேர்கள் சிறியபேர்கள் கற்றுணர்ந்த பேரெலாம்
பேயனாகி ஒதிவிடும் பிழைபொறுக்க வேண்டும்

அக்ஷர நிலை

ஆன அஞ்செச முத்துளே அண்டமும் அ கண்டமும்
ஆன அஞ்செச முத்துளே ஆதி யான மூவரும்
ஆன அஞ்செச முத்துளே அகார மும்ம காரமும்
ஆன அஞ்செச முத்துளே அடங்க லாவ லுற்றவே

சரியை விலக்கல்

ஓடிஓடி ஓடிஓடி உட்கலந்த சோதியை
நாடி நாடி நாடி நாட்க ஞாங்க மீந்துபோய்
வாடிவாடி வாடிவாடி வாடிவாடி மாண்டு போன மாந்தர்கள்
கோடிகோடி கோடிகோடி கோடி எண்ணி றந்த கோடியே

யோக நிலை

உருத்த ரித்த நாடியில் ஓடுங்கு கிண்ற வாயுவைக்
கருத்தி னாவிருத்தியே கபால மேற்ற வல்லிரேல்
விருந்தா ராரும் பால ராவீர்; மேளி யுஞ்சி விந்திடும்
அருட்ட ரித்த நாதர் பாதம் அம்மை பாதம் உன்மையே

வேத நிலை

வடிவுகண்டு கொண்ட பெண்ணை மற்றொருவனத்தினால்
விடுவனோ அவனை முன்னம் வெட்டவேணும் என்பனே
நடுவன்வந் தழைத்த போது நாறுமிந்த நல்லுடல்
சுடலை மட்டும் கொண்டு போகித் தோட்டிகைக் கொடுப்பரே

ஞான நிலை

என்னிலே யிருந்த தொன்றை யான நிந்த தில்லையே!
என்னிலே யிருந்த தொன்றை யான நிந்த கொண்டபின்
என்னிலே யிருந்த தொன்றை யாவர் காண வல்லரோ
என்னிலே யிருந்தி ருந்தி யானு ணர்ந்து கொண்டெனே

நினைப்ப தொன்று கண்டிலேன்; நீய லாது வேறிலை;
நனைப்பு மாய்ம் றப்புமாய் நின்ற மாயை மாயையோ?
அனைத்து மாய்அ கண்டமாய் அனாதிமுன்ன னாதியாய்
எனக்குள் நீயு னக்குள்நான் இருக்கு மாற தெங்கனே?

தூர்ந் தூரந் தூரமென்று சொல்லுவார்கள் சோம்பர்கள்;
பாரும் விண்ணும் எங்குமாய்ப் பரந்த அப்ப ராபரம்;
ஊரும் நாடுங் காடுமோடி உழன்று தேடு மூமைகள்!
நேர தாக வும்முளே அறிந்து ணர்ந்து நில்லுமே.

தங்க மொன்று ரூபம் வேறு தன்மையான வாறுபோல்
செங்கண் மாலும் ஈசனுஞ் சிறந்தி ருந்த தும்முளே
விங்க ளங்கள் பேசுவீர் விளங்குகின்ற மாந்தரே!
எங்கு மாகி னின்றராம நாம மிந்த நாமமே.

அஞ்செச முத்தி லேபிறந்தவ் வஞ்சே முத்தி லேவளர்ந்
தஞ்செச முத்தை னுதுகின்ற பஞ்ச பூத பாவிகாள்
அஞ்செச முத்தில் ஓரெழுத் தறிந்துகூற வல்லிரேல்
அஞ்சலஞ்ச லென்று நாத னம்ப லத்தி லாடுமே

அஞ்ச மஞ்ச மஞ்சமே அனாதி யான தஞ்சமே
பிஞ்ச பிஞ்ச தல்லவோ பித்தர் காள்பி தற்றுவீர்!
நெஞ்சி லஞ்ச தல்லவோ பித்தர் காள்பி தற்றுவீர்
அஞ்ச மில்லை ஆறுமில் அனாதி யாகித் தோன்றுமே.

பிள்ளையார் வழிபாடு

நூற்றெட்டுப் போற்றி
(நிலைமண்டிலை ஆசிரியப்பா)

திருச்சிற்றம்பஸம்

ஓம்எனும் பொருளாய் உள்ளோய் போற்றி
ழுமனும் பொருள்தொறும் பொவிவாய் போற்றி
அகரம் முதலென ஆளாய் போற்றி
அகர உகர ஆதி போற்றி

மகரமாய் நின்ற வானவ போற்றி
பகர்முன் னவனாய் பரனே போற்றி
மண்ணாய் விண்ணாய் மலர்ந்தாய் போற்றி
கண்ணுள் மணியாய்க் கலந்தாய் போற்றி
நீர்த்தீக் காற்றாய் நின்றாய் போற்றி

கார் குளி ராகக் கனிந்தாய் போற்றி
பகலவன் நிலவாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நிகர் மீன் கணமாய் நிலைத்தாய் போற்றி
மழைபொழி இமய வல்லிசேய் போற்றி
தழைசெவி என்தோள் தலைவ போற்றி

திங்கட் சடையோன் செல்வ போற்றி
எங்கட் கருஞும் இறைவா போற்றி
அறுமுகச் செல்வேட்கு அண்ணா போற்றி
சிறுகண் களிற்றுத் திருமுக போற்றி
செம்பொன் மேனிச் செம்மால் போற்றி

உம்பர் போற்றும் உம்பல் போற்றி
பண்ணியம் ஏந்துகைப் பண்ணவ போற்றி
என்னிய என்னியாய் கிசைப்பாய் போற்றி
அப்பழும் அவலும் கப்புவாய் போற்றி
முப்புரி நூல்மார்பு அப்பா போற்றி

எள்ளுருண் டைபொரி ஏற்போய் போற்றி
 தெள்ளுறு தெவிட்டாத் தேனே போற்றி
 மூவர் மொழி யிடம் மொழிந்தாய் போற்றி
 தேவர்க் கரிய தேவா போற்றி
 மாலுக் கருளிய மதகரி போற்றி

பாலெனக் கடல்நீர் பருகினாய் போற்றி
 பாரதம் எழுதிய பருஉக்கர போற்றி
 மாரதம் அச்சொடி மதவலி போற்றி
 மாங்கனி அரங்பால் வாங்கினோய் போற்றி
 ஈங்கினி எம்பால் எழுந்தருள் போற்றி

கரும்பா யிரங்கொள் கள்வா போற்றி
 அரும்பொரு ணேயெம் ஜ்யா! போற்றி
 திணைபால் கடந்த தேவே போற்றி
 புணையாய் இடர்க்கடல் போக்குவோய் போற்றி
 பேழை வயிற்றுப் பெம்மான் போற்றி

ஏழைக் கிரங்கும் எம்மிறை போற்றி
 அடியவர் உள்ளாம் அமர்ந்தாய் போற்றி
 அடிமலர் எம்தலை அணிவாய் போற்றி
 திருநீற் றொளிசேர் செம்மால் போற்றி
 இருவே றுருவ ஈசா போற்றி

உள்ளத் திருளை ஓழிப்பாய் போற்றி
 கள்ளப் புலனைக் கரைப்பாய் போற்றி
 நம்பியான் டார்க்கருள் நல்லாய் போற்றி
 எம்பிரா னாக இசைந்தாய் போற்றி
 உருகவோ ருள்ளத் தொளியே போற்றி

பெருகருள் சரக்கும் பெருமான் போற்றி
 தம்பிக்கு வள்ளியைத் தந்தாய் போற்றி
 உம்பர்க்கட் கரசே ஓருவ போற்றி
 பிள்ளையார்ப் பெயர்கொண்டுள்ளாய் போற்றி
 வள்ளலாய் நலங்கள் வழங்குவாய் போற்றி

மூவாச் சாவா முத்தா போற்றி
 ஆவா எங்களுக் கருள்வாய் போற்றி
 தமிழ்ச்சைவ சார்திருச் செவியாய் போற்றி
 அமிழ்தாய் எம்மகத் தானாய் போற்றி
 மழவிளங் களிரே மணியே போற்றி

குழவியாய்ச் சிவன்மடி குலவுவோய் போற்றி
 பெருச்சா ஸியூரும் பிரானே போற்றி
 நரிச்செய லார்பால் நண்ணாய் போற்றி
 செந்தா மரைத்தாள் தேவா போற்றி
 நந்தா மணியே நாயக போற்றி

இருள்சேர் இருவினை ஏறிவாய் போற்றி
 கரிமுகத் தெந்தாய் காப்போய் போற்றி
 ஆங்கா ரம்முளை அறுப்பாய் போற்றி
 பாங்கார் இன்பம் பராபர போற்றி
 கற்றவர் விழுங்கும் கனியே போற்றி

மற்றவர் காணா மலையே போற்றி
 சொல்லொடு பொருளின் தொடர்பே போற்றி
 கல்லும் கரைக்க வல்லோய் போற்றி
 தொந்தி வயிற்றுத் தந்தி போற்றி
 முந்திய பொருட்கும் முந்தியோய் போற்றி

ஜந்துகை யுடைய ஜய போற்றி
 ஜந்தொழில் ஆற்றும் அமர போற்றி
 அருளாய் அருள்வாய் ஆண்டவ போற்றி
 தருவாய் மணமலர்த் தாராய் போற்றி
 கயமுக அசுரனைக் காய்ந்தாய் போற்றி

மயலறும் இன்ப வாழ்வே போற்றி
 ஆளன்யாய்ப் புழுவாய் ஆனாய் போற்றி
 பாளன வயிற்றுப் பரமே போற்றி
 கடம் பொழி யாளனக் கன்றே போற்றி
 மடம்ஒழி அறிவின் வளனே போற்றி

பாலொடு தேனும் பருகுவோய் போற்றி
 மேலொடு கீழாய் மினிர்வோய் போற்றி
 எய்ப்பில் வைப்பாய் இருந்தோய் போற்றி
 மெய்ப்பொருள் வேழ முக்ததாய் போற்றி
 நல்லார்க் கெட்டும் நாதா போற்றி

பொல்லா மணியே புராதன போற்றி
 அறிவின் வரம்பை அகன்றாய் போற்றி
 குறிகுணங் கடந்த குன்றே போற்றி
 எட்டு வான்குணத் தெந்தாய் போற்றி
 கட்டறு களிற்று முகத்தோய் போற்றி

மலரில் மணமாய் வளர்ந்தாய் போற்றி
 அலர்க்தீர் ஓளியின் அமர்வோய் போற்றி
 ஓங்கா ரம்முகத் தொருத்தல் போற்றி
 ஏங்கா துயிர்க்கருள் இயற்கை போற்றி
 என்னும் எழுத்துமாய் இசைந்தாய் போற்றி

பண்ணும் பயனுமாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
 அருவே உருவே அருவுரு போற்றி
 பொருளே பொருளின் புணர்ப்பே போற்றி
 புகர்முகக் களிற்றுப் புண்ணிய போற்றி
 அகவிடம் நிறைய அமர்ந்தோய் போற்றி

செல்வம் அருள்க் தேவா போற்றி
 நல்லன எமக்கருள் நாயக போற்றி
 ஆக்கமும் ஊக்கமும் அருள்வாய் போற்றி
 காக்களங் களையுன் கழவினை போற்றியே

திருச்சிந்றம்பலம்

—
சிவமயம்

விநாயகர் அகவல் ஓளவைய் பிராட்டியார் அருளிய ஆசிரியம்யா

திருச்சிற்றம்பலம்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலஜிசை பாடப்
பொன் அரை ஞானும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும் பாரக் கோடும்

வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்ச கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்டநீல மேனியும்
நான்ற வாயு நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணு மும்மதச் சுவடும்

இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திக்கொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிரே
முப்பழ நுகரும் மூக்ஷிக வாகன !

இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெனமுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாப்
பொருந்தவே வந்தென் உளத்தினிற் புகுந்து

குருவடிவாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந் தெனக் கருளிக்
கோடாயுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்

தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து

தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்

பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
இடைபிங் கலையின் எழுத்தறிவித்துக்
கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்

குண்டவி யதனிற் கூடிய அச்சை
விண்ணெடமு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
மூலாதாரத்தின் மூண்ணெடமு கனலைக்
காலால் எ முப்புங் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்

குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
இடைச்சக்க ஏரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமும்
எண்முகமாக இனிதெனக் கருளி

புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையம் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து

முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டுக் கொன்றிடமென்ன
 அருள் தரும் ஆனந்தத் தமுத்தினன் செவியில்

எல்லையில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அனுவுக் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பா லாயக்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி

வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும் பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக ! விநாயக ! விரைகழல் சரணே !

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

திருநாவக்கரச நாயனார் அருளிய திருமுறை அருச்சனைப் பாடல்கள்

சிவமிரானுக்குரிய 108 போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்

கற்றவர்கள் உண்ணும் கனியே	போற்றி
கழலடைந்தார் செல்லும்கதியே	போற்றி
அற்றவர்கட் காரமுதம் ஆனாய்	போற்றி
அல்லல் அறுத் தடியேனை ஆண்டாய்	போற்றி
மற்றொருவர் ஒப்பில்லா மைந்தா	போற்றி
வானவர்கள் போற்றும் மருந்தே	போற்றி
செற்றவர்தம் புரம்ளித்த சிவனே	போற்றி
திருமூலட்டானனே	போற்றி போற்றி

வங்கமலி கடல் நஞ்சம் உண்டாய்	போற்றி
மதயானை ஈருரிவை போர்த்தாய்	போற்றி
கொங்கலரும் நறுங்கொன்றைத் தாராய்	போற்றி
கொல் புலித்தோல் ஆடைக் குழகா	போற்றி
அங்கணனே அமரர்கள் தம் இறைவா	போற்றி
ஆலமர் நீழல் அறம் சொன்னாய்	போற்றி
செங்கனகத் தனிக்குன்றே சிவனே	போற்றி
திருமூலட்டானனே	போற்றி போற்றி

மலையான் மடந்தை மணாளா	போற்றி
மழவிடையாய் நின்பாதம்	போற்றி போற்றி
நிலையாக என்னெனுசில் நின்றாய்	போற்றி
நெற்றிமேல் ஓற்றைக்கண் உடையாய்	போற்றி
இலையார்ந்த மூவிலைவேல் ஏந்தி	போற்றி
ஏழ்கடலும் ஏழ்பொழிலும் ஆனாய்	போற்றி

சிலையாலன்று எயிலெரித்த சிவனே
திருமூலட்டானனே

போற்றி
போற்றி போற்றி

பொன்னியலும் மேனியனே
பூதப்படையுடையாய்
மன்னியசீர் மறைநான்கும் ஆனாய்
மறிஞ்ந்து கையானே
உன்னுமவர்க் குண்மையனே
உலகுக்கு ஒருவனே
சென்னி மிசை வெண்பிறையாய்
திருமூலட்டானனே

போற்றி போற்றி
போற்றி போற்றி

நஞ்சடைய கண்டனே
நற்றவனே நின்பாதம்
வெஞ்சட்ரோன் பல்விழுத்த வேந்தே
வெண்மதியங் கண்ணி விகிர்தா
துஞ்சிறுளில் ஆடல் உகந்தாய்
தூநீறு மெய்க்கணிந்த சோதீ
செஞ்சடையாய் நின்பாதம்
திருமூலட்டானனே

போற்றி போற்றி
போற்றி போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி போற்றி
போற்றி போற்றி

சங்கரனே நின்பாதம்
சதாசிவனே நின்பாதம்
பொங்கரவா நின்பாதம்
புண்ணியனே நின்பாதம்
அங்கமலத் தயனோடு மாலும் காணா
அனல் உருவா நின்பாதம்
செங்கமலத் திருப்பாதம்
திருமூலட்டானனே

போற்றி போற்றி
போற்றி போற்றி
போற்றி போற்றி
போற்றி போற்றி

போற்றி போற்றி
போற்றி போற்றி
போற்றி போற்றி

வம்புலவு கொன்றைச் சடையாய்
வான் பிறையும் வாளரவும் வைத்தாய்
கொம்பனைய நூண்ணிடையாள் கூறா
குரை கழலால் கூற்றுதைத்த கோவே
நம்புமவர்க்கு அரும்பொருளே
நால் வேதம் ஆறங்கம் ஆனாய்

போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி போற்றி
போற்றி

செம்பொனே மரகதமே மணியே
திருமூலட்டானனே

போற்றி
போற்றி போற்றி

உள்ளமாய் உள்ளத்தே நின்றாய்
உகப்பார் மனத்தென்றும் நீங்காய்
வள்ளலே போற்றி மணாளா
வானவர்கோன் தோள்துணித்த மைந்தா
வெள்ளன ஏற்றும் விகிர்தா
மேலோர்க்கும் மேலோர்க்கும் மேலாய்
தெள்ளுநீர்க் கங்கை சடையாய்
திருமூலட்டானனே

போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி

பூவார்ந்த சென்னிப் புனிதா
புத்தேளிர் போற்றும் பொருளே
தேவார்ந்த தேவர்க்கும் தேவே
திருமாலுக்கு ஆழி அளித்தாய்
சாவாமே காத்தென்னை ஆண்டாய்
சங்கொத்த நீற்றெறம் சதுரா
சேவார்ந்த வெல்கொடியாய்
திருமூலட்டானனே

போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி

பிரமன் தன் சிரம் அரிந்த பெரியோய்
பெண்ணுருவோடு ஆணுருவாய் நின்றாய்
கர்மநான்கும் முக்கண்ணும் உடையாய்
காதலிப்பார்க்கு ஆற்ற எளியாய்
அருமந்த தேவர்க்கு அரசே
அன்றரக்கன் ஜந்நான்கு தோரும் தாரும்
சிரம்நெரித்த சேவடியாய்
திருமூலட்டானனே

போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி

நினைவிற்கு: வடமொழியில் செய்யப்படும் அஷ்டோத்திரம் என்னும் 108 அருச்சனை போலவே தமிழில் நம்சமயாசாரியர் அருளிய இதனை அன்பர்கள் மனம் உருக ஒதிச்சிவபிரான் திருக்கோயில்களில் திருமூலட்டான நாதருக்கு அருச்சனை செய்விப்பது சிறப்பாகும். இப்பதிகம் நூற்றெட்டுப் போற்றிகளை உடையதாக இருப்பது கருத்தக்கது.

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

அம்மிகை நூற்றெட்டுப் போற்றி

வேண்டுகோள்

திருச்சிற்றம்பலம்
(நிலைமைண்டில் ஆசிரியப்பா)

திருநிலை நாயகி தேவி போற்றி
கருந்தார்க் குழலுமை கெளரி போற்றி
மங்கள நாயகி மாமணி போற்றி
எங்கும் நிறைந்த இன்பொருள் போற்றி
இளமை நாயகி எம்தாய் போற்றி
வளமை நல்கும் வல்லியே போற்றி
யாழைப் போல்மொழி யாயே போற்றி
பேழை வயிற்றனைப் பெற்றோய் போற்றி
பால்வளை நாயகி பார்ப்பதி போற்றி
சூல்கொண் உலகெலாம் தோற்றினாய் போற்றி
அறம்வளர் நாயகி அம்மே போற்றி
மறங்கடி கடைக்கண் மனோன்மணி போற்றி
போகம் ஆர்த்த பொற்கொடி போற்றி
பாகம் பிரியாப் பராாரை போற்றி
உலகுயிர் வளர்க்கும் ஒருத்தி போற்றி
மலர்தல் குவிதலில் மனமலர் போற்றி
கத்து கடல்வரா முத்தே போற்றி
நத்தும் அடியார் நட்பே போற்றி
கற்றவர்க் கின்பக் கடலே போற்றி
மற்றவர்க் கெட்டா வான்வெளி போற்றி
சிவகாமி யம்மைச் செல்வி போற்றி
புவனைப் பொருள்களிற் பொருந்தினாய் போற்றி
வலிதா யத்தமர் வண்தாய் போற்றி

கவி சூழாவகை காப்பாய் போற்றி
 வண்டுவார் சூழலி மாதா போற்றி
 செண்டா டும்விடைச் சிவையே போற்றி
 உண்ணா முலையெய் உயர்தாய் போற்றி
 கண்ணார் கமுகுக் கழுத்தாய் போற்றி
 பெருந்துறை அரசி பெண்கனி போற்றி
 முருந்தேர் முறுவல் முதல்வி போற்றி
 வேற்கண் அம்மை மீன்கனி போற்றி
 நாற்பெரும் பயன்தரும் நங்காய் போற்றி
 மின்னொளி யம்மையாம் விளக்கே போற்றி
 மன்னொளிப் பிழம்பாய் வளர்ந்தாய் போற்றி
 பச்சை நிறத்துப் பைங்கிளி போற்றி
 இச்சைக் கிசைந்த இன்பே போற்றி
 குவளைக் கண்மலர்க் கொம்பே போற்றி
 தவளைவண் நீற்றோன் தலைவி போற்றி
 பவள வரைமேற் பசுங்கொடி போற்றி
 துவளிடை சிறுத்த தூயோய் போற்றி
 குயில்மொழி மிழற்றும் மயிலியல் போற்றி
 எயில்மூன் ரெரித்த இலங்கிழை போற்றி
 தையல் நாயகித் தாயே போற்றி
 வையமீன் றளிக்கும் வளத்தாய் போற்றி
 மெய்யுரு கடியர் விருப்பே போற்றி
 ஆவுடை நாயகி அன்னாய் போற்றி
 தேவிற் சிறந்த திருமள் போற்றி
 தொண்டர் அகத்தமர் தூமனி போற்றி
 அன்டர் அருந்தா அமிழ்தே போற்றி
 பனங்காட் ஞேருறை பவளே போற்றி
 அனங்காட் டும்நடை அழகி போற்றி
 தமிழினும் இனிமை ஈர்ந்தோய் போற்றி
 குமிழ்தா மரைமலர் கொடியிடை போற்றி
 அமரி குமரி ஆனாய் போற்றி

இமவான் பெற்ற இளையாய் போற்றி
 மலையத்துவசன் மகளே போற்றி
 கலையாய்க் கனிந்த தலைமகள் போற்றி
 தக்கன் மகளாய்த் தனித்தாய் போற்றி
 முக்கட் சுடரின் முதல்வி போற்றி
 அலைமகள் அடிபணி கருத்தே போற்றி
 கலைமகள் தலைபணி கருத்தே போற்றி
 திருவார் கூடலில் திகழ்வாய் போற்றி
 அருமறைப் பொருளாம் ஆதி போற்றி
 உயிருள் ஓவிய உருவே போற்றி
 செயிரில் காட்சிச் சேபிளை போற்றி
 செந்தமிழ்ப் பாவின் இருப்பாய் போற்றி
 எந்தம் மனத்தில் இருப்பாய் போற்றி
 நீலி சலி நெடுங்கணி போற்றி
 மேலை வினைகடி விமலை போற்றி
 ஒளிக்குள் ஒளியாய் உயர்வாய் போற்றி
 வெளிக்குள் வெளியாய் மிளிர்வாய் போற்றி
 நீல மேனி வாலிளை போற்றி
 கோலக் கொண்டல் நிறத்தாய் போற்றி
 மன்முதல் ஜம்பொருள் வளனே போற்றி
 பெண் ஆண் அவியுருப் பெற்றோய் போற்றி
 ஆப்பனூர் மேவிய ஆத்தாள் போற்றி
 மூப்பிறப் பற்ற முதல்வி போற்றி
 என்குணத் தொருவன் இடத்தோய் போற்றி
 பன்கணி மென்சொற் பாவாய் போற்றி
 பச்சிளாம் பெண்ணாய்ப் பகர்வோய் போற்றி
 எச்சம யத்தும் இசைந்தாய் போற்றி
 யாழிசைப் பண்ணா யமர்ந்தாய் போற்றி
 ஏழிசைப் பயனாய் இருந்தாய் போற்றி
 அருள்மலி கண்ணுடை ஆயே போற்றி
 மருளினர் காணா வான்பொருள் போற்றி

வெற்றிவேல் தடக்கைக் கொற்றவை போற்றி
 பற்றிலா நற்றவர் பற்றே போற்றி
 இழையாய் நன்மை இழைப்பாய் போற்றி
 குழையாய் அகந்தைக் குழைப்பாய் போற்றி
 திருநணா மங்கைச் செல்வி போற்றி
 உருவும் திருவும் உடையாய் போற்றி
 அருந்துறைத் தமிழின் அமைபொருள் போற்றி
 கருநிற ஒளிவளர் கடலே போற்றி
 பருவரை மருந்தே பசுவதி போற்றி
 சூளா மணியே சுடரொளி போற்றி
 ஆளாம் அடியர்க் கருள்வாய் போற்றி
 மதுரை அரசியாய் வந்தோய் போற்றி
 குதிரைச் சேவகன் கொண்டோய் போற்றி
 உலகம் உவப்புற வாழ்வருள் போற்றி
 பலநல் வனநீ படைத்தருள் போற்றி
 உயிர்களின் பசிப்பினி ஓழித்தருள் போற்றி
 செல்வம் கல்விச் சிறப்பருள் போற்றி
 நல்லன் பொழுக்கம் நல்குவாய் போற்றி
 போற்றி புகழ்நிறை திருத்தாள் போற்றி
 போற்றிதா யுமையே போற்றி போற்றியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

முருகப்பெருமான் வழிபாடு

நூற்றெட்டுப் போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்

(நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)

அருவாம் உருவாம் முருகா போற்றி
 திருவார் மறையின் செம்பொருள் போற்றி
 ஆறு முகத்தெம் அரசே போற்றி
 மாறுகொள் சூரிய வதைத்தாய் போற்றி
 இருள்கெடுத் தின்பருள் எந்தாய் போற்றி
 உருள்பூங் கடம்பனி உரவோய் போற்றி
 ஈசற் கிணிய சேயே³ போற்றி
 மாசறு திருவடி மலரோய் போற்றி
 உறுநர்த்⁴ தாங்கும் உறவோய் போற்றி
 செறுநர்த்⁵ தேய்த்த செவ்வேன் போற்றி
 ஊனில் ஆவியாய் உயிர்ப்போய் போற்றி
 கானில் வள்ளியின் கணவ போற்றி
 எழில்கொள் இன்ப வாரிதி போற்றி
 அழிவிலாக் கந்தனாம் அண்ணல் போற்றி
 ஏறு மயிலூர்ந் தேகுவாய் போற்றி
 கூறுமன் பர்க்குக் குழைவாய் போற்றி
 ஜயனாய் உலகை ஆக்குவாய் போற்றி
 செய்யமே னியனே தேவே போற்றி
 ஒருவனாய் உலகெலாம் ஒளிர்வாய் போற்றி
 பருவம் முதிராப் பண்ப போற்றி
 ஒவற இமைக்கும் ஒளியே போற்றி
 மாழுதல் தடிந்த மறவ போற்றி
 ஒளவியம்¹ அறுத்தோர்க் கருள்வோய் போற்றி
 தெய்வம் எலாம் தொழும் செய்யாய் போற்றி

அஃகுதல்² இல்லா அறிவே போற்றி
 வெஃகுதல்³ அற்றார் விளக்கே போற்றி
 கந்தா மணமார் கடம்பா போற்றி
 நந்தா⁴ விளக்கே நாயக போற்றி
 காப்பாய் படைப்பாய் கழிப்பாய் போற்றி
 மூப்பீ றற்ற முதல்வா போற்றி
 கிள்ளை மொழியுமை பிள்ளாய் போற்றி
 கள்ளப் புலனைக் களைவாய் போற்றி
 கீழறும் அடியர் கிழவோய் போற்றி
 ஏழுல குந்தொழும் இறைவா போற்றி
 குன்றும் குழைதோட் குமர போற்றி
 என்றும் இளைய ஏறே போற்றி
 கூம்புகைத் தேவர் கோவா போற்றி
 பாம்பணி சிவனார் பாலக போற்றி
 கெண்ணெடக் கண்ணியர் கேள்வ போற்றி
 அண்டினர்க் கருளூம் அங்கண போற்றி
 கேடில் முருகனாய்க் கிளர்ந்தாய் போற்றி
 வீடில்⁵ வீட்ருள் விமல போற்றி
 கைவேல் கொண்ட காவல போற்றி
 நைவேற்¹ கருள்வாய் நாயக போற்றி
 கொடைக்கடல் கொண்ட குழக² போற்றி
 படைக்கடல் தலைவ பரனே போற்றி
 கோதில் அமிழ்தே குருமணி போற்றி
 போதில்³ அமர்ந்த பொன்னே போற்றி
 சிவபிரான் கண்வரு சேயே போற்றி
 நவ⁴சர வணத்தில் நகர்ந்தாய் போற்றி
 அறுவுரு அமெந்தே ஆடினாய் போற்றி
 அறுமீன் பாலுண் அமர போற்றி
 உருவுமை சேர்க்க உற்றாய் போற்றி
 பெருமை பிறங்கு பெரியோய் போற்றி
 நாள்முக ணைச்சிறை நாட்டினாய் போற்றி
 மான்மகள் வள்ளியை மனந்தாய் போற்றி
 செங்கண் கடாவைச் செலுத்தினாய் போற்றி

அங்கன் குறிஞ்சிக் கரசே போற்றி
 இறைவனுக் கரும்பொருள் இசைத்தாய் போற்றி
 மறையிடைப் பொருளாய் வளர்ந்தாய் போற்றி
 பரங்குன் றமர்ந்த பரம்பர போற்றி
 திருச்செந் தில்வளர் சேவக போற்றி
 ஆவி னன்குடி ஆண்டாய் போற்றி
 மேவிழரகம்வாழ் மிக்கவ போற்றி
 குன்றுதோ றாடும் குழந்தாய் போற்றி
 துன்று பழமுதிர் சோலையாய் போற்றி
 திசைமுகம் விளக்கும் செம்முக போற்றி
 இசைபெரு வேள்வி இன்முக போற்றி
 செங்களம்¹ ஓர்க்கும் திருமுக போற்றி
 மங்கல மான வானவ போற்றி
 வள்ளிபால் நகைகொள் மாமுக போற்றி
 திங்களின் ஒளிரும் சீர்முக போற்றி
 ஆர்வலர்² ஏத்த அருள்முக போற்றி
 சீர்வளர் அழகின் செல்வா போற்றி
 மணிமுடி புனையா றணிமுடி போற்றி
 துணை³யடி தொழுவார்க் கணைவாய் போற்றி
 செவியீ ராறுடைச் செம்மால் போற்றி
 கவித்தொடை புனைதோட் கந்தா போற்றி
 பன்னிரு கண்ணுடைப் பண்ணவ போற்றி
 என்னிரு கண்ணின் இலகுவோய் போற்றி
 பொருவில் ஒருவனாம் புலவ போற்றி
 அருண கிரிக்கருள் அமல போற்றி
 நக்கீ ரற்கருள் நாதா போற்றி
 தக்கசங் கத்தமிழ்த் தந்தாய் போற்றி
 குமர குருபரற் கருளினை போற்றி
 அமரர் அஞ்சுகளை அளியோய் போற்றி
 பந்த⁴பா சங்களைப் பறிப்போய் போற்றி
 கந்த புரிவாழ் வகந்தோய் போற்றி
 தெய்வானை யம்மையைச் சேர்ந்தோய் போற்றி
 பொய்யிலா மனத்துட் புகுவோய் போற்றி

கோழி வெல்கொடிக் கோவே போற்றி
 ஊழிதோ றாழி உள்ளாய் போற்றி
 செய்யாய்³ சிவந்த ஆடையாய் போற்றி
 மெய்யெலாம் வெண்ணீ றணிவோய் போற்றி
 மேவலர்¹ மடங்கலாம்² விசாச போற்றி
 மூவர்கள் போற்றும் முத்த போற்றி
 தேவர்கள் சிறைமீள் சீர்வலாய் போற்றி
 சேவலும் மயிலும் சேர்த்தோய் போற்றி
 போர்மிகு பொருந்³ புரவல்⁴ போற்றி
 ஏர்மிகு இளஞ்சேய் எம்மினை போற்றி
 தாரகற் கொன்ற தாழ்விலாய் போற்றி
 பாரகம் அடங்கலும் பரவுவோய் போற்றி
 தமிழ்மொழி இன்பில் தழைப்பாய் போற்றி
 அமிழ்திற் குழைத்த அழகா போற்றி
 கல்வியும் செல்வமும் கனிந்தருள் போற்றி
 பல்வகை வளனும் பணித்தருள் போற்றி
 இன்பார் இளைய ஏந்தால் போற்றி
 எம்பால் அருள்புரி என்றும் போற்றியே.

—
சிவமயம்

சிதம்பரம் குருநமச் சிவாயதேவர் அருளிய

நமச்சிவாய மாலை

காப்பு

மந்திர நமச்சிவாய
மாலைநான் செப்புதற்குக்
கந்தவேள் தனக்கு முத்த
கணபதி காப்புத் தானே.

அறைமறை யயனுமாலும் அமரரு முனிவர் தாழும்
முறைமுறை வணங்கியேத்தும் முதல்வனே நமச்சிவாய. 01

ஆதியாய் வேதநான்காய் அடிமுடி தெரியா வண்ணம்
சோதியாய் நிறைவாய் நின்ற துணைவனே நமச்சிவாய. 02

இணையடி தேடிக்காணா ஏழுலகளந்த மாயன்
கணையதா வெயின் மூன்றெய்த கடவுளே நமச்சிவாய. 03

ஸ்ட்டியபொருள் போலுன்றனஇணையடி பணிவார் துன்பம்
வாட்டிய செம்பொன் மேனி வள்ளலே நமச்சிவாய. 04

உமையொரு பாகம் வைத்த உம்பர்கள் தம்பிரானே
அமைதரு மணியே முத்தே அண்ணலே நமச்சிவாய. 05

ஊனுமா யுயிருமாகி உள்ளுமாய்ப் புறமுமாகித்
தானுவாய்ச் சகத்துக் கெல்லாம் தந்தையே நமச்சிவாய. 06

எழு பிறப்பதனான் மாழ்கும் என்னுயிர்க் கிரங்கிவந்து
பழுதற ஆண்டுகொள்ளும் பரமனே நமச்சிவாய. 07

எடவிழ் கோதை மாதர் இளமுலை மயக்கப்பட்டு
நீடுதலொழிக்கவல்ல நிமலனே நமச்சிவாய. 08

- ஜூயமேற்றுண்டாய் பாதம் அன்பிலேன் றலைமேல் வைத்த
செய்யனே வானோர் போற்றுந் தேவனே நமச்சிவாய. 09
- ஒன்பது வாயிற் கூட்டில் ஒடுங்குயிருய்யும் வண்ணம்
பொன்பொதி மலர்த்தாள் காட்டும் புனிதனே நமச்சிவாய. 10
- ஒழுமெனு மெழுத்தினுள்ளே ஒளியதாய் விளங்குகின்ற
வாமனே கருணை நல்கும் வள்ளலே நமச்சிவாய. 11
- ஒளவியம் பேசாவண்ணம் அடிமையைத் தடுத்தாட்கொள்ளும்
திவ்விய மணியே முத்தே தேவனே நமச்சிவாய. 12
- அக்கினைப் பூண்டு கொண்டே அரிய வெண்ணீரு பூசுஞ்
சொர்க்கனே செக்கர் மேனித் தூயனே நமச்சிவாய. 13
- கம்பமார் களிறுரித்த கச்சியேகம்பா செம்பொன்
அம்பலத் தாடுகின்ற அண்ணலே நமச்சிவாய. 14
- ஙுகரம்போல் வளைந்துழன்று நாயினேனுணவு தேடும்
பகரொணா இன்னல் தீர்க்கும் பரமனே நமச்சிவாய. 15
- சத்தியுஞ் சிவமுமாகித் தாணுவாய்ச் சகத்துக்கெல்லா
முத்தியே யளிப்பாயாதி முதல்வனே நமச்சிவாய. 16
- ஞுமனுடனிந்திரற்கும் நாரணற் காரணற்குஞ்
சமனுற முதலாய் நின்ற தாணுவே நமச்சிவாய. 17
- இடவிய கபாலமேந்தி ஏழிரண்டுலக மெல்லாந்
துடவியுங்காண வொண்ணாச் சங்கரா நமச்சிவாய. 18
- இணங்கிய கமலப் பொற்றாள் இருவருமேத்தி நின்று
தணங்கவம் பலத்துளாடும் வானவா நமச்சிவாய. 19
- தண்டமிழ் முனைவன்றன்னைச் சமமுறத் தென்பாலேயும்
ஆண்டரோ டயன்மால் காணா ஆதியே நமச்சிவாய. 20

நஞ்சனி கண்டத்தானே நதிமதிச் சடையினானே	
கொஞ்சுபச் சிளம் பெண்பாகங் கொண்டவா நமச்சிவாய.	21
பண்டுல களந்த மாலும் பங்கயத் தயனுந்தேடிக்	
கொண்டு சென்றறிய வொண்ணாக் குரவனே நமச்சிவாய.	22
மங்கையோர் பாகம் வைத்து வளர்பிறை முடிமேல் வைத்துச்	
செங்கையின் மழுமான்வைத்த தேவனே நமச்சிவாய.	23
இயக்கரு முனிவர்தாமும் இருகரங்குவித்து நின்று	
வியக்கவம் பலத்திலாடும் விமலனே நமச்சிவாய.	24
அராகர சிவனேயென்றும் அம்பலத்தாடியென்றும்	
பரவுவார் துயரந்தீர்க்கும் பரமனே நமச்சிவாய.	25
இலவிதழ் மடவார் தங்கள் ஏவலுக்குரியனாகி	
அலமருமென்னையாண்ட அமலனே நமச்சிவாய.	26
வளமுறு மங்கை தன்னை மற்றிடப் பாகம் வைத்தே	
ஒளிமதிக் கீற்றைச் சூடும் ஓருவனே நமச்சிவாய.	27
அழகிய முருகனுக்கோ ராறுமாமுக முங்கூர்மை	
பழகிய வேலுமிந்த பரமனே நமச்சிவாய.	28
இளமையுழப்பு மில்லா இறைவனே யெம்பிரானே	
வளமையாங் கருணைமோன வள்ளலே நமச்சிவாய.	29
அறவனே பாதந்தேடி அன்றிரு வோருங் காணா	
இறைவனே யென்னைக் காக்கும் ஈசனே நமச்சிவாய.	30
அனந்தவினின்றாள் போற்றி அருச்சிக்கு மடியார் தங்கள்	
இனந்தனி வென்னை வைப்பாய் ஈசனே நமச்சிவாய.	31
கரியுரியதனைப் போர்த்துக் கபாலமும் கையிலேந்தித்	
தீாபர தகளஞ் செய்த தேவனே நமச்சிவாய.	32

- காலனை யுதைத்த காலா காமனை யெரித்த கண்ணா
பாலனைக் கறியதாக்கும் பரமனே நமச்சிவாய. 33
- கிளிமொழியமுதச் செவ்வாய்க் கெளரியைப் பாகம் வைத்த
ஒளிமதிச் சடையினானே யொருவனே நமச்சிவாய. 34
- கீண்டு வெற் பெடுத்த வீரக் கேடிலா வரக்கன் றன்னை
மாண்டுக் விரலா லூன்றும் வள்ளலே நமச்சிவாய. 35
- குழைகுழி ழடருங்கண்ணாள் கோதையைப் பிரிந்தபோது
பிழைசெயு மதனைக் காய்ந்த பிஞ்ஞகா நமச்சிவாய. 36
- கூவிள மறுகு தும்பை கொன்றைவெள் ளனருக்குமதித்து
மேவிய சடையினானே வித்தகா நமச்சிவாய. 37
- கங்கையைச் சடைமேல் வைத்துக் கெளரியைப் பாகம் வைத்தல்
அங்கணா நீதியோ சொல் ஜயனே நமச்சிவாய. 38
- கேசவன் வணங்கிக் கண்ணாங் கேழ்கிளர் கஞ்சஞ்சுட்ட
ஆசியோ டாழியீந்த அமலனே நமச்சிவாய. 39
- கைச்சிலை மேருவாகக் கரியமால் பகழியாக
உச்சிதப் புவித்தேரேறும் ஒருவனே நமச்சிவாய. 40
- கொற்றவன் தனக்கு முன்னே குதிரையிலேறிக் காட்டிப்
பொற்றுகில் கோலாற்கொள்ளும் பூரணா நமச்சிவாய. 41
- கோணமா மலையில் வாழுங் கோகிலா வாதியே நீ
ஆணல்லை பெண்ணுமல்லை அத்தனே நமச்சிவாய. 42
- சந்திரன் விளங்குஞ் சென்னித் தலைவனே தம்பிரானே
இந்திர னிமையோர் போற்றும் இறைவனே நமச்சிவாய. 43
- சாந்தனி முலையாள்தன்னைத் தண்புனிலெனப் பேர்மாற்றி
ஏந்துசெஞ்சடை யெம்மானே இறைவனே நமச்சிவாய. 44

- சிரமது கையிலேந்திச் சீரிய முனிவர் தங்கள்
விரகினை யழித்த மேரு வில்லியே நமச்சிவாய. 45
- சீதள கமலவாவித் திருநாவலூரன் றன்னெங்
சாதனங் காட்டி யாண்ட தாணுவே நமச்சிவாய. 46
- குத்த வெண்ணீறு பூசிச் சுடலை யினடன மாடும்
அத்தனே ஆரூர் வாழும் அண்ணலே நமச்சிவாய. 47
- குரியன் துயரந் தீர்த்தாய் தோன்றி முப்புரத்தைச் சுட்டாய்.
ஆரிய வெள்ளி வெற்பின் அத்தனே நமச்சிவாய. 48
- செஞ்சிலை கையிலேந்திச் சிரித்து முப்புரமெரித்தாய்
தஞ்சமென் றுனையடைந்தேன் தாணுவே நமச்சிவாய. 49
- சேதன வடியாரோடு திருப்பெருந் துறையில் வந்து
வாதவூரரசை யாண்ட வரதனே நமச்சிவாய. 50
- சைவனே யைம்புலன்கள் தமைமனஞ் சாராவண்ணங்
கைவர மருளவேன்டும் கடவுளே நமச்சிவாய. 51
- சொரிமலர்க் கொன்றை தும்பை சொல்லிய அறுகுதாளி
விரிமலர்ச் சடையாய் வெள்ளி வெற்பனே நமச்சிவாய. 52
- சோலைகுழ் ஆலவாயிற் சோதியே சமணை மாய்க்கப்
பாலறா வாயர்க்காகப் பரிந்தருள் நமச்சிவாய. 53
- தந்தையுந் தாயுமில்லாத் தாணுவா யான் பெண்ணல்லாய்
இந்திரன் அயன்மால் போற்றும் இறைவனே நமச்சிவாய. 54
- தாதவிழ் கொன்றை தும்பை சங்கொடு தலையுங் கொண்ட
நாதனே வேதமோது நம்பனே நமச்சிவாய. 55
- திரிபுர மெரித்த மூர்த்தி தென்னவன் முன்னே முன்னாள்
நரிதனைப் பரியதாக்கு நம்பனே நமச்சிவாய. 56

தீதிலா வாதலூர் செய்கைகள் டுளமகிழ்ந்த நாதனே பரனேவானோர் நண்பனே நமச்சிவாய.	57
துணைவனே யன்பர் தங்கள் துண்பறுத் தருஞமூர்த்தி பண்மூலை யுமையாள்பங்கா பரமனே நமச்சிவாய.	58
தூதுகுந் தரற்காச் சென்ற சோலைகு ழாருரையா ஆதியே யரனேவள்ளி யசலனே நமச்சிவாய.	59
தென்னவனாகக் கூடல் சேர்ந்து செங்கோல் செலுத்தி அந்நகர் தன்னையாண்ட அமலனே நமச்சிவாய.	60
தேடியு மிருவர்காணாத் திருவடி மனத்துள் யாரும் நாடியே வணங்கநின்ற நம்பனே நமச்சிவாய.	61
தையலோர் பாகம் வைத்துச் சடையிலே கங்கை வைத்த ஐயனே யாரூர் வாழும் அண்ணலே நமச்சிவாய.	62
தொல்லுல கெல்லாம் போற்றுஞ் சோதியே குலபாணி வில்லென மேருவாங்கும் வித்தகா நமச்சிவாய.	63
தோத்திரங்க் செயு மாயற்குச் சுடரொளி யாழியீந்த அத்தனே யடியரன்பிற் களியனே நமச்சிவாய.	64
நஞ்சினை யருந்தி மாயன் நான்முகன் முதலோர் நாண அஞ்செழுத் துருவமான அத்தனே நமச்சிவாய.	65
நாரன ஸலரோனிந்த்ரன் நாடிமுன் வணங்கிநின்ற ஆரன மோதுகின்ற ஆதியே நமச்சிவாய.	66
நிற்பவர் நெறியை நோக்கி நெஞ்சை விட்டகலாதானே கற்பனை கடந்தசோதிக் கடவுளே நமச்சிவாய.	67
நீறனி மேனியானே நிமலனே யமர்கோவே ஆறனி சடையினானே அண்ணலே நமச்சிவாய.	68

நுண்ணிடை மாதுபாகா நோக்குவார் தம்மை நோக்குங் கண்ணுதற் பரனேதேவா கடவுளே நமச்சிவாய.	69
நூபுர பத மாதோடு நுவலருஞ் சபையிலாடும் மாபுரத் தவர்கள்காலா வானவா நமச்சிவாய.	70
நெஞ்சக மலரிலுன்னை நினைவற நினைந்த பேருக் கஞ்சலென் றருளிச் செய்யும் அண்ணலே நமச்சிவாய.	71
நேத்திரந் தன்னால் வேளை நெருப்பெழச் சுட்டுவிட்டாய் சாத்திர முனிவாபோற்றுந் தானுவே நமச்சிவாய.	72
நைந்துளை நினைப்பார்பாவம் நாசம தாக்கி நிற்பாய் பைந்தொடி பாகங்கொண்ட பரமனே நமச்சிவாய.	73
நொந்தவ ரிளைத்தோர் தம்மை நொடியள வினில் வாழ்விக்கும் கந்தரங் கறுத்தமூர்த்தி கடவுளே நமச்சிவாய.	74
நோக்கமுன் றுடையாயென்னை நோக்கியே தூரியாதீதத் தூக்கத்தில் வைப்பதென்றோ சொல்லுவை நமச்சிவாய.	75
நவ்வியை யேந்துங்கையாய் நயமுடனடியார் தங்கள் வெவ்வினை யெல்லாந் தீர்க்கும் விமலனே நமச்சிவாய.	76
பத்தராய் பணிவார் தம்மைப் பதங்கொடுத் தாஞ்சைமயா சுத்தனே வேதஞ் சொன்ன துணைவனே நமச்சிவாய.	77
பாடுவார் மூவர் தம்மைப் பதங்கொடுத் தாண்ட மூர்த்தி தேடுவார் தேடுகின்ற செம்பொனே நமச்சிவாய.	78
பிறையனி சடையினானே பிஞ்ஞகா வடியார்க் கெல்லாங் குறைவற வாழ்வளிக்குங் கொற்றவா நமச்சிவாய.	79
பீடுறப் பூசிப்பார்தம் பெருவினை யறுக்கு மூர்த்தி ஆடல் சேரெருதி லேறும் அண்ணலே நமச்சிவாய.	80

- புகலுறுங் கல்லாலன்பு பூண்டெறி சாக்கியர்க்குத்
தகவுற முத்திந்ல்குந் தாணுவே நமச்சிவாய. 81
- பூச வெண்ணீறு பொங்கப் பொருவிலா வம்மைகாண
நேசமோ டாலங்காட்டில் நிருத்தஞ்செய் நமச்சிவாய. 82
- பெண்ணமு தனையார் நாணும் பெட்புறு வளையுந் தூசும்
எண்ணூறு பலியாக் கொண்ட இறைவனே நமச்சிவாய. 83
- பேயுடன் காட்டிலாடும் பிஞ்ஞகா பெரியோர் தங்கள்
தூய நன்மனத்துளானே சுத்தனே நமச்சிவாய. 84
- பையர வணையிற்றங்கும பாரளந் தோர்க்குப் பாதி
மெய்யளித் தருள்கூர்ந்திட்ட விண்ணவா நமச்சிவாய. 85
- பொசியறு தேம்புஞ் சோலைப் புகலியிற் பிள்ளையார்க்குச்
சசியொளி முத்தின் பந்தல் தந்தவா நமச்சிவாய. 86
- போதக மாகிவந்த புன்மைசே ரகரன் றன்னை
நோதக வுரித்துப் போர்த்த நுண்ணியா நமச்சிவாய. 87
- பெளவத்திற் சிலையோடாழும் படியமன் செய்யவப்பாக்
கெவ்வம தகற்றியப்பேற் றீந்தவா நமச்சிவாய. 88
- மறுவறு மாதிசைவ மரபிற் சுந்தரற்குத் தூதாய்ச்
செறிநிசி பரவை வாயிற் சென்றவா நமச்சிவாய. 89
- மான் மழுக் கையிலேந்தி வன்னியோர் பாகம் வைத்தே
ஆன்முது கேறுஞ்சோதி ஜயனே நமச்சிவாய. 90
- மிடற்றினிற் காளகூட விடத்தினைக் கறுக்க வைத்தாய்
நதித்தலை யிருப்ப வைத்தாய். நம்பனே நமச்சிவாய. 91
- மீனென வந்த மாயன் விழியினையிடந்து சாத்தி
ஆனதோர் மேனி நல்கும் அன்னலே நமச்சிவாய. 92

- முன்னமே பிரமன்றன்னை முனிந்ததோர் தலையறுத்தாய்
என்னை வந்தாண்டு கொள்வாய் ஈசனே நமச்சிவாய. 93
- மூர்க்கனாந் தக்கன் வேள்வி முன்பு சென்றழித்து வெற்றி
மார்க்கங் கண்டிட்ட சோதி வானவா நமச்சிவாய. 94
- மெவிவிலாத் தவத்தோர் கோப மேலுற முன்னாள் விட்ட
புலிதனை யுரித்துச் சாத்தும் புண்ணியா நமச்சிவாய. 95
- மேய்பேருணவிற் கெட்டா வெளியாகி யணுவுமாகி
ஆயசிற் சொருபமான அண்ணலே நமச்சிவாய. 96
- மையுறு குழலாள் கூடன் மங்கையர்க் கரசியார்முன்
செய்யுநற்பணிக்கு வந்த தேவனே நமச்சிவாய. 97
- மொழிதரு நால்வர் தங்கள் முதுமறைத் தமிழ்ப் பாமாலை
ழழிவிள்றிச் சூடிக்கொள்ளும் ஒருவனே நமச்சிவாய. 98
- மோகினி வடிவங் கொண்ட முகில்வண்ணன் தன்னைச் சேர்ந்து
சோகமிலையனாரைத் தோற்றியோய் நமச்சிவாய. 99
- மெளவலங் குழலார்மோக வலையறுத்துயர் சிந்தாந்தச்
செவ்வையா முத்தியென்று சித்திக்கும் நமச்சிவாய. 100

நமச்சிவாயமாலை முற்றிற்று

ஸ்ரீ வைரவர் பதிகங்கள்

- (1) காலன் மார்பிற்க கான்மலர் நீட்டிய
சீலன் கோயிற் திறமிகழுந் தோர்களைச்
குலமேற்றுஞ் சூழல் விழிச் சேத்திர
பாலன் பொற்பதம் பற்றிப் பணிகுவோம்
[திருவாடுதுறைப் புராணம்]
- (2) பரமனை மதித்திடாப் பங்க யாசனன்
ஒரு தலை கிள்ளியே யொழிந்த வாணவர்
குருதியு மகந்தையுங் கொண்டு தண்டமுன்
புரிதரு வடுகளைப் போற்றி செய்குவோம்
[கந்த புராணம்]
- (3) கிஞ்ச கந்தரு வாய்கலைக் கிள்ளனையா
நஞ்ச கம்மிலோன் றற்றிடக் கிள்ளியே
மிஞ்ச கந்தொறு மிக்குறுங் கார்த்திரக்
கஞ்ச கன்பொற் கழவினை போற்றுவாம்
[திருச்செந்தார் புராணம்]
- (4) எளியரை வலியர் வாட்டின் வலியரை பிருநீர் வைப்பி
நளியறத் தெய்வம் வாட்டுமெனு முரைக் கமைய வன்றே
தெளியுமா வலியைச் சொற்றோச் செகுதுரியக் கவயம்
வளியுளர் கச்சி காவல் வயிரவர்க் கன்பு செய்வோம்
[காஞ்சிப் புராணம்]
- (5) கயிரவ நான்மலர்க் கவினிக் னார்மயற்
செயிரவ நாடொறு மியற்றி யேதிரி
உயிரவ நாளெனன வொறாது காத்தருள்
வயிரவ நாதனை வணங்கி வாழ்த்துவோம்
[கடம்பர் கோயிற் புராணம்]
- (6) பொருதலை யுகஞ்சும் வேணிப் புனிதனே பரமென்று ஸ்ளங்
கருதலை யயனீயென்னக் குடிலையுங் கழலத் தேறி
ஒருதலை யுகிராற் கிள்ளியும் பர்மா லுதிரம் வாங்கும்
விரிதலை குலச்செங்கை விமலனை வணக்கஞ் செய்வாம்
[பவாணி சடற் புராணம்]
- (7) தெருட்பெரு நலன் வாவித் தீவிர தரத்துற் றோர்க்கு
மருட்பெரு மாயை நறி வல்லினைப் படலங்கீரிச்
சுருட்பெருங் கொடிய துக்க நிவர்த்தியுங் சுகத்தின்சேறு
மருட்பெருஞ் செயலான்கும் வடுகளையடைந்து வாழ்வோம்
[கோயிலூர்ப் புராணம்]

—
சிவமயம்

கூட்டுப் பிரார்த்தனை

நாமாவளி

விநாயகக் கடவுள்

ஜெய கணேச ஜெய கணேச ஜெய கணேச பாகிமாம்

ஸ்ரீ கணேச ஸ்ரீ கணேச ஸ்ரீ கணேச ரகஷமாம்

கணநாதம் கணநாதம்

ஈஸ்வர புத்ரம் கணநாதம்

(கண)

விங்ந விநாயக கணநாதம்

(கண)

சித்தி விநாயக கணநாதம்

பார்வதி புத்ரம் கணநாதம்

(கண)

முத்தி பிரதாயக கணநாதம்

மூஷிக வாகன கணநாதம்

(கண)

மோதக ஹஸ்தா கணநாதம்

சிவ சிவ கெஜமுக கணநாதம்

(கண)

சிவ கண வந்தித குணநாதா

வாவா வாவா அங்குச பாசா

(கண)

வந்தரு லின்பந் தந்திடு நேசா

உமை தரு பாலா குருமணியே

(கண)

உந்த ணடைக்கலம் அடியோமே

மகா கணபதே குரு சரணம்

(கண)

மனம் மகிழ்ந்துவந் தருள் சரணம்

சரணம் சரணம் தந்திமுகா

(கண)

சரவண பவனுக் குயர் துணைவா

சித்தி விநாயகரே வா வாவா
சித்தம் தெளிய அருள் தா தா தா

மூஷிக வாகனனே வா வா வா
மூலப் பிரண்ணவ வா வா வா

ஐந்து கரத் தோனே வா வா வா
ஆனை முகப் பிள்ளையாரே வா வா வா

தொந்திக் கணபதியே வா வா வா
தூயர் உள்ளாம் கோயில் கொண்டாய் வா வா வா

தூங்கக் கரிமுகனே வா வா வா
துன்பந் தூயர் தீர்த்திடவே வா வா வா

மாணிக்க பிள்ளையாரே வா வா வா
மாங்கனி பெற்றவரே வா வா வா

விக்கினி விநாயகரே வா வா வா
விக்கினங்கள் போக்கிடவே வா வா வா

சிந்தையிலே உன்னை நினைக்க வா வா வா
சித்தம் தெளியுமையா வா வா வா

அனுதினமும் உமை நினைத்தோம் வா வா வா
அருள் அமுதம் தந்திடவே வா வா வா

உந்தன் பாதம் தொழுது நின்றோம் வா வா வா
எங்கள் பாவம் தொலைந்திடவே வா வா வா

அன்பர் உள்ளாம் கோயில் கொண்டாய் வா வா வா
அம்பிகையாள் பாலகனே வா வா வா.

திருச்சிற்றம்பஸம்

—
சிவமயம்

கூட்டுப் பிரார்த்தனை

விநாயகர் நாமாவளி

கணேச சரணம் சரணம் கணேசா
அரனார் மகனே சரணம் கணேசா
ஆதரித்தருள்வாய் சரணம் கணேசா
சிவனார் மகனே சரணம் கணேசா
சேய் எனக்க காப்பாய் சரணம் கணேசா
பார்வதி பாலா சரணம் கணேசா
பக்த ரட்சகனே சரணம் கணேசா
உமையாள் பாலா சரணம் கணேசா
உயர்வினைத் தருவாய் சரணம் கணேசா
முஷிக வாகன சரணம் கணேசா
மோதக ஹஸ்தா சரணம் கணேசா
சாமர கர்ணா சரணம் கணேசா
விளம்பித சூத்ரா சரணம் கணேசா
வாமன ஞாபா சரணம் கணேசா
மகேஸ்வர புத்ரா சரணம் கணேசா
விக்ன விநாயக சரணம் கணேசா
பாத நமஸ்தே சரணம் கணேசா

ஜயகணேச ஜயகணேச ஜயகணேச பாஹிமாம்
பூங்கணேச பூங்கணேச பூங்கணேச ரட்சமாம்
ஜயகணேச பாஹிமாம் பூங்கணேச ரட்சமாம்
பூங்கணேச பாஹிமாம் ஜயகணேச ரட்சமாம்

சிவன் நாமாவளி

ஓம் நமசிவாய சிவாய நம ஓம்
ஓம் நமசிவாய சிவாய நம ஓம்
சிவசிவ சிவசிவ சிவாய நம ஓம்

அராஹர சிவசிவ சிவாய நம ஓம்
 சிவாய நம ஓம் ஹராய நம ஓம்
 ஜய ஜய சங்கர சிவாய நம ஓம்
 ஹரஹர சங்கர சிவாய நம ஓம்
 சம்போ சங்கர சிவாய நம ஓம்
 சாம்ப சதாசிவ சிவாய நம ஓம்
 சந்ரசேகரா சிவாய நம ஓம்
 சங்கரி நாதா சிவாய நம ஓம்
 அருணாசலனே சிவாய நம ஓம்
 அண்ணாமலையாய் சிவாய நம ஓம்
 அம்பல நாதா சிவாய நம ஓம்
 ஆடிய பாதா சிவாய நம ஓம்
 திருக்கேதீசா சிவாய நம ஓம்
 திருக்கோணேசா சிவாய நம ஓம்
 விஸ்வநாதனே சிவாய நம ஓம்
 வேதநாதனே சிவாய நம ஓம்
 ஏகாம்பரேஶா சிவாய நம ஓம்
 ஏகநாயகா சிவாய நம ஓம்
 நமபார்வதி பதயே சிவாய நம ஓம்
 அரஹர மஹாதேவ சிவாய நம ஓம்

சக்தி நாமாவளி

ஓம் சிவசக்தி தாயே - உயர் ஓங்கார ரூபினி தாயே
 காஞ்சி காமாட்சி தாயே - உன் கழலடி பணிந்தோம் தாயே
 காசி விசாலாட்சி தாயே - தினம் கருணைசெய்வாயே தாயே
 மதுரை மீனாட்சி தாயே - உன் மலரடி பணிந்தோம் தாயே
 ஆதி பராசக்தி தாயே - தினம் ஆண்டருள்வாயே தாயே .
 ராஜராஜேஸ்வரி தாயே - தினம் ரட்சித்தருள்வாய் தாயே
 மாயி மகமாயி தாயே - உனை மறவா வரம் தருவாயே
 கேதார கெளரி தாயே - எங்கள் கேடினை நீக்கிடு வாயே
 உண்ணாமுலை அம்பிகையே உண்ண வணங்கிடுவோம் தினம் தாயே
 (ஓம் சிவசக்தி)

முருகன் நாமாவளி

வா வா வா முருகையா வடிவேல் அழகா முருகையா
 வா வா வா முருகையா வடிவேல் அழகா முருகையா
 அண்ணாமலையாய் முருகையா அநுதினம் போற்ற அருளையா
 ஆவினன் குடிவாழ் முருகையா ஆறுதல் தருவாய் முருகையா

கந்த கோட்டத்துக் கந்தையா களிப்புடன் வாழ் அருளையா
 கதிர்கா மத்துறை கந்தையா கழலடி வாழ்த்த அருளையா
 திருத்தனி வளரும் முருகையா தினமும் வாழ் அருளையா
 திருச்செந்தூர் வேல் முருகையா திருவருள் புரிவாய் முருகையா

சரவண பவனே ஷண்முகனே சரணடைந்தோம் வள்ளி நாயகனே
 சரவண பவனே ஷண்முகனே சரணடைந்தோம் வள்ளி நாயகனே
 சரணம் சரணம் கந்தையா சண்முக பதயே கந்தையா
 நல்லூர் வளரும் கந்தையா - நாங்கள்
 நலமுடன் வாழ் அருளையா

—
சிவமயம்

(குமரகுருபரர் சவாமிகள் அருளிச் செய்த)

சாஸ்வதி தோத்திராம்

சகலகலாவல்லி மாலை

வெண்டாமறைக்கன்றி நின்பதந் தாங்கள் வெள்ளொயுள்ளத்
தண்டா மறைக்குத் தகாதுகொ லோசகமேழு மளித்து
உண்டா னுறங்கழித் தான்பித்தாக உண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சவைகொள் கரும்பே சகலகலா வல்லியே.

1

நாடும் பொருட்சவை சொற்சவை தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய் பங்கயாசனத்தில்
கூடும் பசும் பொற் கொடியேகனதனக் குள்றும் ஜம்பாற்
காடும் சுமக்கும் கரும்பே சகலகலா வல்லியே.

2

அளிக்கும் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு தார்ந்துன் அருட்கடவிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ லோஹளங்கொன் டுதெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே சகலகலா வல்லியே.

3

தூக்கும் பனுவல் துறைதோய்ந்த கல்வியும் சொற்சவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய் வடநூற் கடலும்
தேக்கு செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும் தொண்டர் செந்நாவினின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே சகலகலா வல்லியே.

4

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற் பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்து அலராததென்னே நெடுந்தாட் கமலக்
கஞ்சத் துவசமுயர்த் தோன்செந் நாவும் அகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் சகலகலா வல்லியே.

5

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியும் தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
என்னும் பொழுது எளிதெய்த நல்காய் எழுதாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலும் கனலுங்வெங் காலும் அன்பர்
கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய் சகலகலா வல்லியே.

6

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனும் என்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கண்நல்காய் உளங்கொண்டு தொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பாலமுதம் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள்ளோதிமிப் பேடே சகலகலா வல்லியே. 7

சொல்லிற் பனமும் அவதானமும் கல்வி சொல்லவல்ல
நல்லித்தையும் தந்து அடிமைகொள் வாய்ந்தி னாசனஞ்சேர்
செல்லிக்கரி தென்றுஒரு காலமும் சிதையாமை நல்கும்
கல்விப் பெருசெல்வப் பேரே சகலகலா வல்லியே. 8

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராமெய்ஞு ஞானத்தின் தோற்றுமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோடு அரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாளே சகலகலா வல்லியே. 9

மன்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னருமென்
பன்கண்ட எவிற்பணியச் செய்வாய் படைப்போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம் பல்கோடியுண் டேனும்விளம் பிலுன்போல்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ சகலகலா வல்லியே. 10

நவாரத்திரிப் யாடல்கள்

துக்க நிவாரண அம்டகம்

மங்களா ரூபினி மதி அணி குலினிமன்மத
பாணியளே!

சங்கடம் நீக்கிடச் சடுதியில் வந்திடும் சங்கரி
செனந்தரியே!

கங்கண பாணியன் களிமுகங் கண்ட நல்
கற்பகக் காமினியே!

ஜெய ஜெய சங்கரி! கெளரி! கிருபாகரி!
துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி!

1

கான் உறுமலர் எனக் கதிர்ஒளி காட்டிக்
காத்திட வந்திடுவாள்;

தான் உறு தவாளி தார்ஒளி மதிஒளி தாங்கியே
வீசிடுவாள்;

மான் உறு விழியாள், மாதவர் மொழியாள்;
மாலைகள் சூடிடுவாள்;

ஜெய ஜெய சங்கரி! கெளரி! கிருபாகரி!
துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி!

2

சங்கரி! செனந்தரி! சதுர்முகன் போற்றிடச்
சபையினில் வந்தவளே!

பொங்கு அரிமாவினில் பொன்னடி வைத்துப்
பொருந்திடவந்தவளே!

எம்குலம் தழைத்திட எழில் வடிவுடனே
எழுந்தநல் தூர்க்கையளே!

ஜெய ஜெய சங்கரி! கெளரி! கிருபாகரி!
துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி!

3

தன தன தந்தன தவில் ஒளி முழங்கிடத்
தன்மணி நீ வருவாய் ;

கண கண கங்கண கதிர்ஒளி வீசிடக் கண்மணி
நீ வருவாய் ;

பணபண பம்பண பறைஒலி கூவிடப் பண்மணி
நீ வருவாய் ;

ஜெய ஜெய சங்கரி! கெளரி! கிருபாகரி!
துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி!

4

பஞ்சமி பைரவி பர்வத புத்திரி பஞ்சநல்
பாணியளே!

கொஞ்சிடும் குமரனைக் குணம்மிகு வேமனைக்
கொடுத்த நல் குமரியளே!
சங்கடம் தீர்த்திடச் சமர் அது செய்தநல்
சக்தி எனும் மாயே!
ஜெய ஜெய சங்கரி! கெளரி! கிருபாகரி! துக்க
நிவாரணி காமாக்ஷி!

5

எண்ணியபடி நீ அருளிட வருவாய் எம்குல-
தேவியளே!

பண்ணிய செயலின் பலனது நலமாய்ப் பல்கிட
அருளிடுவாய்!
கண்ணொளி அதனால் கருணையே காட்டிக்
கவலைகள் தீர்ப்பவளே!
ஜெய ஜெய சங்கரி! கெளரி! கிருபாகரி!
துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி!

6

இடர்தரு தொல்லை இனிமேல் இல்லை என்று நீ
சொல்லிடுவாய்;
சுடர்தரு அமுதே! சுருதிகள் கூறிச் சுகமது
தந்திடுவாய்;
படர் தரு இருளில் பரிதியாய்- வந்து பழவினை
ஒட்டிடுவாய்;
ஜெய ஜெய சங்கரி! கெளரி! கிருபாகரி! துக்க
நிவாரணி காமாக்ஷி!

7

ஜெய ஜெய பாலா! சாமுண்டேஸ்வரி ஜெய
ஜெய பூஞ் தேவி!
ஜெய ஜெய தூர்க்கா! பூஞ்பரமேச்வரி ஜெய
ஜெய பூஞ் தேவி!
ஜெய ஜெய ஜெயந்தி! மங்கள காளி! ஜெய
ஜெய பூஞ் தேவி
ஜெய ஜெய சங்கரி! கெளரி! கிருபாகரி!
துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி!

8

—
சிவமயம்

அபிராமிய்யட்டர் அருளிய

அபிராமி அந்தாதி

காப்பு

தார் அமர் கொன்றையும் சண்பக
மாலையும் சாத்தும்தில்லை
ஊர்தம் பாகத்து உழைமைந்தனே
உலகுரழும் பெற்ற
சீர் அபிராமி அந்தாதி எப்போதும்
என் சிந்தையுள்ளே
கார் அமர் மேனிக் கணபதியே
நிற்கக் கட்டுரையே.

நால்

உதிக்கின்ற செங்கதிர், உச்சித்
திலகம், உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம்
போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக்
குங்குமத் தோயம் என்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி
என்றன் விழுத்துணையே.

1

துணையும், தொழுந்தெ-வழும், பெற்ற
தாயும், சுருதிகளின்
பணையும், கொழுந்தும், பதிகொண்ட
வேரும், பனிமலர்ப்பூங்
கணையும், கருப்புச்சிலையும், மென்பாசாங்
குசமும், கையில்
அணையும் திரிபுர சுந்தரி
ஆவது அறிந்தனமே.

2

மனிதரும், தேவரும், மாயா
 முனிவரும் வந்துசென்னி
 குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே
 கொன்றை வார்சடைமேல்
 பனிதரும் திங்களும், பாம்பும்,
 பக்ரதியும் படைத்த
 புனிதரும் நீயும்என் புந்தி
 எந்நாளும் பொருந்துகவே.

3

பூத்தவளே புவனம் பதி
 னான்கையும் பூத்தவண்ணம்
 காத்தவளே! பின் கரந்தவளே
 கறைக் கண்டனுக்கு
 மூத்தவளே! என்றும் மூவா
 முகுந்தற்கு இளையவளே
 மாத்தவளே! உன்னை அன்றி,
 மற்றுஷர் தெய்வம் வந்திப்பதே?

4

மணியே! மணியின் ஓளியேஸ
 ஓளிரும் மணிபுனைந்த
 அணியே! அணியும் அணிக்கு அழகே
 அனு காதவர்க்குப
 பிணியே! பிணிக்கு மருந்தே
 அமரர் பெருவிருந்தே
 பணியேன் ஒருவரை, நின்பத்ம
 பாதம் பணிந்தபின்னே

5

சொல்லும் பொருளும் என, நட
 மாடும் துணைவருடன்
 புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே
 நின் புதுமலர்த்தாள்
 அல்லும் பகலும் தொழும் அவர்க்கே
 அழியா அரசும்
 செல்லும் தவநெறியும் சிவ
 லோகமும் சித்திக்குமே.

6

அன்றே தடுத்துள்ளன ஆண்டுகொண்
டாய்; கொண்டது) அல்லன்னாக
நன்றே? உனக்கினி நான்னன்
செயினும், நடுக்கடலுள்
சென்றே விழினும், கரையேற்றுகை
நின் திருவுளமே
ஒன்றே! பலத்ருவே அருவே
என் உழையவளே

7

ஆசைக் கடவில் அகப்பட்ட(ு),
அருள்அற்ற அந்தகள்கைப்
பாசத்தில் அல்லற்படஇருந்தேன, நின்
பாதம் என்னும்
வாசக் கமலம் தலைமேல்
வலியவைத்து) ஆண்டுகொண்ட
நேசத்தை என்சொல்லுவேன் ஈசர்
பாகத்து நேரிழையே

8

தனம்தரும்; கல்வி தரும்; ஓரு
நாளும் தளர்வு அறியா
மனம்தரும்; தெய்வ வடிவும்
தரும்; நெஞ்சில் வஞ்சம்இல்லா
இனம்தரும்; நல்லன எல்லாம்
தரும்அன்பர் எனபவர்க்கே,
கனம்தரும் பூங்குழலாள்
அபிராமி கடைக்கண்களே.

9

ஆத்தாளை, எங்கள் அபிராம
வல்லியை, அண்டமெல்லாம்
பூத்தாளை, மாதுளம் பூநிறத்
தாளை, புவி அடங்கக்
காத்தாளை, ஜங்கணை பாசாங்
குசமும் கரும்பும் அங்கை
சேர்த்தாளை, முக்கண்ணியைத்
தொழுவார்க்கு ஒருதீங்கில்லையே.

10

—
சிவமயம்

அபிராமிய்யட்டர் அருளிய

அபிராமியம்மை பதிகம்

காப்பு

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
கபடுவா ராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபினியிலாத உடலும்
சலியாத மனமும் அன் பகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தா னமும்
தாழாத கீர்த்தியும்மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
துன்பமில் லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும்உதவிப் பெரிய
தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்.
அலையாழி அரிதுயிலு மாயனது தங்கையே!
ஆதிகட ழுரின் வாழ்வே!
அமுதசீர் ஓருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

வாடாமல் உயிரெனும் பயிர்தழைத் தோங்கிவர
அருள்மழை பொழிந்தும் இன்ப
வாரிதியிலே நின்ன தன் பெனுஞ் சிறகால்
வருந் தாம யலனைத்துக்
கோடாமல் வளர்சிற் நெறும் புமுதல் குஞ்சரக்
கூட்டமுத லாள சீவ
கோடிகள் தமக்குப் புசிக்கும் புசிப்பினைக்
குறையாம வேகொடுத்து

நீடாழி யுலகங்கள் யாவையும் நேயமாய்
 நின்னுதர பந்தி பூக்கும்
 நின்மலி அகிலங்களுக்கு) அன்னை என்றோதும்
 நீவியமன்று) ஒது வாரோ?
 ஆடாத நான்மறையின் வேள்வியால் ஓங்குபுகழ்
 ஆதிகட ஹுரின் வாழ்வே!
 அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமியே!

பல்குஞ் சரத்தொட் டெறும்புகடை யானதொரு
 பல்லுயிர்க் குங்கல் விடைப்
 பட்டதே ரைக்கும் அன் றுற்பவித் திடுகருப்
 பையறு சீவனுக்கும்
 மல்குஞ் சராசரப் பொருளுக்கும் இமையாத
 வானவர் குழாத்தி னுக்கும்
 மற்றுமொரு மூவர்க்கு மியாவர்க்கும் அவரவர்
 மனச்சவிப் பில்லா மலே
 நல்குத் தொழிற்பெருமை உண்டா யிருந்துமிகு
 நவநிதி உனக்கி ருந்தும்
 நாளொருவன் வறுமையிற் சிறியனா னால்அந்
 நகைப்புனக் கேஅல்ல வோ?
 அல்கலந் தும்பர்நா டளவெடுக் குஞ்சோலை
 ஆதிகட ஹுரின் வாழ்வே!
 அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமியே!

மாரத்தி

மங்களம் ஜயமங்களம்

அப்பனுக்கும் அம்மைக்கும் மங்களம்
அத்துவித வஸ்துவுக்கு மங்களம்
ஒப்பில்குரு நாதனுக்கு மங்களம்
உத்தம பத்தருக்கு மங்களம்
முப்பொழுதுந் தொழுவார்க்கு மங்களம்
மூவாசை வென்றவர்க்கு மங்களம்
முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்கும் மங்களம்
முனிவர்க்கும் இருடிகட்டும் மங்களம்
தன்னைத் தன்னா வறிந்தவர்க்கு மங்களம்
ஜெயமிட் டுண்பவர்க்கு மங்களம்
ஜெயமில்லாச் சாதுகட்டு மங்களம்
ஆதியந்த மில்லாக ஆன்மாவுக்கு மங்களம்
சீர்காழித் தேவருக்கு மங்களம்
திருநாவுக் கரசருக்கு மங்களம்
சீர்பெருகு சுந்தரர்க்கு மங்களம்
திவ்விய மாணிக்கர்க்கு மங்களம்
எங்குந் தங்கும் உயிர்களுக்கு மங்களம்

மங்களம் ஜெயமங்களம்

வாழ்த்து

வான் முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரச செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வம்சாவளி

தம்பிப்பிள்ளை + இளையர்

அன்னலட்சுமி
+ அமரர் சபாரட்ணம்

அமரர் பகவதி
(ஒய்வு பெற்ற ஆசிரியை)
+
அமரர் இரத்தினம்
(ஒய்வு பெற்ற ஆசிரியர்)

சிவபாக்கியம்
(ஒய்வு பெற்ற ஆசிரியர்)
+
மாணிக்கவாசகக்
(ஒய்வு பெற்ற ஆசிரியர்)

- மாலினி + மதியாழகன் - மயூரன்
- ராஜினி + அருள்ராஜா - ஆகாவி
- பக்ரதன் + பிருந்தா - கர்ணிகா,
- சிவாஜினி + சிவகோபிகிருஷ்ண
- சுகந்தினி + விக்கினேஸ்வரன் -

மைத்துளைர்

மதியாபரணம் (அமரர்) - நாகேஸ்வரி (அமரர்)
சுந்தர மூர்த்தி (அமரர்) பராசக்தி
புவனேஸ்வரி - துறைராஜா (அமரர்)
முத்தொபரணம் - பாலசிங்கம்
சிவபாத சுந்தரம் - மங்கள குமாரி
இராசமலர் - சிவவிங்கம்

பெறா மக்கள்

சிருபாநாதன், இளங்தினை
யோகரட்ணம், இளஞ்செ
கதிர்காமநாதன், இளம்பி
ஜீவமலர், சிவகெளரி
பாமினி, இளங்குமார்
சுதாயினி, பாலினி, சாமி
சுதர்சினி, சுதர்சன், தீபா,

வம்சாவளி

ந்தை + இனையாபிள்ளை

சிவபாக்கியம்
உய்வு பெற்ற ஆசிரியை
+
மாணிக்கவாசகர்
உய்வு பெற்ற ஆசிரியர்)

திருநாவுக்கரசு
இராஜேஸ்வரி

அமரர் கணவதிப்பின்னை
அமரர் பாக்கியலட்சுமி

சிதம்பரநாதன்
கணக்குந்தரி

சித்திரவாடவேல்
புஸ்பா

கைலாசநாதன்
நமணி

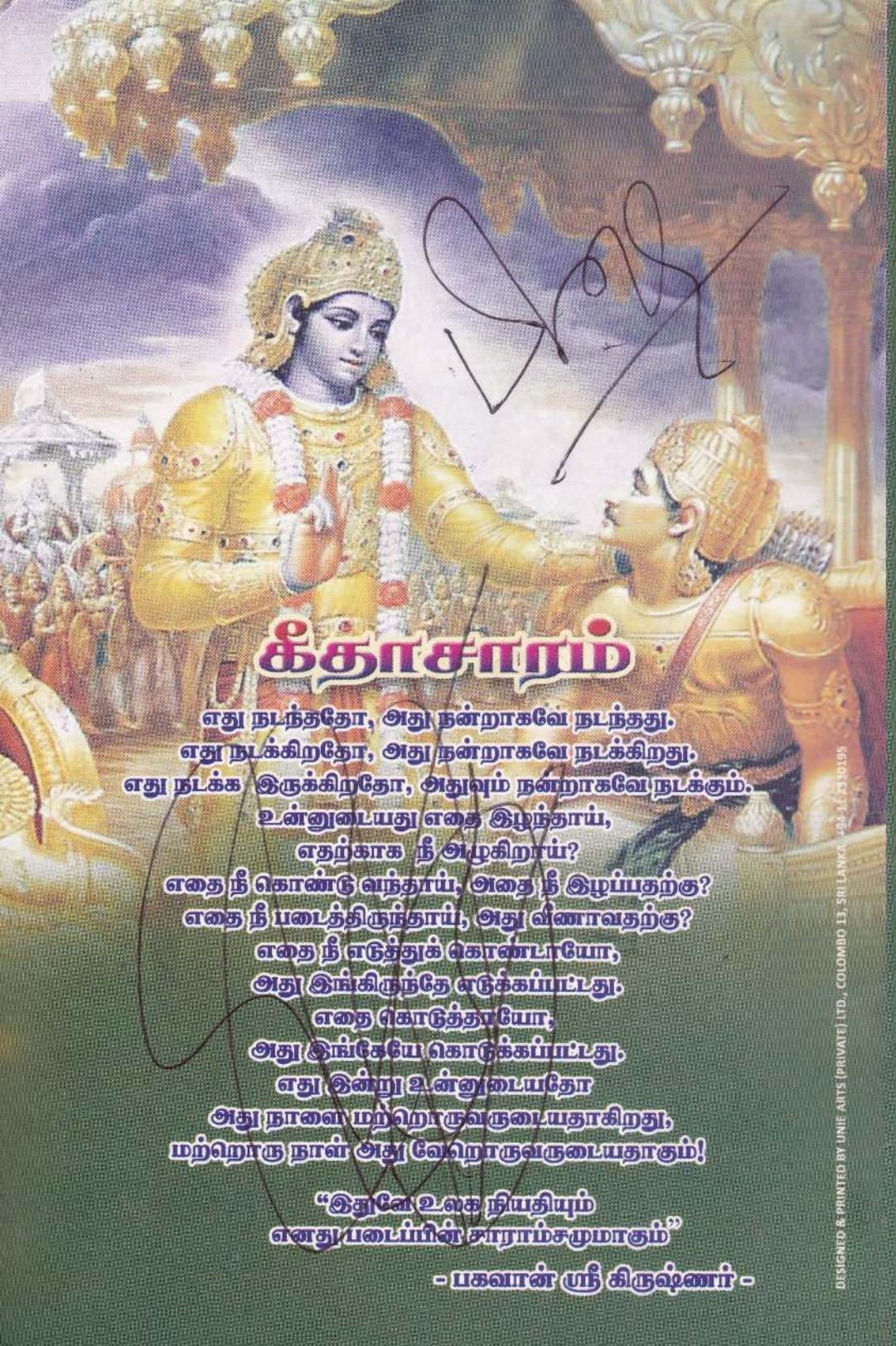
அமரர்
முநுகாணந்தன்

யழகன் - மயூரன், மிதுஷன், இலக்கியா
ஞராஜா - ஆகாஷ், அஸ்வினி
நந்தா - கர்ணிகா, மிதுளன், லோஜிகா
வெகோபிகிருஷ்ணா - மயூராம், ஹரிஸ்ராம்
க்கிணேஸ்வரன் - அஸ்வின், அபிஷன், அயன்

வஹா மக்கள்
நாதன், இளந்திரையன்
ரட்னைம், இளஞ்செழியன்
நாநாதன், இளம்பிறை
ஸர், சிவகெளரி
னி, இளங்குமார்
னி, பாலினி, சாமினி, குபாசினி
னி, சுதர்சன், தீபா, சோபனா, துவா

மருமக்கள்
திருமாறன், முஞ்சலா, ரதிகலா
திருவானந்தன், முஞ்சலாதா, (அமரர்),
சாந்தி, சாந்தகுமார், வசந்தி
முரளி, சங்கீதா
பிரசாந், கிருஷாணி
வினோத், ஜெனனி, நிரோஸ்,
கஜன், சுவீற்றா
சர்மிளா, அகலியா (அமரர்)

1	1	1
2	2	2
3	3	3
4	4	4
5	5	5
6	6	6
7	7	7
8	8	8
9	9	9
10	10	10
11	11	11
12	12	12
13	13	13
14	14	14
15	15	15
16	16	16
17	17	17
18	18	18
19	19	19
20	20	20
21	21	21
22	22	22
23	23	23
24	24	24
25	25	25
26	26	26
27	27	27
28	28	28
29	29	29
30	30	30
31	31	31
32	32	32
33	33	33
34	34	34
35	35	35
36	36	36
37	37	37
38	38	38
39	39	39
40	40	40
41	41	41
42	42	42
43	43	43
44	44	44
45	45	45
46	46	46
47	47	47
48	48	48
49	49	49
50	50	50
51	51	51
52	52	52
53	53	53
54	54	54
55	55	55
56	56	56
57	57	57
58	58	58
59	59	59
60	60	60
61	61	61
62	62	62
63	63	63
64	64	64
65	65	65
66	66	66
67	67	67
68	68	68
69	69	69
70	70	70
71	71	71
72	72	72
73	73	73
74	74	74
75	75	75
76	76	76
77	77	77
78	78	78
79	79	79
80	80	80
81	81	81
82	82	82
83	83	83
84	84	84
85	85	85
86	86	86
87	87	87
88	88	88
89	89	89
90	90	90
91	91	91
92	92	92
93	93	93
94	94	94
95	95	95
96	96	96
97	97	97
98	98	98
99	99	99
100	100	100

கிருஷ்ண

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.

எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.

எது நடக்க ரூக்கிறதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

உன்னுபடியது எதை மூந்தாய்,

எதற்காக நீ அழகிறாய்?

எதை நீ கொண்டு வந்தாய், எதை நீ மூய்தற்கு?

எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது விளைவதற்கு?

எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,

அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.

எதை ஏகாந்தித்துப்போ,

அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.

எது இன்று உன்னுபடியதோ

அது நானை மற்றொருவருடையதாகிறது,
மற்றொரு நாள் அது வேற்றாருவந்தையதாகும்!

“இதுவே உலக நியதியும்

எனது படைப்பின் சாராம்சுமாகும்”

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -